கடவுள் துணை. இ. சுந்தரமூர்த்

நாலடியார் மூலமும் உரையும்

G. JESUDOSS.
UDAMALPET.

இஃது

தமிழ்ப்புலவர்

களத்தூர். வேதகிரிமுதலியார் அவர்கள்

உரையிட்ட பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை:

வித்தியா ரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1936

ஒதன். விலை] [ரூபா 3-8-0.

உ

கடவுள் துணை

நாலடியார்

"நாலடியார்" என்பதற்கு நான்கடிகளையுடைய வெண்பாவா லாகிய நூல் என்பது பொருள். ஈரடிகளையுடைய குறள் வெண்பாக் கள் திருக்குறளை யுணர்த்தினவாறுபோல நாலடிகளையுடைய வெண் பாக்கள் இந்நூலை யுணர்த்திநின்றது. இப்பெயர்க் காரணத்தாலும் திருக்குறளோடு இதற்கு ஒற்றுமை தோன்றுமாறு காண்க. நாலடி - பண்புத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப் பெயர். நான்காகிய அடிகளையுடையது என விரியும்; இது வெண் பாவை யுணர்த்திற்று; அவ்வெண்பா தன்னாலாகிய நூலுக்குக் கருவி யாகுபெயர். 'நாலடி' என்பது இங்கு நாலடிகளையுடைய பிற பாக் களைக் குறியாமற் சிறப்புப்பற்றி வெண்பாவையே குறித்துநின்றது; சிறப்பாவது - வெண்பாக்களுள், அந்தணர் 'சாதிப்பா' என முதன் மையாக எடுத்தோதப்பட்டமையும், நீதி நூல்களில் மிகுதியும் பயின்று வருந் தன்மையும், திருக்குறளுக்கு இரண்டாவதாக எண்ணப்படும் பெருமையு முதலாயின என்க. நாலடி எனப் பொதுப்படக் கூறின மையால் இதனுட் பயின்றுள்ள நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களைக் கொள்க. நாலடியார் என்பதில் ஆர் விகுதி திருக்கோவையார், திரு வுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானசித்தியார் என்பவற்றிற் போல உயர்வு குறிக்கவந்தது. நாலடி வெண்பாக்களை யுடைமையே யன்றி, வையை நதியில் விடப்பட்ட ஏடுகளுள் இந் நானூறு பாடல் களும் நீர் நிலைக்குமேல் நாலடி உயரம் நின்றன என்னுங் காரணம் பற்றியும், நாலடியார் என்னும் பெயர் இந்நூலுக்கு வந்ததெனவுங் கூறுவர். இது சாதாரணமாய் நாலடி நானூறு எனவும் வேளாண் வேதம் எனவும் வழங்குப.

இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றென்பதை, "நாலடி நான்மணி நானாற்பதைந்திணைமுப் பால்கடுகங்கோவை பழமொழி மாமூலம் மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு" என்ற செய்யுளா லறிக. பதினெண் கீழ்க் கணக்கின் நூல்களாவன:—1. நாலடியார். 2. நான்மணிக்கடிகை நானாற்பது. 3. இனியவை நாற்பது. 4. இன்னா நாற்பது. 5. கார்

நாற்பது. 6. களவழி நாற்பது, ஐங்கிணை. 7. ஐந்திணை ஐம்பது. 8. ஐந்திணை எழுபது. 9. திணைமொழி ஐம்பது. 10. திணைமாலை நூற்றைம்பது. 11.——13. முப்பால் திருக்குறள். 13. திரிகடுகம். 14. கோவை ஆசாரக்கோவை. 15. பழமொழி. 16. மாமூலம் சிறுபஞ்சமூலம். 17. காஞ்சி முதுமொழிக்காஞ்சி. 18. ஏலாதி.

கீழ்க்கணக்கி னிலக்கணம்; "அடிநிமிர் வில்லா வெள்ளைத் தொகுதி - யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கிய வாயவை - திறம்படவுரைப் பது கீழ்க்கணக்காகும்"—பன்னிரு பாட்டியல். இவற்றுள் கோவை, காஞ்சி என்பன திருக்கோவையாரும், மதுரைக்காஞ்சியும் எனவும்; முப்பால் - திருக்குறளல்லாத மற்றொருநூல் எனவும் 'ஐந்தொகை' எனப் பாடங்கொண்டு, அவை வேறு ஐந்து நூல்களெனவுங்கூறிப் பதினெண்கீழ்க் கணக்குத் தொகையை முடிப்பராயினும், அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாமை மேற்போந்த சூத்திரத்தான் உய்த்துணர்க. இவை கீழ்க்கணக்கு என்றதனால் மேற்கணக்கும் உளதென்றறிக: விரிப்பிற் பெருகும்.

பொருள் அட்டவணை

அதிகாரம்	பக்கம்
கடவுள்வாழ்த்து	11
1. அறத்துப்பால்	
1 செல்வநிலையாமை	13
2 இளமைநிலையாமை	19
3 யாக்கைநிலையாமை	24
4 அறன்வலியுறுத்தல்	29
5 தூய்தன்மை	34
6 துறவு	39
7 சினமின்மை	45
8 பொறையுடைமை	50
9 பிறர்மனைநயவாமை	55
10 ஈகை	60
11 பழவினை	65
12 மெய்ம்மை	70
13 தீவினையச்சம்	74
2. பொருட்பால்	
14 கல்வி	80
15 குடிப்பிறப்பு	84
16 மேன்மக்கள்	89
17 பெரியாரைப்பிழையா	94
18 நல்லினஞ்சேர்தல்	98
19 பெருமை	103
20 தாளாண்மை	107
21 சுற்றந்தழால்	112
22 நட்பாராய்தல்	117
23 நட்பிற்பிழைபொறுத்த	122
24 கூடாநட்பு	126
25 அறிவுடைமை	131
26 அறிவின்மை	136
27 நன்றியில்செல்வம்	141
28 ஈயாமை	146
29 இன்மை	151
30 மானம்	155
31 இரவச்சம்	160
32 அவையறிதல்	164
33 புல்லறிவாண்மை	170
34 பேதைமை	174
35 கீழ்மை	179
36 கயமை	184
37 பன்னெறி	189
38 பொதுமகளிர்	194
39 கற்புடைமகளிர்	199
3. காமத்துப்பால்	
40 காமநுதலியல்	205

கடவுள் துணை

முகவுரை

நூலாசிரியர்:— சமண முனிவர்கள் இவர்கள் பாண்டிநாட்டின்கண் மதுரைமாநகரத்து உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் அரசனுல் ஆதரிக்கப்பட்ட புலவர்கள்.

இவரது சமயம்:— ஆருகதம். அஃதாவது அருகக்கடவுளை வழிபடும் மதம். இஃது இந்நூலுள் ஆருகதமதத்துக்கு இன்றியமையாததாய் அறவறவியலை முதற்கண் கூறியுள்ளமையாலும் இனிது விளங்கும்.

இவர்களிருந்த காலம்:— சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு முதலிய சிறந்த காப்பியங்கட்கு உரைசெய்தருளிய நச்சினுர்க்கினியர், பரிமேலழகர் முதலிய ஆசிரியர் தத்தமுரைகளில் இந்நூலினின்று மேற்கோள் எடுத்தாண்டமையானும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்றொகையுள் இதனைச் சங்கத்தார் சிறப்பாகக் கொண்டிருத்தலானும், இந்நூலியற்றியோர் காலம் கடைச்சங்கத்தார் காலமெனல் வேண்டும்; எனவே, இற்றைக்குச் சற்றேறத்தாழ இரண்டாயிரவருடங்களிற் குறையாது.

இவரது காலத்திருந்த புலவர்கள்:— கடைச் சங்கத்து நூலாராய்ந்த புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் பிறருமாம்.

நாலடியாரின் வரலாறு:— ஒருகாலத்தில் ஜயின முனிவர் எண்ணாயிரவர்கள் கொடிய பஞ்சத்தால் தேசம்விட்டுப் பாண்டிநாடடைந்து அந்நாட்டரசனுல் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தனரென்றும், அவர்கள் சிலகாலம் சென்றபின்பு பஞ்சம் நீங்கித் தேசஞ் செழிப்படைந்ததறிந்து, தங்கள் ஊருக்குப்போக விடைதரல் வேண்டுமென்று பாண்டியனைக் கேட்டனரென்றும், மகாராஜா பல சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல புலவர்கள் இருப்பது தன்னிராஜசபைக்கு ஓர் அணியெனக்கருதி யிருந்தனனாதலால் அவர்கள்தன்னை விட்டுநீங்க மனமில்லாதவனாய் அவர்கள்வேண்டுகோளுக் கிணங்கவில்லையென்றும், அதனால் முனிவர்கள் ஒருநாள் இரவில் யாருமறியாதபடி பாண்டிநாட்டைவிட்டு அகன்றனரென்றும், பொழுதுவிடிந்தபின் அம்முனிவர்கள் போனவழி தெரியாமல் திகைத்து அவர்கள் உறைவிடங்களைச் சோதனை செய்யும்போது ஒவ்வொரு முனிவர்களின் ஆசனத்தின்கீழ்

ஒவ்வொரு பாடலெழுதிய சீட்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், அப் பாடல்கள் அநேகமாயும், ஒன்றுக்கொன்று கருத்தில் பொருத்த மில்லாமல் முரணுயுமிருந்தமையால், அரசனது உத்தரவின்படி வைகையில் எறியப்பட்டனவென்றும், அவற்றுள் நானூறு பாடல்கள் எதிர் ஏறிக் கரைசேர்ந்தன வென்றும், அவற்றைப் பாண்டியன் ஒரு நூலாக்கி நாலடியார் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினனென்றும், எஞ்சிய பாடல்களில் கரை சேர்ந்தனவாகிய சில பழமொழி அறநெறிச்சாரம் என்கிற பெயர்களால் வழங்கி வருகின்றன வென்றுஞ் சொல்லு கின்றனர். இதனை,

> "மன்னன் வழுதியர்கோன் வையைப்பே ராற்றின்
> எண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவ—ருன்னி
> யெழுதியிடு மேட்டி னெதிரே நடந்த
> பழுதிலா நாலடியைப் பார்."

எனும் பழைய வெண்பாவா னறியத்தகும்.

இனி இவ்வாறன்றி, மூன்றுஞ்சங்கம் ஸ்தாபித்ததற்கு முன்பு ஒருகாலத்தில், "எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் எண்ணாயி வர்கள் வசித்துவந்தார்கள். அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண் பாப்பாட அவை பற்பலவாயின, அவற்றைச் சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது அவைகள் ஒரேவிஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகிற பலபாடல்கள் காணப்பட்டன. அவற்றுள் ஒரே விஷயத் தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நாற்பது அதிகாரமாக முடித்ததாம்" எனக் கூறுவதுமுண்டு.

இந்நூல் நுதலும்பொருள் — இவ்வுலகத்தில் இல்வாழ்க்கையில் நின்றடையலாகும் இம்மைப் பயன்களையும், இந்திராதிதேவர்க ளுடைய பதவிகளாகிய சுவர்க்காதி லோகங்களில் நுகராகும் மறுமைப்பயன்களையும் அடைதற்குரிய உயிர்கட்கு உறுதியென உயர்ந்தோராற் கொள்ளப்பட்டபொருள் நான்கு; அவை, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. இவையே தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்று வடநூலார் கூறும் சதுர்வித புருஷார்த் தங்கள். இவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலை மைத்தாதலின், "நன்றுஞ்ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந்திரிய மெலா நீந்தித், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா லழும்பிலதனை யுணர்ந் துணர்ந்து, சென்றாங்கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசை

யற்றால், அன்றே யப்போதேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே" "அற்றது பற்றெனி லுற்றதுவீடு" எனவும், "பரனைநினைந் திம்மூன்றும்—விட்டதே பேரின்பவீடு" எனவும் அறிந்தார் உரைத்தருளியபடி, துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதேயன்றி இலக்கண வகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன அஃதொழிந்த ஏனைய மூன்றுமேயாம். அவற்றுள் அறமாவது—இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மும்மையும் தரும் முறையுடையதாய், மநு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்படும். இம்மூன்றனையும் முறையே ஆசாரம், வியவகாரம், பிராயச்சித்தம் என்பது வடநூலார். அவற்றுள் ஒழுக்கமானது—அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம் முதலிய நிலைகளினின்று நிலை—ஆசிரமம், அவை, பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என்பன அவ்வவற்றிற்கு ஓதிய அறங்களின் வழுவாது ஒழுகுதல். வழக்காவது - ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்போர், அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் செல்வது, அது - கடன்கோடன் முதற் பதினெட்டுப் பதத்தாம்.

விவகாரம் பதினெட்டாவன:—கடன் கோடல், உபநிதி, கூடி மேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, ஒப்பிப் பணிசெய்யாமை, கூலி கொடாமை, உடையனல்லான் விற்றல், விற்றுக் கொடாமை, கொண்டுள்ள மொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக் கொடுமை, சூது, ஒழிபு என இவை, இவற்றின் விவரங்களைக் கேட்டுணர்க.

தண்டமாவது—அவ்வொழுக்க நெறியினின்றும் தவறினோரை அந்நெறியில் நிறுத்துதற்பொருட்டு நடுவுநிலைமையாய் ஆராய்ந்து அந்தந்தக் குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு தண்டித்தல், இவை மூன்றனுள், வழக்குந் தண்டமும் உலகத்தை நல்வழியில் நடத்துதற்கே பயன் படுவனவல்லது, ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு நன்மைசெய்யுஞ் சிறப்புடையன ஆகாமையாலும், அவை தாம் நூல்களாலேயன்றி, அறிவின் மிகுதியாலும் தேசத்தின் இயற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும் அவ்வழக்குத் தண்டங்களையொழித்து, நாலு மீரண்டுஞ் சொல்லுக்குறுதி, எனவும்.

நாலடிவள்ளுவ ராமேபிப்பாலே நடந்தபெருங்
காலடிமேலடி மானடியேகட் டோலிற்—பட்ட
பாலடிசில் வெண்ணெயுண்டோ னரங்கன் பனிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக் குபாயமிட்டேகும் விரகுநன்றே.

என்னும் உடன்போக்குத் துறை செய்யுளில், தலைவியை உடன் கொண்டுசென்ற தலைவன் அவளது காலில் முட்கள் தாக்குறுவண்ணம் தான் முன்னேசெல்லத் தனது அடிச்சுவட்டின்மீது தலைவி அடிவைத்து நடக்க, அக்காலடியும் ஈரடியாய்த் தோன்றியதற்கு நாலடியாரையும் திருக்குறளையும் உவமமெடுத்து, அவரது உள்ளன்பின் ஒற்றுமைநிலை கூறவந்தகவி, அவரது காலடியும் ஈரடியாயின எனச் சாதுரியம்பட வுரைத்து, நாலடிவள்ளுவராமே, எனவும், நாலடியாருக்கும் திருக்குறளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பாய்க் குறிப்பாற் கூறினமையாலும், அத்திருக்குறளிற்போல அதனோடு ஒற்றுமைப்பட்ட இந்நூலிலும் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வறமும் பிரமசரிய முதலிய நால்வகை நிலையினையுடையதாய், வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையாற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை யொழித்து, எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலின் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள் இல்லறமாவது இம்மை மறுமை பின்பங்களைப் பயத்தற்கு உரிய இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறியில்நின்று அவ்வில்வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கை யாமாறு அதற்குத் துணையாகிக் கற்புடைய நல்லவளாகிய இல்லவளோடுஞ் செய்யப்படும் தருமமாம். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி, மெய்யுணர்வு உடையராய், பல்வகைத் துன்பத்திற் கிடனாய பிறப்பையஞ்சி அந்தமில் பேரின்பத்தாய வீடுபெறற்பொருட்டு இருவகைப்பற்றும் முற்றும் அற்றுநின்ற துறவிகட்குரித்தாகிய தருமமாம். இல்லறம் துறவறம் என்னும் இவ்விருவகை நிலையுள் இல்லறம், துறவறம்போல உண்டி சுருக்கல் முதலிய துன்ப முடையதாகாமல் துறவறத்திற்கும் ஒருவகைக் காரணமாயிருத்தல்பற்றி இல்லறம் முன்னும் துறவறம் பின்னுமாகத் திருக்குறளில் வைத்துக் கூறப்பட்டிருப்பினும், இந்நூலில் அவ்வாறின்றித் துறவறம் அழிவில்லாததும் அழிவிலின்ப முடையதுமான முத்திபெறுதற்கு ஏதுவாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அது முன்னும் இல்லறம் துறவறம்போல வீடுபேற்றிற்குக் காரணம் ஆகாமையால்

அச்சிறப்பின்மைபற்றி அது பின்னுமாக நிறுத்திக் கூறப்பட்டன. இந்நூலில் அறத்துப்பாலை முதற் பதின்மூன்று அதிகாரங்களாற் கூடத்தொடங்கி (இந்நூலை ஆக்கியோர் சமணராதலின் அவரது சமயக் கோட்பாட்டுக்கிணங்க) முத்திக்குக் கருவியான துறவறத்தை முதலேழதிகாரங்களாலும், அதற்கு எதிர்நிலையாகிய இல்லறத்தை அதன்பின் ஆறதிகாரங்களாலுங்கூறி, பதினொன்கா மதிகாரந்தொடங்கி இருபத்தாறதிகாரங்களாற் பொருட்பாலைக் கூறப் புகுந்து, கல்வி முதல் கற்புடைமகளிரீறாக அதனைமுடித்து, காமத்துப்பாலை ஓரதி காரத்தா லமைத்தனர். இது காரண காரிய முறைப்படி ஒத்து முறைவைக்கப்பட்டது.

இந்நூலின்:— அரசர், அந்தணர், தாய், தந்தை, ஆசிரியர், நட்பினர், உறவினர், மேலோர், கீழோர் முதலாயினோருடைய தன் மைகளையறிந்து அவர்மாட்டுத் தக்கவாறொழுகி இம்மையில் இன் பம்பெறுதலும், உடல் பொருள் நிலையாமையையுணர்ந்து அவற்றில் நசையற்றுத் துறவொழுக்க நெறியறிந்து முத்தி பெறுதற்கு உபாயந் தேடிக்கொள்ளலுமாம்.

வேறு குறிப்புகள்

இந் நாலடியாரிற் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் பலதேயத்தாரும் பல மதத்தாரும் கொண்டொழுகலாம்படி பொதுவாயிருத்தலால் இந்நூல் வேறு பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கு கின்றது. இது மநு முதலிய ஸ்மிருதிகளிற் கூறியுள்ள நீதிகளையும் சமண நூல்களிற் கூறியுள்ள நீதிமுறைகளையுந் தழுவியிருக்கின்றது. திருக்குறளிற் பகுக்கப்பட்டுள்ளதுபோல இந்நூலில் இயலதிகாரங் களின் பாகுபாடுசெய்தவர் பதுமனார் என்னும் ஒரு சமணவித்வான்; அவர் இந்நூலுக்கு உரையுஞ் செய்துள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. அவருடைய உரையென இக்காலத்து வழங்குமொரு பொழிப் புரையின்போக்கை நோக்குமிடத்து அஃது அவரதுதான் என்று துணிவதற்குக் கூடவில்லை. இஃதன்றி அக்காலத்திருந்த மற்றொரு சமணவித்வானும் ஒருரை செய்திருப்பதாகக் கேள்வி. இந்நூலை யியற்றியோர் சமணராதலின் அவர் மதத்திற்கு இன்றியமையாத னவாகிய யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வ நிலை யாமை, பிறர்மனை நயவாமை முதலியவை இதனுள் வற்புறுத்திக் கூறப்படுகின்றன. இந்நூலினது பெருமை, உலகுய்யத்தோன்றி நிரம்பிய புலமைத்திறம் படைத்த நச்சினார்க்கினியர் பரிமேலழகர்

முதலிய பண்டையுரை யாசிரியர்கள் தாம் தாம் இயற்றிய சிறந்த காப்பிய உரைகளில் இந்நூலைப் பலவிடங்களில் எடுத்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளமையானும் திருக்குறளோடு ஒரு கோவையாக வைத்து வழங்கப்படலானு முணர்க. இது நானூறு பாடல்களை யுடைய தென்பதையும், இதனை இயற்றினோர் எண்ணாயிரவ ரென்பதையும், மற்று மிதன் பெருமைகளையும் அடியில்வரும் செய்யுட்களானு மறிக.

எண்ணாயிரவ ரிசைத்தவெண்பா நானூறும்
கண்ணாயிந் நாலடியைக் கற்றுணரத்—தண்ணார்
திருக்குருகூர் மாறனையே தேர்ந்துமறை தேர்ந்த
திருக்குருகூர் மாறனையே, தேர்.

நானூறும்வேதமா நானூறு நானூறும்
நானூறுங்கற்றற்கு நற்றுணையா—நானூறும்
பண்மொழியாள்பாகம் பகிர்ந்து சடைக்கரந்த
கண்ணுதலான் பெற்ற களிறு.

வெள்ளாண்மரபுக்கு வேதமெனச் சான்றோர்கள்
எல்லாருங்கூடி யெடுத்துரைத்த—சொல்லாய்ந்த
நாலடிநானூறு நன்கினிதா வென்மனத்தே
சீலமுட னிற்க தெளிந்து.

கடவுள் துணை

NALADIYAR.

நாலடியார்

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

நேரிசை - வெண்பா

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை—யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

இ-ள். வான் - மேகத்தில், இடு - இடப்பட்ட, வில்லின் - இந்திரவில்லினது (காட்சியொத்த), வரவு - பிறப்புவரவை, அறியா - அறிந்து, வாய்மையால் - உண்மையினால், கால் - திருவடிகள், நிலம் - பூவுலகில், தோயா - படியாத, கடவுளை - முதற்கடவுளை, யாம் - நாம், நிலம் - பூமியில், சென்னி - சிரசானது, உற - பொருந்த, வணங்கி - பணிந்து, எம் - எம்முடைய, உள்ளத்து - இருதயத்தில், முன்னியவை - நினைந்தனவாகிய (அறம் பொரு ளின்பமென்னு முப்பால்களும்), முடிகவென்று - முடியவேண்டுமென்று நினைத்து, சேர்தும் - அடைவோம். என்றவாறு.

முன்னியவையென்றது—உள்ளத்து நினைந்தவை யாவுமெனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். மேகத்தில்—வில்லிடுகிறதும் கெடுகிறதுந் தெரியாமைபோலப் பிறப்புண்டாதலும் இறப்புண்டாதலுந் தெரியாது. ஆதலால், வில்லைப் பிறப்புக்கு உவமை கூறினர்.

இதன் தாற்பரியம் வானவில்லினது தோற்றமும் அழிவு நிகர்த்த பிறப்பையும் இறப்பையுமறிந்து என்மனதில் நினைந்தவை முடிகவென்று நினைத்துக் கடவுளை வணங்குவோம் என்பதாம்.

யாம் - எழுவாய், சேர்தும் - பயனிலை, கடவுளை - செயப்படு பொருள். நாலடியார் இதில் ஆர் விகுதி உயர்வுப்பொருட்கண் வந்தது. குறள்வெண்பா இரண்டடி, சிந்தியல்வெண்பா மூன்றடி, பஃறொடைவெண்பா பலவடி, இவைபோலாகாமை, இந்நூல் வெண்பா நானூறும் நாலடியாக வந்தமையால் நாலடியென்று காரணப்பெயர் பெற்றது.

அகத்தியம், "தொகுத்தகவியைச் சொற்சொல்லாகப் பகுத்துப் பொருள்சொலல் பதவுரையாமே" "கவிப்பொருள் சுருக்கிக்காட்ட லூற்பரியம்."

1. அறத்துப்பால்

அஃதாவது விதித்தவை கொள்ளலும், விலக்கியவை தள்ளலும்.

---

1 - ஆம் - அதிகாரம். செல்வநிலையாமை

அஃதாவது செல்வமானது நிலைநில்லாமையாம்

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும்—வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

இ-ள். அறுசுவை - அறுவகைருசியாகிய, உண்டி - உணவை, அமர்ந்து - விரும்பி, இல்லாள் - மனைவி, ஊட்ட - ஊட்டுதல்செய்ய, மறு - மறுக்கப்பட்ட, சிகை-(வண்மையான) பதார்த்தங்களை, நீக்கி-தள்ளி, உண்டாரும் - (மென்மையான பதார்த்தங்களை) உண்டாரும், வறிஞராய் - தரித்திராய், ஓரிடத்து - ஒருவிடத்தில், சென்று-போய், கூழ் - கூழினை, இரப்பரெனில் - யாசிப்பாராகில், செல்வம் - ஐசுவரியமானது, ஒன்றுண்டாக-ஒருபொருளுள்ளதாக, வைக்கல்-வைக்கும், பாற்று - பகுதியுடையது, அன்று - அல்ல. எ-று.

அரும்பதக்கொத்து "சிகையென்பதுவே பதார்த்தமாகு-மதுவே வன்மை மென்மை யெனப்படும்" இவ்விதியால் சிகையென்பது பொதுப்படப் பதார்த்தமாம், செல்வர்கள் வன்மையான பதார்த்தங்களை வருத்தமுற்றுக் கடித்து உண்ணுத லரிதாகலின் மறுசிகை நீக்கியென்றார். இளமை நிலையாமையில் "பருவமெனைத்துள பல்லின் பாலேனை இருசிகையுமுண்டீரோ" என்றதில் வயதினளவையும், பற்களின் வலியினளவையும் வினவிய விடத்தும், இருசிகையென்றதற்குப் பொருள் வன்மையான பதார்த்தங்களும் மென்மையான பதார்த்தங்களுமேயாம், சிகைபடைத்த சாதமெனினும் ஒருபிடிசோறெனினும் பொருந்தும், முற்சிகை நீக்கிப் பிற்சிகை யுண்டாருமெனக் கொள்ளினுமமையும்.

இதன் தாற்பரியம் அறுசுவைப்போசன பதார்த்தங்களை மனையாளூட்டுதல் செய்ய உண்ட செல்வர்களும் ஓரிடத்திற் போய்க் கூழை இரந்துண்பாராகில் செல்வமானது ஒரு பொருளாக வைக்கும் பகுப்

புடைய தல்ல என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், வைக்கற்பாற்றன்று - பயனிலை. 1

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ—டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும்.

இ-ள். அகடு - நடுநிலைமை, உற - பொருந்த, யார்மாட்டும் யாவரிடத்தும், செல்வம்-ஐசுவரியம், நில்லாது நிற்காது, சகடம்-தேரின், கால்போல் - உருளையைப்போல, வரும் - (கீழ்மேலாய் மேல்கீழாய்) வருமாதலால், துகள் - குற்றம், தீர் - நீங்கிய, பெரும் - பெரிய, செல்வம் - சம்பத்தானது, தோன்றியக்கால் - கிடைத்தால், தொட்டு- (கிடைத்தகாலந்) தொடங்கி, பகடு - ஏர், நடந்த - உழுத, கூழ் - உணவை, பல்லாரோடு-பற்பலருடன், உண்க - நீயுண்பாயாக எ-று.

தோன்றியக்காலென்பது வினையெச்சமே பெயரெச்சமாகில் ஒற்றுமிகாது.

இ-ள். செல்வமானது யாவரிடத்து நில்லாது தேர்ச்சக்கரம் போலக் கீழ்மேலாய் மேல்கீழாய் வருமாதலால் செல்வங்கிடைத்தால் பலருடனுண்ணக்கடவாய் என்பதாம். நீ தோன்றா எழுவாய், உண்க - பயனிலை, கூழ் - செயப்படுபொருள், இதில் ஐயுருபு தொக்கியது, நல்வழியில் வந்த செல்வமென்றறிதற்குத் துகடீர் பெருஞ் செல்வமென்றார். 2

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு—மேனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாங் கொண்ட
மனையாளை மாற்றார் கொள.

இ-ள். யானை - யானையினது, எருத்தம் - பிடரியில், பொலிய- பிரகாசிக்க, குடை-வெண்குடையின், நிழற்கீழ்-நீழலின்கிழே, சேனை- சதுரங்கசேனைக்கும், தலைவராய்-முதல்வராய், சென்றோரும்-சென்ற வரசர்களும், ஏனைவினை - தீவினை, உலப்ப - கெடுக்க, வேறாகி - வேறு பட்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட - இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகக் கொண்ட, மனையாளை - மனையவளை, மாற்றார் - பகைவர், கொள - கைக்கொள்ள, வீழ்வர் - கெடுவர். எ-று.

இ-ம். சதுரங்க சேனைக்குத் தலைவராய்ச் சென்றவரசர்களும், தீவினைகெடுக்க வேறுபட்டுத் தங்கள் மனைவிகளைப் பகைவர் கைக் கொள்ளக்கெடுவர்கள் என்பதாம். சென்றோர்-எழுவாய். வீழ்வர்-பயனிலை, உம்மை - சிறப்பும்மை. 3

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லேசெயிற்—செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

இ-ள். வாழ்நாள் - ஆயுள்கள், சென்றன சென்றன - போயின போயின, செறுத்து - கோபித்து, உடன் - உடனே, கூற்று - இயமன், வந்தது வந்தது - வந்தான் வந்தான் (ஆதலால்), நின்றன நின்றன - நின்றனவாகிய நின்பொருள்கள், நில்லாவென - நிற்காவென, உணர்ந்து - அறிந்து, ஒன்றினவொன்றின - பொருந்திய ஒருவகை (தருமத்தை), செயின்-செய்வையாகில், வல்லே-சீக்கிரத்தில், செய்க-செய்யக்கடவாய். எ-று.

இலக்கணத்திரட்டு [உயர்திணை யீறுபோ லஃறிணைவருதலு-மஃறிணை யீறுபோ லுயர்திணை வருதலு-மருகல் விதியென வறைந்தன ரான்றோர்] இவ்விதியால் கூற்று என்னும் அஃறிணையீறு உயர்திணைக்கு வந்தது, சென்றனசென்றன - வந்தனவந்தன, இவை விரவின்கண் இரட்டித்தன.

இ-ம். ஆயுள்கள்போயின. இயமன் வந்தான்வந்தான் - நின்றனவான செல்வங்கள் நில்லாவெனவறிந்து, பொருந்திய தருமங்களை நீ செய்தால் சீக்கிரஞ் செய்யக்கடவாய் என்பதாம். நீ-தோன்றா எழுவாய், செய்க - பயனிலை. 4

என்னானு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்காற்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா—முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோடிறீக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.

இ-ள். என்னானும் - யாதாகிலும், ஒன்று - ஒருபொருள், தம் - தமது, கை - கையில், உற - பொருந்த, பெற்றக்கால் - பெற்றால், பின்னாவதென்று - பின்கொடுப்போமென்று, பிடித்திரா - பிடித்திராமல், முன்னே-முற்காலத்தில், கொடுத்தார்-கொடுத்தவர்கள், கோடு-தன் செய்கையிற் கோட்டம், இல்-இல்லாத, தீ-பொல்லாத, கூற்றம்-

இயமன், தொடுத்து - பாசத்தாற்கட்டி, செல்லும் - போகும், சுரம் - பாலைவனத்தினது, ஆறு - வழியை, நீக்கி உயப்போவர் - பிழைத்துப் போவார்கள். எ-று.

யாதாகிலும் ஒருபொருள் தன் கையிற் பெற்றால், பின்கொடுப்போமென்று வைத்திராது முன்கொடுத்தவர்கள், இயமன் கொண்டு போம் வழியை நீக்கிப் பிழைத்துப்போவார்கள் என்பதாம். கொடுத்தார் - எழுவாய், உயப்போவர் - பயனிலை, ஆறு - செயப்படுபொருள். இதில் ஐயுருபுதொக்கியது, காலையின் மலர்ந்த மலர்மாலையி னுலர்ந்தழியுமாறுபோற் செல்வமழிதல்பற்றி முன்னே கொடுத்தாரென்றார்.

இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை—யாற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னாளைத்
தழீஇந்தழீஇந் தண்ணம் படும்.

இ-ள். இழைத்த - தமக்களவுசெய்த, நாள் - நாள்கள், எல்லை - தம்மளவை, இகவா - கடவா, கூற்றம் - இயமனை, பிழைத்து - தப்பி, ஒரீஇ - நீங்கி, குதித்து - அவன் குறிப்பைக்கடந்து, உய்ந்தார் - பிழைத்தவர்கள், ஈங்கு - இவ்வுலகத்து, இல்லை - இல்லை, நாளை - நாளையே, தழீஇந் தழீஇம் - தழீஇந் தழீஇமென்னுமோசையுடனே, தண்ணம் - பிணப்பறை, படும் - சாற்றப்படுமாகையால், ஆற்ற - மிகவும், பெரும் - பெரிய, பொருள் - பொருளை, வைத்தீர் - தேடிவைத்தவர்களே, வழங்குமின் - அப்பொருளைக் கொடுங்கள். எ-று.

தமக்களவுசெய்த நாள்கள் தம்மெல்லையைக் கடவா இயமனைக் கடந்து பிழைத்தவர்கள் இவ்வுலகத்திலில்லை நாளையே பிணப்பறை சாற்றப்படும், பொருளைத் தேடிவைத்தவர்களே நீங்கள் கொடுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - எழுவாய், வழங்குமின் - பயனிலை, பொருள் - செயப்படு பொருள் இதில் ஐயுருபு தொக்கு நின்றது. 6

தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணு—மாற்ற
அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில்.

இ-ள். தோற்றும் - உதயம், சால் - மிகுந்த, ஞாயிறு - சூரியனை, நாழியா - அளவுக் கருவியாக, வைகலும் - தினந்தோறும், கூற்றம் - இயமன், அளந்து - அளவிட்டு, நும் - உங்களுடைய, நாள் - ஆயுளை,

உண்ணும் - உண்பானாகையால், யாரும் - யாவரும், பிறந்தும்-மக்கட் பிறப்பாய்ப் பிறந்தும் (வீணாகாமல்), பிறவாதாரில் - பிறவாது மோட் சத்திலிருப்பவரைப்போல, ஆற்ற-மிகவும், அறம்-தருமத்தை, செய்து-பண்ணி, அருளுடையீராகுமின் - கிருபையுடையீராகுங்கள். எ-று.

யாரும் - யாவரும், பிறந்தும்-மனிதப் பிறப்பிற் பிறந்தும் அறஞ் செய்யாராகில், பிறவாதாரில் - பிறவாதவர்களில் வைத்தெண்ணப் படுவர் எனினு மமையும். இ-ம். இயமன் சூரியனைப் படியாகக் கொண்டு உங்கள்நாளையளந்து உண்ணுகிறான் ஆகையால் தருமத் தைச்செய்து கிருபையுடையீராகுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றா எழுவாய், அருளுடையீராகுமின் பயனிலை, ஆண்பாலும் பெண்பாலு மென் றறிதற்கு யாருமென்றார். 7

செல்வர்யா மென்றுதாஞ் செல்வழி யெண்ணாத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ—மெல்லிற்
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றோன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும்.

இ-ள். செல்வர் - செல்வமுள்ளோர், யாமென்று - நாமென்று, தாம் - தாங்கள், செல்வழி - போமிடத்து, எண்ணாத - நினையாத, புல்-அற்ப, அறிவாளர்-அறிவுடையாரது, பெரும்-பெரிய, செல்வம்-ஐசுவரியம், எல்லில் - இராக்காலத்தில், கரும் - கரிய, கொண்மூ - மேக மானது, வாய்திறந்த - வாய்விடப்பட்ட, மின்னுப்போல்-மின்னலைப் போல, தோன்றி - உண்டாகி, மருங்கு - வழி, அற - முற்றாக, கெட்டு விடும் - கெட்டுப்போம். எ-று.

செல்வமானது மின்னலைப்போலத் தோன்றி யழியும் என்பதாம். செல்வம் - கெட்டுவிடும். 8

உண்ணா னொளிநிறா னோங்கு புகழ்செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் றெண்ணப் படும்.

இ-ள். உண்ணான் - உண்ணாதவனாக, ஒளி - பிரகாசத்தை, நின் றான் - நிறுத்தாதவனாக, துன் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, கேளிர்-சுற்றத்தாருடைய, துயர் - துன்பத்தை, களையான் - நீக்காதவனாக, வழங்கான் - கொடாதவனாக, கொன்னே - பயனில்லாமல், பொருள்-திரவியத்தை, காத்து - காத்துக்கொண்டு, இருப்பானேல் - இருப்பா

னுல், அஆ - ஐயோ, இழந்தானென்று - இவன்பொருளை யிழந்தானென்று, எண்ணப்படும் - யாவராலும் எண்ணப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பொருளைத் தேடிச் செலவிடாது வைத்துக்காத்திருந்தவன் பொருளை யிழந்தானென்று யாவராலும் நினைக்கப்படுவான் என்பதாம். இவன் - தோன்றா எழுவாய் எண்ணப்படும் ப, பொருள்செ, இநில் - ஐயுருபு தொக்கது. அஆ வென்றது - அருளின்கட் குறிப்பு, நெருங்கிய வுறவினரென்று தோன்றற்குத் துன்னருங் கேளிரென்றார். 9

உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டி னாரிழப்பர் வான்றோய் மலைநாட
உய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி.

இ-ள். உடாஅதும் - உடுக்காமலும், உண்ணாதும் - உண்ணாமலும், தம் - தங்களுடைய, உடம்பு - உடலை, செற்றும் - வருத்தியும், கெடாஅத - கெடுதலில்லாத, நல் - நன்மையாகிய, அறமும் - தருமங்களையும், செய்யார் - செய்யாதவர்களாய், கொடாஅது - யாதுங்கொடாது, வைத்தீட்டினார் - பொருளைத் தேடிவைத்தவர்கள், இழப்பர் - இழப்பார்கள், வான் - ஆகாயத்தை, தோய் - அளாவும், மலை - மலைகளடங்கிய, நாட - நாட்டையுடைய (பாண்டியனே), தேன் - மலர்த்தேனை, உய்த்து - ஆராய்ந்து, ஈட்டும் - சம்பாதிக்கும், ஈ - ஈயல்லவோ, கரி - சாட்சி. எ-று.

இ-ம். பொருளைத்தேடிக் கொடாதுவைத்தவர்கள் தேன் ஈயைப் போல இழந்துவிடுவார்கள் என்பதாம். ஈட்டினார் - எ, இழப்பர் - ப, பொருளை --செயப்படுபொருள். 10

செல்வநிலையாமை முற்றிற்று.

---

2 - ஆம். அதிகாரம். இளமைநிலையாமை

அஃதாவது இளமைப்பருவமானது நிலை நில்லாமையாம்

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்—புரைதீரா
மன்னா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி
இன்னாங் கெழுந்திருப் பார்.

இ-ள். நரை-நரைதிரை, வருமென்று - வருமென்று, எண்ணி - நினைத்து, நல் - நல்ல, அறிவாளர் - விவேகிகள், குழவியிடத்தே - இளமைப்பருவத்தில், துறந்தார் - மனைவாழ்க்கையை விட்டார், புரை - குற்றம், தீரா - நீங்காத, மன்னா - நிலைபெறாத, இளமை - இளமைப் பருவத்தை, மகிழ்ந்தார் - இச்சித்தார், கோல் - தடியை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டு, இன்னாங்கு - துன்பத்துடன், எழுந்திருப்பார் - எழுந்திருப்பார். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையவர்கள் நரைதிரை வருமென்று இளமைப் பருவத்தில் இல்வாழ்க்கையை விட்டார்கள், இளமைப்பருவத்தை விரும்பினவர்கள் துன்பத்துடன் தடியூன்றி எழுந்திருப்பார் என்பதாம். அறிவாளர் - எழுவாய்; துறந்தார் - பயனிலை, மகிழ்ந்தார் - எழுவாய், எழுந்திருப்பார் - பயனிலை, ஏ - அசை, தீயிற்புகை தோன்றி யழிதல்போல இளமையு மழிதலான் - மன்னா இளமையென்றார். 1

நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினா
ரற்புத் தளையு மவிழ்ந்தன—வுட்காணாய்
வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி.

இ-ள். நட்பு-உறவாகிய, நார் - பாசங்களும், அற்றன - நீங்கின, நல்லாரும் - மகளிரும், அஃகினார் - அன்பிற் குறைந்தார், அற்பு - அன்பாகிய, தளையும் - பந்தங்களும், அவிழ்ந்தன-நெகிழ்ந்தன, உள் - உன்னுள்ளே, காணாய் - பாராய், ஆழ் - முழுகும், கலத்தன்ன - கப்பலோசைபோல், கலி - உறவினரழுமோசை, வந்ததே - வந்ததல்லவோ (ஆதலால்), வாழ்தலின் - வாழ்தலினால், ஊதியம் - இலாபம், என் - யாது, உண்டாம் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். கப்பலோசைபோலச் சுற்றத்தார் அழுகுரலோசை வந்ததல்லவோ ஆதலால், இல்வாழ்க்கையின் வாழ்தலினாற் பயனென்ன

உண்டாகும் என்பதாம். ஊதியம் - எழுவாய், என்னுண்டாம் - பயனிலை. 2

சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம் பழிகாறு—மிற்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினார்க் கில்லையே
ஏம நெறிபடரு மாறு.

இ-ள். சொல் - சொற்கள், தளர்ந்து - குழறி, கோல் - தடியை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டு, சோர்ந்த - தள்ளாடிய, நடையினராய் - நடையையுடையவராய், பல் - பற்கள், கழன்று - உதிர்ந்து, பண்டம் - உடலாகியபண்டம், பழிகாறும் - பழிக்கப்படுமளவும், இல் - இல் வாழ்க்கையில், செறிந்து - நெருங்கி, காமநெறி - ஆசைவழியே, படரும் - நடக்கும், கண்ணினார்க்கு - அறிவுடையார்க்கு, ஏமம் - தமக்குக் கோட்டையாகிய, நெறி - நல்வழியில், படரும் - நடக்கும், ஆறு - வழி, இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். இல்வாழ்க்கை வழியிலே நடப்பவர்கள் உயிர்க்கு நல் வாழ்க்கை வழியில்லை என்பதாம். ஆறு - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 3

தாழாத் தளராத் தலைநடுங்காத் தண்டூன்றா
வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டுங்—காழிலா
மம்மர்கொண் மாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று.

இ-ள். அம்மனைக்கோல் - தன்தாய் கைக்கோலானது, தன்கைக் கோல் - தன்கையின்கோல், ஆகியஞான்று - ஆனகாலத்தில், தாழா - தாழ்ந்து, தளரா - தளர்ந்து, தலை - தலையை, நடுங்கா - நடுங்கி, தண்டு - அத்தடியை, ஊன்றா - ஊன்றி, வீழா - வீழ்ந்து, இறக்கும் - மரணமாகும், இவண்மாட்டும் - இவளிடத்தும், காழ் - உறுதி, இலா - இல்லாத, மம்மர் - மயக்கம், கொள் - கொண்ட, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அணங்கு - துன்பம், ஆகும் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். தன் தாய்கைக்கோலானது தன்கைக்கோலானகாலத்து வருத்தமுற்று இறக்குமிவளிடத்து மயக்கங்கொண்டவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகும் – என்பதாம். அம்மனைக்கோல் - இவ்விடத்து உயிர்திணைக்கண் ணொற்று மிகுந்தது செய்யுள்விகாரம். அணங்கு-

எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, இவண் மாட்டும் என்பதை இவ்விடத்தெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். 4

எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள்—தனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு.

இ-ள். எனக்கு - எனக்கு, தாயாகியாள் - தாயானவள், என்னை - என்னை, ஈங்கு - இவ்விடத்து, இட்டு - பெற்று வைத்து, தனக்கு - தனக்கொரு, தாய் - தாயை, நாடி - தேடி, சென்றாள் - இறந்தாள், தனக்கு - அ விடனுக்கு, தாயாகியவளும் - தாயானவளும், அதுவானால் - அத்தன்மையளானால், தாய்த்தாய்க்கொண்டு - தாயைத் தாயைத் தேடிக்கொண்டு, ஏகும் - போகும், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, அளித்து - ஏழைமையுடையது. எ-று.

இவ்வுலகமானது தாயைத்தாயைத் தேடிக்கொண்டுபோகும் ஏழைமையுடையது என்பதாம். [தாய்த்தாய்க்கொண்டு இவ்விடத்துயர்திணை மெய்யீறு ஒன்றுக்கண்மிக்கன செய்யுள் விகாரம்] உலகு - எழுவாய், அளித்து - பயனிலை, ஏ - அசை, அளித்து - பெற்றுவைத்தெனினுமாம். 5

வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த்—தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில்.

இ-ள். வெறி - வெறியாடலை, அயர் - செய்கின்ற, வெம் - வெய்ய, களத்து - பலிக்களத்து, வேன்மகன் - பூசாரி, பாணி - கையில், முறி - தளிர், ஆர் - நிறைந்த, நறும் - மணக்கும், கண்ணி - மாலை, முன்னர் - தன்முன்னாக, தயங்க - அசைந்துதொங்க, மறி - ஆடு, குளகு - உணவாக, உண்டன்ன - உண்டாற்போலும், மன்னா - நிலைபெறாத, மகிழ்ச்சி - இளமையினாகுமகிழ்ச்சி, அறிவுடையாளர்கண் - விவேகிகளிடத்தில், இல் - இல்லை. எ-று.

ஆடுகொண்டமகிழ்ச்சி அறிவுடையாளர்களிடத்தில்லை என்பதாம். மகிழ்ச்சி - எழுவாய், இல் - பயனிலை, மறியின் மகிழ்ச்சி கணப் போதேனு நில்லாமைபற்றி மன்னாவென்றார். 6

பனிபடு சோலைப் பயன்மா மெல்லாங்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.

இ-ள். இளமை - இளமைப் பருவமானது, பனி - குளிர்ச்சி, படு - பொருந்திய, சோலை - சோலையில், பயன் - பலனைத்தரும், மா மெல்லாம் - எல்லாமரங்களிலும், கனி - பழங்கள், உதிர்ந்து - உதிர்ந்து, வீழ்ந்தற்று - விழுந்தாற்போலுமாதலால், நனி - மிக, பெரிதும் - பெரிய, வேல் - வேலைநிகர்த்த, கண்ணளென்று - கண்களையுடையவ ளென்று, இவளை - இப்பெண்ணை, வெஃகன்மின் - இச்சியாதிருங்கள், மற்றிவளும் - பின்பிப்பெண்ணும், குனிந்து - கூனியாகி, கோல் - கோலையே, கண்ணளாகும் - கண்ணாக வுடையவளாவாள். எ-று.

தொல்காப்பியம். [வினையின்றொகுதி காலத்தியலும்,] இளமைப் பருவமானது - மரங்களிற் பழங்களுதிர்ந்தாற்போலும் ஆதலால் வேலொத்த கண்களையுடையவ ளென்றிவளை யிச்சியாதிருங்கள். இவ ளும் கூனியாகிக் கோலையே கண்ணாகக்கொண்டு திரிவாள் என்பதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், வெஃகன்மின் - பயனிலை, இவளை - செயப் படுபொருள். 7

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
இருசிகையு முண்டீரோ வென்று—வரிசையா
லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ
ளெண்ணா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். பருவம் - வயது, எனைத்து - எவ்வளவு, உள - உண்டா யிருக்கின்றன, பல்லின் - பற்களினுடைய, பால் - வலிமைப் பகுதி, ஏனை - எவ்வளவு, இருசிகையும் - வன்மையான பதார்த்தங்களையும் மென்மையான பதார்த்தங்களையும், உண்டீரோவென்று - புசித்தீரோ வெனக்கேட்டு, வரிசையால் - முறைமையாக, உள் - உங்களுள்ளம், நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, கொள்ளப்படுதலால் - பிறரால் செய்யப்படுத லால், யாக்கை - உடலினது, கோள் - கொள்கையை, அறிவுடையார்- விவேகமுடையார், எண்ணார் - பொருளாக நினையார். எ-று.

வயதெவ்வளவு பற்களின் பலனெவ்வளவு வலியபதார்த்தங் களையும் உண்டீரோவென்று கிரமமாயுங்களுள்ளம் பிறராலாராய்ச்சி

கொள்ளப்படுதலா லுடலின்கொள்கையை விவேகிகள் பொருளாக வெண்ணார்கள், என்பதாம். அறிவுடையார் - எழுவாய், எண்ணார் - பயனிலை, கோள் - செயப்படுபொருள். 8

மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்—செய்ம்மின்
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். முற்றி - முதிர்ந்து, இருந்த - இருந்த, கனி - பழங்கள், ஒழிய - நீங்க, தீவளியால் - தீக்காற்றால், நல் - நல்ல, காய் - காய்கள், உதிர்தலும் - விழுதலும், உண்டு - உண்டாதலால், நல்வினை - தருமத்தை, மற்று - இனிமேல், அறிவாம் - அறிந்துசெய்வோம், யாம் - நாம், இளையம் - இளமை வயதுடையோம், என்னாது - என்று நினையாது, கைத்து - திரவியம், உண்டாம் - உண்டாயிருக்கும், போழ்தே - காலத்திலேயே, கரவாது - ஒளிக்காமல், அறம் - தருமத்தை, செய்ம்மின் - செய்யுங்கள். எ-று.

இ-ம். தீக்காற்றால் பழங்களன்றிக் காய்க ளுதிர்தலுமுண்டு. ஆகையால் தருமத்தைப் பின் செய்வோமென்று நினையாது பொருளுள்ளபொழுதே செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், செய்யும்மின் - பயனிலை, அறம் - செயப்படுபொருள். 9

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின்—பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று.

இ-ள். ஆள் - ஆளை, பார்த்து - பார்த்து, உழலும் - திரியும், அருள் - தயை, இல் - இல்லாத, கூற்று - இயமன், உண்மையால் - இருக்கின்றானாதலால், தோட்கோப்பு - கட்டமுதாகிய (தருமத்தை), காலத்தில் - இளமைப்பருவத்தில், கொண்டு - தேடிக்கொண்டு, உய்ம்மின் - பிழையுங்கள், பீள் - கருப்பத்தை, பிதுக்கி - பிதுங்கச்செய்து, தாய் - தாயானவள், அலற - அழ, பிள்ளையை - சிசுவை, கோடலால் - கொள்ளுதலால், மற்றதன் - அவ்வியமனது, கள்ளம் - வஞ்சத்தை, கடைப்பிடித்தல் - உறுதியாயறிந்துகொள்ளுதல், நன்று - நல்லது. எ-று.

(அகத்தியம்) [மின்னீறு பலர்பால் வினையொடு முடிமே.]

இ-ம். இயமனிருக்கிறபடியால் தருமத்தை இளமைப் பருவத்திற் செய்து பிழையுங்கள். தாயழப் பிள்ளையைக் கொண்டுபோதலா லவன் வஞ்சத்தை யுறுதியா வறிந்துகொள்ளுத லுத்தமம் என்பதாம். கடைப்பிடித்தல் - எழுவாய், நன்று - பயனிலை. 10

இளமைநிலையாமை முற்றிற்று.

---

3 - ஆம். அதிகாரம். யாக்கைநிலையாமை

அஃதாவது - சரீரமானது நிலைநில்லாமையாம்

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்—நிலமிசைத்
துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லா
லெஞ்சினா ரிவ்வுலகத் தில்.

இ-ள். மலை - மலையின், மிசை - மேல், தோன்றும் - உதிக்கும், மதியம்போல் - சந்திரனைப்போல, யானை - யானையின், தலைமிசை - தலைமேல், கொண்ட - கவியக்கொண்ட, குடையர் - குடையை யுடைய மன்னர்களும், நிலமிசை - பூமிமேல், துஞ்சினாரென்று - இறந் தாரென்று, எடுத்து - பிறராலெடுத்து, தூற்றப்பட்டார் - தூறுசொல் லப்பட்டார்கள், அல்லால் - அல்லாமல், எஞ்சினார் - உயிரோடிருந் தார், இவ்வுலகத்து - இந்தவுலகத்தில், இல் - ஒருவருமில்லை. எ-று.

இ-ம். யானைமேலேறிய வரசர்களும் இறந்தார்களென்று சொல் லப்பட்டார்களே யல்லாம லிவ்வுலகத் துயிரோடு வாழ்ந்தவர்க ளொரு வருமில்லை என்பதாம். எஞ்சினார் - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 1

வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால்—வாழ்நா
ளுலவாமு னொப்புர வாற்றுமின் யாரு
நிலவார் நிலமிசை மேல்.

இ-ள். வாழ்நாட்கு - வாழும் நாள்களுக்கு, அலகாய் - அளவு மரக்காலாக, வயங்கு - பிரகாசிக்கும், ஒளி - கிரணங்களையுடைய, மண்டிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாள் - வீழுங்காலம், படாஅது - உண்டாகாமல், எழுதலால் - உதயமாதலால், வாழ்நாள் - வாழுநாள், உலவாமுன் - கெடாமுன், ஒப்புரவு - தருமத்தை, ஆற்றுமின் - செய்

யுங்கள், யாரும் - யாவரும், நிலமிசைமேல் - நிலத்தின்மேல், நில வார் - நிலைக்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். யாருமுலகத்தில் நிலைநிற்க மாட்டார்கள், உங்க ளாயுள் கெடுமுன்னமே தருமத்தைச் செய்யுங்கள், என்பதாம். நீங்கள்- தோன்றா எழுவாய், ஆற்றுமின் - பயனிலை, ஒப்புரவு - செயப்படு பொருள். 2

மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
ஒலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம்.

இ-ள். மன்றம் - சபையில், கறங்க - சத்திக்க, மணப்பறை யாயின - மணக்கோலத்திற்கான பறைகள், அன்று - அன்றைக்கே, அவற்கு - அம்மாப்பிள்ளைக்கு, ஆங்கே - அவ்விடத்தே, பிணப்பறை யாய் - பிணக்கோலத்திற்குக் கொட்டும்பறையாய், பின்றை - பின்பு, ஒலித்தலும் - சத்தித்தலும், உண்டாமென்று - உண்டாகுமென்று நினைத்து, உய்ந்துபோம் - பிழைத்துப்போகிற, ஆறு - வழியை, வலிக் கும் - துணித்துநிற்கும், மாண்டார் - பெரியோர்கள், மனம் - இரு தயம். எ-று.

இ-ம். மணத்திற்குக் கொட்டும் பறைகளே பிணத்திற்குக் கொட் டும் பறைகளாமென்று நினைத்துப் பெரியோர்கள் மனம் பிழைக்கும் வழியைத்துணிந்து நிற்கும் என்பதாம். மனம் - எழுவாய், வலிக் கும் - பயனிலை, ஆறு செயப்படுபொருள். 3

சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை—நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித்தீக் கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.

இ-ள். சென்று - போய், பறையினை - பிணப்பறையை, ஒரு கால் - ஒருமுறை, எறிப - அடிப்பார்கள், சிறுவரை - சற்றுநேரம், நின்று - நிறுத்தி, (அப்பறையினை) எறிப - இரண்டாமுறை யடிப்பார் கள், முக்காலை - மூன்றுமுறை, கொட்டின் - அடித்தமாத்திரத்தில், உள் - பாடையிடத்து, மூடி - பிணத்தைச் சீலையால்மூடி, தீ-நெருப்பை, கொண்டு - சட்டியிற்கொண்டு, செத்தாரை - இறந்தவரை, சாவார்- இனியிறப்பவர்கள், சுமந்து - தோள்களிற்சுமந்து, எழுவர் - மயா னத்திற்கெழுவர், நன்றேகாண் - நன்றாகப்பார். எ-று.

(தொல்காப்பியம்) அர் ஆர் ப என வரூஉ மூன்றும் பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இ-ம். மூன்றுமுறை பறையறைந்தமாத்திரத்தில் பிணத்தைப் பாடையில்வைத்துச் சிலையால்மூடித் தீயுடன் சுடலைக்குக் கொண்டு போவார்கள் என்பதாம். சாவரர் - எழுவாய், எழுவர் - பயனிலை, செத்தாரை - செயப்படுபொருள், நீ - தோன்றா எழுவாய், காண்-பய னிலை, ஏ - இரண்டும் அசைகள். 4

கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டு—மணங்கொண்டீண்
டுண்டுண்டுண் டென்னு முணர்வினாற் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொ ணென்னும் பறை.

இ-ள். கணங்கொண்டு - கூட்டங்கூடிக்கொண்டு, சுற்றத்தார்- இனத்தார், கல்லென்று - கலியென்னுஞ் சத்தமுண்டாக, அலற- புலம்ப, பிணம் - சவத்தை, கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, காடு - சுடு காட்டில், உய்ப்பார் - செலுத்துபவரை, கண்டும் - பார்த்திருந்தும், மணங்கொண்டு - விவாகஞ்செய்துகொண்டு, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், உண்டுண்டுண்டென்னும் (இல்வாழ்க்கை) உண்டு உண்டு உண்டு என் னும், உணர்வினான் - அறிவினனுக்கு, தொண்டொண்டொடென் னும் - தொண்தொண் தொடு என்னும் (ஓசையுள்ள) பறை - சாப் பறை, சாற்றும் - (சரீரமில்லாமையை) அறிவிக்கும். எ-று.

இ-ம். இனத்தாரழப் பிணத்தைக்கொண்டு போவாரைக்கண்டிருந் தும் இல்வாழ்க்கையை விரும்பினவனுக்குச் சரீரமில்லாமையைச் சாப் பறையறிவிக்கும் என்பதாம். பறை - எழுவாய், சாற்றும்-பயனிலை.

நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்றாய்க் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர்—பழிக்கிலென்
தோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

இ-ள். தோற்பை - உடலாகிய பை, உள் - உள்ளே, நின்று- இருந்து, தொழில் - எத்தொழில்களையும், அற - முற்றாக, செய்து- பண்ணி, ஊட்டும் - உண்பிக்கும், கூத்தன் - ஆத்துமாவானது, புறப் பட்டக்கால் - வெளிப்பட்டால், நார் - நாரினால், தொடுத்து - (அவ் வுடலைக்) கட்டி, ஈர்க்கிலென் - இழுத்தாலென்ன, பார் - பூமியின்,

துழி - வெட்டுப்பள்ளத்தில், பெய்யிலென் - போட்டாலென்ன, பல்லோர் - பலரும், பழிக்கிலென் - பழித்தாலென்ன. எ-று.

பார்த்துழியென்றதை கண்டுழியென்பாருமுளர்.

இ-ம். உயிர்போனபின்பு உடலை எவ்விதஞ்செய்யினும் பயனென்ன என்பதாம். பிறர் - தோன்றா எழுவாய், இழுத்தல் முதலிய - பயனிலை, உடல் - செயப்படுபொருள் (தொல்காப்பியம் வினையியல், 32 சூ) பின்முன்கால் கடைவழியிடத்தென்னு, மன்னமரபிற் காலங்கண்ணியவென்ன கிளவியுமவற்றியல்பினவே இவ்விதியால் புறப்பட்டக்கால் வினையெச்சம். 6

படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக்
கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித்—தடுமாற்றந்
தீர்ப்பேம்யா மென்றுணருந் திண்ணறி வாளரை
சேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

இ-ள். படு - பெய்கிற, மழை - மழையினது, மொக்குளில்-குமிழியைப்போல, பல்காலும் - பலகாலமும், தோன்றி - உண்டாகி, கெடும் - அழியும், இது - இஃது, ஓர் - ஒரு, யாக்கையென்று - உடலென்று, எண்ணி - நினைத்து, தடுமாற்றம் - பிறவித்துன்பத்தை, தீர்ப்போம் - நீக்குவோம், யாமென்று - நாமென்று, உணரும் - அறியும், திண் - வலிய, அறிவாளரை - விவேகிகளை, நீள் - நீண்ட, நிலத்தின் மேல் - பூமியிடத்து, சேர்ப்பார் - சேரானவர், யார் - எவர். எ-று.

இ-ம். குமிழியைப்போற் றோன்றி யழியு முடலென் றெண்ணிப் பிறவித் துன்பத்தை நீக்கும் விவேகிகளை யொப்பானவர் யார் என்பதாம். சேர்ப்பார் - எழுவாய், யார் - பயனிலை. 7

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற
யாக்கையா லாய பயன்கொள்க—யாக்கை
மலையாடு மஞ்சுபோற் றோன்றிமற் றாங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.

இ-ள். யாக்கையை - உடலை, யாட்புடைத்தா - பலமுடைத்தாக, பெற்றவர் - அடைந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், பெற்ற - அடைந்த, யாக்கையால் - அவ்வுடலால், ஆய - ஆகிய, பயன் - தருமப்பிரயோசனத்தை, கொள்க - கொள்ளக்கடவர்கள், யாக்கை - உடலானது, மலை - மலையில், ஆடும் - சஞ்சரிக்கும், மஞ்சுபோல் - மேகம்போல,

தோன்றி - தோற்றமாகி, நிலையாது - நில்லாமல், நீத்துவிடும் - கெட்டு விடும். எ-று.

இ-ம். உடலைப்பெற்றவர்கள் தங்களுடலாலாகிய தருமப்பயனைக் கொள்ளக்கடவர்கள் உடலோ மலைமேற்றோன்று மேகம்போற் றோன்றியழியும் என்பதாம். பெற்றவர் - எழுவாய், கொள்க - பயனிலை, பயன் - செயப்படுபொருள். 8

புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க வறவினை—பின்னினியே
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்
சென்றா னெனப்படுத லால்.

இ-ள். இன்னினியே - இப்பொழுதே, நின்றான் - நின்றிருந்தான், இருந்தான் - வீற்றிருந்தான், கிடந்தான் - படுத்திருந்தான், தன் - தன்னுடைய, கேள் - இனத்தவர், அலற - புலம்ப, சென்றான் - இறந்தான், எனப்படுதலால் - என்று சொல்லப்படுதலால், புல் - புல்லின், நுனிமேல் - நுனியிடத்து, நீர்போல் - பனிநீரைப்போல, நிலையாமையென்று - சரீர நில்லாதென்று, எண்ணி - நினைத்து, இன்னினியே - இப்பொழுதே, அறவினை - தருமத்தை, செய்க - செய்யக் கடவீர். எ-று.

(தொல்காப்பியம்) தானென்கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இ-ம். இப்பொழுதிருந்தா னிறந்தானென்று சொல்லப்படுதலால் சரீரநில்லாதென்றெண்ணி யிப்பொழுதே தருமஞ்செய்யக்கடவீர்கள் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றாவெழுவாய், செய்யக்கடவீர்-பயனிலை, அறவினை - செயப்படுபொருள். 9

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போவரால் மாந்தர்கள்—வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து.

இ-ள். மாந்தர்கள் - மனிதர்கள், கேளாது - கேளாமல், வந்து - வந்து, கிளைகளாய் - உறவினர்களாய், இல் - மனைவாழ்க்கையில், தோன்றி - பிறந்து, வாளாது - சொல்லாது, மரன் - மரத்தில், சேக்கை - கூட்டை, ஒழிய - விட்டு, சேண் - தூரத்தில், நீங்கு - நீங்கும், புட்போல - பறவையைப்போல, யாக்கை - உடலை, தமர்க்கு - உறவினர்களுக்கு, ஒழியநீத்து - ஒழித்துவிட்டு, வாளாது - சொல்லாது, போவர் - இறந்துபோவார்கள். எ-று.

இ-ம். மனிதர்கள் மனைவாழ்க்கையிற்பிறந்து தங்களுடலை உறவின்முறையார்களுக் கொழித்துவிட் டிறந்துபோவார்கள் என்பதாம். மாந்தர்கள் - எழுவாய், போவார்கள் - பயனிலை. 10

யாக்கைநிலையாமை முற்றிற்று.

---

4 - ஆம். அதிகாரம். அறன்வலியுறுத்தல்

அஃதாவது தருமத்தின் பலனையறிவித்தலாம்

அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை—பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்.

இ-ள். மேலை - முற்பிறப்பில், தவத்தால் - தவங்காரணமாக, தவம் - நற்றவம், செய்யாதார் - செய்யாதவர்கள், அகத்தாரே - இல்வாழ்க்கையாரே, வாழ்வாரென்று - வாழ்பவர்களென்று, அண்ணாந்து - தலைநிமிர்ந்து, நோக்கி - பார்த்து, புகத்தாம் - தாமுள்ளே நுழைய, பெறாஅர் - பெறாதவர்களாய், புறங்கடை - தலைவாயிலை, பற்றி - பிடித்து நின்று, மிக - மிகவும், தாம் - தாங்கள், வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, இருப்பர் - இருப்பார்கள். எ-று.

இ-ம். முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்யாதார் இப்பிறப்பில் இல்வாழ்க்கையாரே வாழ்பவர்களென்று தலைவாயிலைப்பற்றி உள்ளே நுழையாதவர்களாய் வருத்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதாம் தவஞ்செய்யாதார் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை, அண்ணார்த்தலென்னுந் தொழிற்பெயர் வினையாங்கால் - அண்ணாருகிறதென்றும் அண்ணார்ந்து இதிலொற்றுக்கெட்டது (தொல்காப்பியம் பெயரியல் 30 சூ) "தாமென்கிளவி பன்மைக்குரித்தே" 1

ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறமறந்து
போவாநா மென்னாப் புலைநெஞ்சே—யோவாது
நின்றுஞற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை.

இ-ள். ஆவாம் - வாழக்கடவோம், நாம் - யாமென்று, ஆக்கம் - செல்வத்தை, நசைஇ - இச்சித்து, அறம் - தருமத்தை, மறந்து - மறந்துவிட்டு, போவாம் - இறந்துபோவோம், நாமென்னா - நாமென்

றெண்ணாத, புலை - இழிவான, நெஞ்சே - மனமே, ஓவாது - இடைவிடாது, நின்று - நிலைபெற்று, உஞற்றி - முயற்சி செய்து, வாழ்தியெனினும் - வாழ்வாயானாலும், நின் - உன்னுடைய, வாழ்நாள்கள் - ஆயுள்கள், சென்றன - போயின, செய்வது இனி நீ - செய்வதென்ன, உரை - சொல். எ-று.

இ-ம். மனமே பல முயற்சிசெய்து வாழ்வாயானாலும் உன்னுடைய ஆயுள்கள்போயின இனி நீசெய்வதென்ன சொல் என்பதாம். நீ - எழுவாய், உரை - பயனிலை, செய்வது - செயப்படு பொருள். 2

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை யிகந்தொருவு வார்.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவன், வினைப்பயன் - தீவினைப் பலன், வந்தக்கால் - வந்தால், வெய்ய - கொடிதாக, உயிரா - பெருமூச்செறிந்து, மனத்தின் - மனத்தினால்நினைத்து, அழியும் - அழிவான், அதனை - அத்தீவினைப்பலனை, நினைத்து - ஆராய்ந்து, தொல்லைய தென்று - முற்பிறப்பிற் செய்ததென்று, உணர்வாரே - அறிபவர்களே, தடுமாற்றத்து - பிறவித் துன்பத்தின், எல்லை - பிரமாணத்தை, இகந்தொருவுவார் - கடந்துபோவார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாதவன் தீவினைவந்தால் மனத்தினினைத்தழிவான் அத்தீவினை முன்வினையென் றறிந்தவர்களே பிறவித்துன்பத்தளவைக் கடப்பார்கள் என்பதாம். பேதை - எழுவாய், அழியும் - பயனிலை, உணர்வார் - எழுவாய், ஒருவுவார் - பயனிலை, (யாப்பருங்கலமேற்கோள்.) தொன்னூல் விளக்கத்திலுங்காண்க. வெண்பா முதலா நால்வகைப்பாவு, மெஞ்சாகாற்பால் வருணர்க்குரிய இவ்விதியால் வெண்பா பிராமணசாதியாம். 3

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற்
பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க—கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோதுபோற் போகு முடம்பு.

இ-ள். பெறல் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, யாக்கையை - உடலை, பெற்ற - அடைந்த, பயத்தால் - பலனால், பெரும் - பெரிய,

யானும் - தருமப்பலனையும், ஆற்றவே - மிகவே, கொள்க - கொள்ளக் கடவீர்கள், கரும்பு - கரும்பிலிருந்து, ஊர்ந்த - (ஆலையாற்) பாவிய, சாறுபோல் - சாற்றைப்போல, சாலவும் - மிகவும், பின்னுதவி - (அத் தருமப்பலன்) பிற்காலத்துதவியாம், அதன் - அக்கரும்பின், கோது போல் - சக்கைபோல, உடம்பு - உடல், போகும் - அழிந்துபோகும்.

இ-ம். பெறுதற்கரிய உடலடைந்தபலனால் தருமப்பலனைக்கொள் ளக்கடவீர்கள். அப்பலன் கருப்பஞ்சாற்றைப்போலாம் உடலதன் சக்கைபோலாம் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், கொள்க-பயனிலை, பயன் - செயப்படுபொருள். மற்று அசை. எவ்வகைப் பிறப்பினு மக்கட்பிறப்பு மேலாகையால், அரும்பெறல் யாக்கை யென்றார். 4

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண்—டுழவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்.

இ-ள். கரும்பு - கரும்பை, ஆட்டி - ஆலையிலாட்டி, கட்டி - வெல் லக்கட்டியை, சிறுகாலை - முற்காலத்தில், கொண்டார் - கொண்டவர் கள், துரும்பு - அக்கரும்பின் துரும்பு, எழுந்து - தீயாலெழுந்து, வேங் கால் - வேவுங்காலத்தில், ஆண்டு - அவ்விடத்து, துயர் - துன்பத் தால், உழவார் - வருந்தாதுபோல, உடம்பின் - உடம்பாலாகிய, பயன் - தருமப்பலனை, வருந்தி - பிரயாசப்பட்டு, கொண்டார் - கைக் கொண்டவர்கள், கூற்றம் - இயமன், வருங்கால் - வரும்போது, பரி வது - வருந்துவது, இலர் - இல்லாதவர்களாவார்கள். எ-று.

இ-ம். வெல்லக்கட்டியைக் கொண்டவர்கள் கரும்பின் சக்கை வேங்காலத்து விசனப்படார்கள் அதுபோல உடம்பாலாகிய தருமப் பலனைக் கொண்டவர்கள் இயமன் வரும்போது விசனப்படார்கள் என்பதாம். பயன்கொண்டார் - எழுவாய், பரிவதிலர் - பயனிலை. 5

இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென்—றெண்ணி
யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையா
னருவுமின் மாண்டா ரறம்.

இ-ள். இன்றுகொல் - இன்றைக்கோ, அன்றுகொல் - நாளைக்கோ, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, என்னாது - வருமென்றெண்ணாது, பின்றையே - பின்னேயே, நின்றது - நிற்கின்றது, கூற்றமென்று - இயமனென்று, எண்ணி - நினைத்து, தீயவை - பாவங்களை, ஒருவுமின் - நீக்குங்கள், மாண்டார் - பெரியோராற் சொல்லிய, அறம் - தருமங்களை, ஒல்லும்வகையால் - கூடியமாத்திரம், மருவுமின் - பொருந்தும்படி செய்யுங்கள். எ-று.

இ-ம். இயமன் பின்னே நிற்கிறானென்றெண்ணி அதருமத்தை நீக்கித் தருமத்தைச் செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், ஒருவுமின் - பயனிலை, அறம் - செயப்படுபொருள். நீங்கள் - எழுவாய், மருவுமின் - பயனிலை: தீயவை - செயப்படுபொருள். (தொல்காப்பியம்) [கொல்லேயையம்.] அன்றுகொலென்றது வாழ்நாளளவு முடிவெனினுமமையும். 6

மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கா
லெத்துணையு மாற்றம் பலவானுற்—றொக்க
உடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

இ-ள். மக்களால் - மனிதர்களால், ஆய - உண்டாகிய, பெரும் - பெரிய, பயனும் - விளைவும், ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவும், ஆற்ற - மிக, பலவானுல் - பலவாயிருந்தால், தொக்க - பொருந்திய, உடம்பிற்கே - உடலுக்கே, ஒப்புரவு - தருமத்தை, செய்து - பண்ணி, ஒழுகாது - நடவாமல், உம்பர் - சுவர்க்கத்தில், கிடந்து - இருந்து, உண்ண - அநுபவிக்க, பண்ண - தருமங்கள்செய்ய, படும் - தகும். எ-று.

இ-ம். நீங்களுங்க ளுடலுக்குத் தருமத்தைச் செய்யாது சுவர்க்கத்திலிருந் தநுபவிக்கத் தருமத்தைச் செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், பண்ணப்படும் - பயனிலை, அறங்களை - செயப்படுபொருள். 7

உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

இ-ள். உறக்கும் - கிள்ளியெடுக்கும், துணையது - அளவினையுடையது, ஓர் - ஒரு, ஆலம்வித்து - ஆலம்விதையானது, ஈண்டி-

நெருங்கிவளர்ந்து, இறப்ப - மிகவும், நிழல் - நிழலை, பயந்தா அங்கு - கொடுத்தாற்போல, அறம் - தருமத்தின், பயனும் - பலனும், தான் - தான், சிறிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும், தக்கார் - பெரியோர்கள், கைப்பட்டக்கால் - கையிற்பட்டால், வான் - ஆகாயம், சிறிதா - சிறியதாக, போர்த்துவிடும் - மூடிவிடும். எ-று.

இ-ம். ஒரு ஆலம்விதை வளர்ந்து மிகவும் நிழலைக்கொடுத்தாற்போலத் தருமப்பலன் சிறிதானாலும் பெரியோர்கையிற் கொடுக்கப்பட்டால் அப்பலன் வானிலும் பெரிதாயிருக்கும் என்பதாம். அறப்பயன் - எழுவாய், போர்த்துவிடும் - பயனிலை, உறக்கும் என்றது உறங்குமெனக்கூறினும் பொருந்தும், அரும்பதக்கொத்து உறக்கல் கறத்தல் விரலாற்கிள்ளுதல். 8

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென்—றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

இ-ள். வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல் - நாள்கழிதலை, தம் - தம்முடைய, வாழ்நாண்மேல் - ஆயுள்களின்மேல், வைகுதல்வைத்து - செலவுநாளாகவைத்து, வைகலை - அந்தநாட்களை, உணராதார் - அறியாதார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல்வா - தம்வாழ்நாள்கழிவுவர, கண்டும் - பார்த்தும், அஃது - அதனை, உணரார் - அறியார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகலை - நாள்களை, வைகுமென்று - கழியுமென்று, இன்புறுவர் - இன்பத்தை யடைவர். எ-று.

இ-ம். நாள்தோறும் நாள் செல்லுதலைத் தம் வாழ்நாள் செலவுவரக் கண்டு மதையறியாமல் நாள்தோறும் நாள்செல்லுதலுக் கின்பத்தைபடைவர் என்பதாம். உணராதார் - எழுவாய், இன்புறுவர் - பயனிலை யாப்பருங்கல மேற்கோள் அணியியலிலுங் காண்க. இஃதகவல் வெண்பா. அகவல்வெண்பா வடிநிலைபெற்றுச் சீர்நிலை பெறாஉத் தொடைநிலை தெரியாது, நடைவயினேடி நெய்வார்க்கன்ன, நயமுடைத்தாகி பொருளொடுபுணர்ந்த, வெழுத்தறியாதே என்றது யாப்பருங்கல மேற்கோளறிக. 9

மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு
மீன விளிவினால் வாழ்வேன்ம—லீனத்தா
லூட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்க் கிவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கு மெனின்.

இ-ள். ஈனத்தால் - இழிவால், ஊட்டியக்கண்ணும் - இரந்தூட்டியவிடத்தும், உறுதி - வலிமை, சேர்ந்து - பொருந்தி, இவ்வுடம்பு - இவ்வுடல், நீட்டித்து - நெடுநாள், நிற்குமெனின் - நிற்குமானால், மானம் - அபிமானமாகிய, அரும் - அரிய, கலம் - ஆபரணத்தை, நீக்கி - தள்ளி, இரவென்னும் - யாசகமென்னும், ஈனம் - கனவீனமான, இளிவினால் - அவமதிப்பால், வாழ்வேன் - உயிர்வாழ்வேன்.

இ-ம். இரந்தூட்டியவிடத் திவ்வுடம்பு நிலைநிற்குமான லபிமான மென்கிற வாபரணத்தைத்தள்ளிக் கனவீனமாகிய வவமதிப்பினாலுயிர் வாழ்வேன் என்பதாம். யான் - எழுவாய், வாழ்வேன் - பயனிலை,
மன் - ஒழிபிசை. 10

அறன்வலியுறுத்தல் முற்றிற்று.

---

5 - ஆம். அதிகாரம். தூயதன்மை

அஃதாவது - சுத்தமல்லாத தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

மாக்சேழ் மடநல்லா யென்றாற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னொய்யதோர் துச்சிலை—யாக்கைக்கோ
ரீச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்.

இ-ள். யாக்கைக்கு - உடலிற்கு, ஓர் - ஒரு, ஈ - ஈயினது, சிறகு - சிறகை, அன்னது - ஒப்பாகியது, ஓர் - ஒரு, தோல் - தோலானது, அறினும் - அறுந்தாலும், காக்கை - காகத்தை, கடிவது - துரத்துதற்கு, ஓர் - ஒரு, கோல் - தடி, வேண்டுமே - வேண்டுமல்லவா ஆதலால், மா - மாமரத்தின், கேழ் - தளிர்நிறத்தையும், மடம் - இளமையையுமுடைய, நல்லாயென்று - பெண்ணேயென்று, ஆற்றும் - அறிவினர்பிதற்றும், நொய்யது - அற்பமாகியதாய் விளக்கும், ஓர் - ஒரு, புக்கில்லை - உடலை, சான்றவர் - பெரியோர்கள், நோக்கார் - பார்க்கமாட்டார்கள். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர்கள் இழிவாகிய உடலைப்பாரார்கள் என்பதாம். சான்றவர் - எழுவாய், நோக்கார் - பயனிலை, புக்கில்லை - செயப்படுபொருள், கொல் - அசை, நோக்கார்கொல் என்றது இழி

வென்றுகாணுரோ வெனினு மமையும், நன்னூல் அரும்பதக் கொத்து கொல்லேயைய மசைநிலேக் கூற்றே. 1

தோற்போர்வை மேலுந் துளேபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானுன்—மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்.

இ-ள். தோல் - தோலாகிய, போர்வை - போர்வையானது, மேலும் - உடன்மேலும், துளே - நவதுவாரங்கள், பலவாய் - பலவிடமாய், பொய் - மலங்களே, மறைக்கும் - மறைத்துவைத்திருக்கும், மீப்போர்வை - மேற்போர்வையால், மாட்சித்து - பெருமையுடையது, உடம்பானுல் - உடலானதால், மீப்போர்வை - மேலேபோர்த்தபோர்வையால், பொய் - மலங்களே, மறையா - மறைக்கும், காமம் - காமநுகர்ச்சியை, புகலாது - இச்சியாது, அதனே - அவ்வுடலே, பைம்மறியா - உட்புறந் திருப்பிய மையைப்போல, பார்க்கப்படும் - நோக்கத்தகும். எ-று.

பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும் பாம்பின் கடைவாய்ப் பையுள் மறிபட்ட விடம்போலப் பார்க்கப்படு மென்பாருமுளர்.

இ-ம். மலங்களே மறைத்துத் தோலால் மூடிவைத்திருக்கு முடலே யுட்புறத்திருப்பிய பைபைப்போலப் பார்க்கவேண்டும் என்பதாம். நீ-தோன்ரு எழுவாய், பார்க்கப்படும் - பயனிலே, உடம்பினே - செயப்படுபொருள். மற்று அசை. 2

தக்கோலந் தின்று தலேநிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே—யெக்காலு
முண்டி வினேயு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்.

இ-ள். எக்காலும் - எந்நாளும், உண்டி - உணவால்வரும், வினேயுள் - தொழிலால், உறைக்குமென - துர்க்கந்தம் வீசுமென்று, பெரியோர் - பெரியோர்கள், கண்டு - அறிந்து, கைவிட்ட - கைவிட்டு விட்ட, மயல் - உடலான செத்தைக்கு, தக்கோலந்தின்று - தாம்பூலந்தின்று, தலேநிறைய - சிரசுநிறைய, பூச்சூடி - பூவைத்தரித்து, பொய்க்கோலம் - பொய்யாகியவழகை, செய்ய - செய்தால், ஒழியுமே - உள்ளுள்ள மலநீங்குமோ. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்களுணவுத்தொழிலால் நாறுமென்று வெறுத்த வுடலுக்குத் தாம்பூலந்தின்று பூவைச்சூடினுல் உள்ளிருக்கு மலங்கள்

போய்விடுமோ என்பதாம். மலம் - தோன்று எழுவாய், ஒழியுமே- பயனிலை தொன்னூல் விளக்கம் ஏல மிளகு வெற்றிலை மூன்றுந் தக் கோலமென்றே சாற்றப்படுமே. 3

தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற—விடுவேனோ
உண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குசூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

இ-ள். உள் - உள்ளிருக்கும், நீர் - சலத்தை, களைந்தக்கால்- எடுத்தால், நுங்கு - நுங்கை, சூன்றிட்டன்ன - தோண்டினாற்போலும், கண் - கண்களுடைய, நீர்மை - குணத்தை, கண்டு - பார்த்து, ஒழுகு வேன் - நடப்பேன், தெள் - தெளிந்த, நீர் - சலத்திலுள்ள, குவளை - நீலோற்பலத்தையும், கயல் - கெண்டைமீனையும், வேல் - வேலாயுதத் தையும், பொருவென்று - ஒப்பென்று, கண்ணில் - ஞானக்கண்ணில் லாத, புல் - அற்பமான, மாக்கள் - மனிதர்கள், கவற்ற - என்மன தைக் கவலைப்படுத்த, விடுவேனோ - யான் துறவறத்தைவிடுவனே. எ-று.

இ-ம். நுங்குக் கண்களைப்போலப் பெண்கள் கண்களைக்கண்டு நடப்பேன் அறிவினர் என்மனதைக் கவலைப்படுத்த யான் துற வறத்தை விடுவனோ என்பதாம். யான் - எழுவாய், விடுவனோ - பய னிலை, [தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெயரென்ன வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந்தாந்தொகையே] இவ்விதியால் நீர்களைந்தக்கால், என்றதில் ஐயுருபுத்தொகையில் இயல்பாயிற்று. 4

முல்லை முகைமுறுவன் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற—விடுவேனோ
எல்லாருங் காணப் புறங்காட் டுதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.

இ-ள். எல்லாரும் - யாவரும், காண - அறிய, புறங்காட்டு - சுடு காட்டில், உதிர்ந்து - உதிர்ந்து, உக்க - மக்கிக்கிடக்கிற, பல்லென்பு - பல்லாகிய எலும்பை, கண்டு - பார்த்து, ஒழுகுவேன் - நடப்பேன், முறுவல் - அப்பற்களை, முல்லைமுகையென்று - முல்லையரும்பென்றும், முத்தென்று - முத்தென்றும், இவை - இவைகளை, பிதற்றும் - ஒப் பாகச்சொல்லும், கல்லா - கல்வியறியாத, புல் - அற்பமான, மாக்கள்- மனிதர்கள், கவற்ற - என்மனதைக் கவலைப்படுத்த, விடுவனோ - யான் துறவறத்தைவிடுவனோ. எ-று.

இ-ம். சுடுகாட்டி லுதிர்ந்து கிடக்கிற பல்லெலும்பைக்கண்டு நடப்பேன் அறிவினர் பெண்கள்வழிபி லென்மனதைக் கவலைப் படுத்த யான் துறவறத்தை விடுவனோ என்பதாம். யான் - எழுவாய், விடுவனோ - பயனிலை, மற்றென்கிளவி வினைமாற்றசை நிலையப்பா லிரண்டெனமொழிமனோர் புலவர். 5

குடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு—மிடையிடையே
வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீர்ங்கோதை யாள்.

இ-ள். குடரும் - குடலும், கொழுவும் - மூளையும், குருதியும்- உதிரமும், என்பும் - எலும்பும், தொடரும் - தொடர்ந்த, நரம்பொடு- நரம்புடன், தோலும் - தோலும், இடை இடையே - நடு நடுவாக, வைத்த - வைக்கப்பட்ட, தடியும் - இறைச்சியும், வழும்பும் - நிண மும், ஆம் - ஆகிய, இவற்றுள் - இவைகளுள், ஈர்ங்கோதையாள்- குளிர்ந்தமாலையை யுடையவள், எத்திறத்தாள் - எந்தத்திறத்தை யுடை யவள். எ-று.

இ-ம். குடல் மூளை யுதிர மெலும்பு நரம்பு தோல் இறைச்சி நிணம் இவற்றுள் மாலையணிந்தவள் எத்தன்மையுடையவள் என்பதாம். கோதையாள் - எழுவாய், எத்திறத்தாள் - பயனிலை, மற்று - அசை. 6

ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனுங்
கோதிக் குழம்பலைக்குங் கும்பத்தைப்—பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளா யென்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவன், ஊறி - மலங்களூறி, உவர்த் தக்க - வெறுக்கத்தக்க, ஒன்பதுவாய்ப்புலனும் - நவதுவாரவிடங்களி லும், கோதி - கொழித்து, குழம்பு - மலக்குழம்பை, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், கும்பத்தை - உடலானகுடத்தை, மீப்போர்த்த - மேலே மூடிய, கரும் - பெருமைபொருந்திய, தோலால் - தோலால், கண்- கண்களுக்கு, விளக்கப்பட்டு - விளக்கம்பொருந்தி, பெரும் - பெரிய, தோளி - தோள்களையுடையவளே, பெய்வளாய் - இடப்பட்ட வளை யல்களையுடையவளே, என்னும் - என்றுசொல்லுவான். எ-று.

இ-ம். அறிவினன் நவதுவாரங்களிலு மலத்தைபொதுக்கும் உடலையுடையவளைப் புகழ்ந்து சொல்லுவான் என்பதாம். பேதை- எழுவாய், என்னும் - பயனிலை, கும்பத்தை - செயப்படுபொருள், (தொல்காப்பியம் இடைச்சொல்லியல் 14-சூ) பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மை யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச் செய்யு மென்னுங் கிளவியோடுகொள்ளா, இவ்விதியால் என்னும் என்னுவா னென்றுபிற்று. 7

பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையுங்
கண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன்—மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக் குத்தன்
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி.

இ-ள். முடை - நாறுகின்ற, சாகாடு - உடலான பண்டி, அச்சு- உயிரானவச்சு, இற்றுழி - முறிந்தவிடத்து, மண்டி - நெருங்கி, பெடை- பெட்டையும், சேவல் - சேவலுமான, வன்கழுகு - வலிய கழுகுகள், பேர்த்திட்டு - அடிகள் பேர்த்திட்டு, குத்தும் - குத்தாநிற்கும், (ஆகை யால்) பண்டம் - உடலாகிய பொருளினது தன்மையை, அறியார்- அறியாதவர்களாய், படு - பொருந்திய, சாந்தும் - சந்தனத்தையும், கோதை - மாலையையும், கொண்டு - கைக்கொண்டு, பாராட்டுவார்- உடலைப்பாராட்டுவார், கண்டிலர்கொல் - அக்கழுகுகள் குத்துதலைக் காணார்களோ. எ-று.

இ-ம். உயிர்போனவிடத் துடலைக் கழுகுகள், குத்துதலை உட லைப் பாராட்டுவார் காணார்களோ என்பதாம். பாராட்டுவார் - எழு வாய், கண்டிலர்கொல் - பயனிலை. 8

கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி—யொழிந்தாரைப்
போற்றி நெறிநின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

இ-ள். கழிந்தார் - இறந்தவர்கள், இடு - இடப்பட்ட, தலை- தலைகளானவை, கண்டார் - பார்த்தவர்கள், நெஞ்சு - இதயங்கள், உட்க - பயப்பட, குழிந்தாழ்ந்த - குழிந்தாழ்ந்திருக்கின்ற, கண்ண வாய் - கண்களையுடையனவாக, தோன்றி - தோற்றப்பட்டு, ஒழிந் தாரை - சாவாதிருந்தவரை, போற்றி - பாதுகாத்து, நெறி - நன் மார்க்கத்தில், நின்மின் - நில்லுங்கள், இதன் பண்பு - இவ்வுடலி

னதுதன்மை, இற்றென்று - இத்தன்மையதென்று, சால - மிகவும், சிரித்து - நகைத்து, சாற்றுங்கொல் - சொல்வனபோலும். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்கள் தலைகள் இறவாதவர்களை நல்வழியிலே நில்லுங்களென்று சிரித்துச்சொல்வதுபோலும் என்பதாம். தலைகள்- எழுவாய், சாற்றும் - பயனிலை. 9

உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச்—செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற் றிதன்வண்ண மென்பதனாற் றம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர்.

இ-ள். உயிர்போயார் - இறந்தவர்களுடைய, வெண்டலை - வெண்மையாகிய தலைகள், உட்க - பார்த்தவர்களஞ்ச, சிரித்து - நகைத்து, செம்மாப்பவரை - இல்வாழ்க்கையி லிறுமாந்தவரை, செயிர்- குற்றத்தை, தீர்க்கும் - நீக்கும், செயிர் - குற்றம், தீர்ந்தார் - நீங்கின வர்கள், கண்டு - பார்த்து, இதன்வண்ணம் - இவ்வுடம்பின்வகை, இற்று - இத்தன்மையையுடையது, என்பதனால் - என்று சொல்லப் படுதலால், தம்மை - தங்களை, ஓர்பண்டத்துள் - ஒரு பொருளிலே, வைப்பதிலர் - வைத்தெண்ணார்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்கள் தலைகள் இல்வாழ்க்கையில் இறுமாந்தவர் களைக் குற்றத்தைவிட்டு நீக்கும் இதைக் குற்றமற்றவர்கள் கண்டு தங்களை ஒருபொருளாக வையார்கள் என்பதாம். தலைகள் - எழு வாய், தீர்க்கும் - பயனிலை, செயிர் - செயப்படுபொருள், செயிர் தீர்ந் தார் - எழுவாய், வைப்பதிலர் - பயனிலை, தம்மை - செயப்படுபொருள், தொல்காப்பியம் வினையியல் 30 - சூ, தடுமாறுருபுக டாஞ்சிலவுளவே, இவ்விதியால் ஒவ்வோரிடத்து ஐயுங்குவ்வும் பொருந்தும். 10

தூய்தன்மை முற்றிற்று.

---

6 - ஆம். அதிகாரம். துறவு

அஃதாவது - அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் நீக்கலாம்

விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்
றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

இ-ள். விளக்கு - தீபம், புக - பிரவேசிக்க, இருள் - இருட்டு, மாய்ந்தாங்கு - கெட்டாற்போல, ஒருவன் - ஒருவன், தவத்தின் முன்-தவத்திற்குமுன், பாவம் - தீவினை, நில்லாது-நிற்காது, விளக்கு- அத்தீபத்தின், நெய் - தைலம், தேய்விடத்து - குறைந்தபோது, இருள் - இருட்டு, சென்று - போய், பாய்ந்தாங்கு - பாய்ந்தது போல, நல்வினை - புண்ணியம், தீர்விடத்து - நீங்கினபோது, தீது- பாவம், நிற்கும் - வந்துநிற்கும். எ-று.

இ-ம். விளக்கைக்கண்டு இருள் கெட்டாற்போலும் ஒருவன் செய்தவத்தின்முன் பாவங்கெடும், விளக்கு நெய்யற்றபோது இருள் வந்து சம்பவித்தல்போலும் நல்வினை நீங்கியபோது தீவினைவந்து சம்பவிக்கும் என்பதாம். பாவம் - எழுவாய், நில்லாது - பயனிலை, தீது - எழுவாய், நிற்கும் - பயனிலை, ஆ மிரண்டும் அசை (காது விளக்கம்) விளக்கஞ் செயலால் விளக்கெனப்படுமே. 1

நிலையாமை நோய்மூப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்
தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார்—தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையா ரில்.

இ-ள். தலையாயார் - பெரியோர்கள், நிலையாமை - (செல்வ மிளமை சரீரமிவை) நில்லாமை, என்று - என்றும், நோய் - வியாதி யும், மூப்பு - விருத்தாப்பியமும், சாக்காடு - மரணமுமிருக்கின்றன, என்று - என்றும், எண்ணி - நினைத்து, தம் - தமது, கருமம் - காரிய மாகிய தவத்தை, செய்வார் - செய்வார்கள், தொலைவில்லா - அளவில் லாத, சத்தமும் - சத்தசாத்திரமும், சோதிடமும் - சோதிடசாத்திர மும், என்று - என்றுசொல்லிய, இவை - இவைகளை, பிதற்றும் - பல காற்பேசும், பித்தரின் - பித்தர்களைப்போல, பேதையார் - அறிவினர், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் செல்வமிளமை சரீரம் நில்லாவென்றும் பிணி முதுமை மரண முண்டென்றுந் தவத்தைச் செய்வார்கள். சத்த சாத்திரமும் சோதிடசாத்திரமுங் கற்றுப் பிதற்றும் பித்தர்களைப் போலும் அறிவீனர்களில்லை என்பதாம். தலையாயார் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, கருமம் - செயப்படுபொருள், பேதையார் - எழுவாய், இல் - பயனிலை, ஆங்கு அசை, என்று இரண்டிடத்தொட்டுகள் இலக்கணக்கொத்து 43 - ம் சூத்திரம், நீக்கமின்றி நிகழ்த்தலுமின்னே இவ்விதியால் பித்தரின் என்றது ஒப்புப்பொருள் இச்சூத்திரத்திற்கு இச்செய்யுளே உதாரணங்காட்டினர். 2

இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லா—மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு.

இ-ள். தலையாயார் - பெரியோர்கள், இல்லம் - இல்வாழ்க்கையும், இளமை - இளமைப்பருவமும், எழில் - நிறமும், வனப்பு - அழகும், மீக்கூற்றம் - மிகுந்தவினத்தாதாவும், செல்வம் - பாக்கியமும், வலி - பலமும், என்று - என்றுசொல்லிய, இவையெல்லாம் - இவைகளெல்லாம், மெல்ல - ஆராயுமிடத்து, நிலையாமை - நில்லாமையை, கண்டு - பார்த்து, தாம் - தாங்கள், உய்யக்கொண்டு, கடைத்தேறும் வழியைக் கைக்கொண்டு, நெடியார் - தாமதங்கொள்ளாதவர்களாய், துறப்பர் - இருவகைப்பற்றையும் விடுவர். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் - இங்ஙனஞ் சொல்லியயாவும் நில்லாவென்று இருவகைப்பற்றும் விடுவர் என்பதாம். தலையாயார் - எழுவாய், துறப்பர் - பயனிலை. 3

துன்பம் பலநா ளுழந்து மொருநாளை
இன்பமே காமுறுவ ரேழையா—ரின்ப
மிடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்.

இ-ள். ஏழையார் - அறிவில்லார், பலநாள் - பலகாலமும், துன்பம் - துயரத்தை, உழந்து - அநுபவித்தும், ஒருநாளை - ஒருநாளில் வரும், இன்பமே - சுகத்தையே, காமுறுவர் - இச்சிப்பார், ஆன்றமைந்தார் - அறிவுடையார், இன்பம் - இல்வாழின்பத்தின், இடை - வேறுபாட்டை, தெரிந்து - அறிந்து, இன்னாமை - துன்பத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மனையாறு - இல்வாழ்க்கைவழியின், அடைவு - சம்பந்தத்தை, ஒழிந்தார் - நீங்கினர். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் இல்வாழ்க்கை இன்பத்தை இச்சிப்பார். அறிவுடையார் அவ்வில்வாழ்க்கை யின்பத்தைவிட்டு நீங்குவர் என்பதாம். ஏழையர் - எழுவாய், காமுறுவர் - பயனிலை, இன்பம் - செயப்படுபொருள், ஆன்றமைந்தார்-எழுவாய், ஒழிந்தார் - பயனிலை, அடைவு செயப்படுபொருள் காக்கைபாடினியார் சூத்திரம். தனியசையென்று வினையசையென்று விரண்டெனமொழிமனா ரியல்புணர்ந்தோரே, இவ்விதியால் இண்பம் - இணியசை. 4

கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு மின்னே
பிணியொடு மூப்பும் வருமாற்—றுணிவொன்றி
என்னொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.

இ-ள். துணிவு - துணிதலை, ஒன்றி - பொருந்தி, என்னொடு-என்னுடன், சூழாது - ஆலோசியாது, எழும் - எழுகின்ற, ஓ நெஞ்சே-ஓ மனமே, இளமையும் - இளமைப்பருவமும், கொன்னே - பயனில்லாமல், கழிந்தன்று - நீங்கிது, இன்னே - இப்பொழுதே, பிணியொடு-முப்பிணியுடன், மூப்பும் - தள்ளாமையும், வருமால்-வருமாகையால், நமக்கு - நமக்கு, நன்னெறி - பிறப்பறு நல்வழி, சேர - பொருந்த, போதி - வருதி. எ-று.

இ-ம். எனக் குடன்படாதெழுந்து செல்கின்ற மனமே இளமை நீங்கி மூதுமை வருமாகையால், நமக்குப் பிறப்பறும் வழியில் பொருந்துவா என்பதாம். நெஞ்சம் - எழுவாய், போதி - பயனிலை, போதல் வருதல் இதனாற் போதி வருதி யென்றாயிற்று, போதியோ என்றதற்கு போகிறாயா வென்பாரு முளர். 5

மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே றில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையாற்—பூண்ட
மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

இ-ள். மாண்ட - பெருமைபொருந்திய, குணத்தொடு - நற்குணத்தொடு, மக்கட்பேறு - மக்களைப்பெறுதல், இல்லெனினும் - (மனைவிக்கு) இல்லையானாலும், பூண்டான் - விவாகஞ்செய்தவன், கழித்தற்கு - அவளை விடுதற்கு, அருமையால் - அரிதாதலால், பூண்ட-தான்கொண்ட, மிடியென்னும் - வறுமையென்னும், காரணத்தின்-ஏதுவினால், கற்றறிந்தார் - பெரியோர்கள், மேன்முறைக்கண்ணே-மேலாகிய துறவறவொழுக்கத்தை விரும்பி, கடியென்றார் - (மணஞ்செய்யுமுன்னமே யில்வாழ்க்கையை) விட்டுவிடென்றார்கள். எ-று.

இ-ம். நற்குணமு மக்கட்பேறு மனைவிக்கில்லாதிருந்துங் கொண்டவன் நீக்குதற்கு அரிதாதலால் தரித்திரமென்னுங் காரணத்தாலேனுந் துறவறத்தை விரும்பி இல்லறத்தை நீக்கென்றார்கள் என்பதாம். கற்றறிந்தார் - எழுவாய், கடியென்றார் - பயனிலை. 6

ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை—வந்தக்கா
னீக்கி நிறூஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத் தவர்.

இ-ள். ஊக்கி - உறுதிகொண்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட - நல்லொழுக்கமாகக்கொண்ட, விரதங்கள் - தவங்கள், உள்ளுடைய - இருதயங்கலங்க, தாக்கு - தாங்குதற்கு, அரும் - அரிய, துன்பங்கள் - துயரங்கள், தலை - தம்மிடத்தில், வந்தக்கால் - வந்தால், நீக்கி - தள்ளி, நிறூஉம் - தங்களைத் தவத்திலே நிறுத்தும், உரவோரே - அறிவுடையோரே, * நல்லொழுக்கம் - நற்றவவொழுக்கத்தை, காக்கும் - காப்பாற்றும், திருவத்தவர் - சிறப்பினையுடையார். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோரெத்துன்பம்வரினு மத்துன்பத்தைச் சகித்துத் தவத்தைக்காப்பார் என்பதாம். உரவோர் - எழுவாய், திருவத்தவர் - பயனிலை, தாம் - அசை, தாக்கு விகாரம் இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல், 4-ம் சூத்திரம், இயற்கையளபெடை செயற்கையளபெடை, யெழுத்துப்பேறளபெடை யிசைநிறையளபெடை, யொற்றுப்பேறளபெடை யொரோவழிக்கூடி, லைந்தெனமொழிப வளபெடையவைதாங், குற்றெழுத்தளபெடை நெட்டெழுத்தளபெடை, யொற்றெழுத்தளபெடை யெனவொரு மூன்றுப், மொழிமுதலிடைகடை மூன்றினும்வருமே. இவ்விதியால் நிறூஉம் குற்றெழுத் தளபெடை. 7

தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

இ-ள். தம்மை - தங்களை, இகழ்ந்தமை - இகழ்ந்து பேசினவற்றை, தாம் பொறுப்பதன்றி - தாங்கள் பொறுப்பதல்லாமல், எம்மை - எங்களை, இகழ்ந்த - இகழ்ந்துபேசிய, வினைப்பயத்தால் - தீவினைப்பலனால், உம்மை - மறுபிறப்பில், எரிவாய் - தீயிடமாகிய, நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்வரென்று - வீழ்வார்களென்று, பரிவதூஉம் - இரக்கங்கொள்வதும், சான்றோர் - பெரியோர்கள், கடன் - கடமை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் பிறர் வைதலைப் பொறுப்பதன்றியும் வைத வர்கள் நரகத்தில் விழுவார்களென் றிரங்குவார்கள் என்பதாம். சான் றோர் - எழுவாய், கடன் - பயனிலை, மற்று கொல் - அசைகள். 8

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாவினைக்—கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்.

இ-ள். மெய் - உடலும், வாய் - வாயும், கண் - நேத்திரமும், மூக்கு - நாசியும், செவி - காதும், என - என்று சொல்லிய, பேர் பெற்ற - பெயர்கொண்ட, ஐவாய் - ஐந்திடமாகிய, வேட்கை - ஆசை யையும், அவாவினை - உளத்தால்வரு மாசையையும், கைவாய் - ஒழுக்க வழியில், கலங்காமல் - கலக்கமடையாது, காத்து - காப்பாற்றி, உய்க் கும் - தன்னை நடத்தும், ஆற்றலுடையான் - வல்லமையுடையான், விலங்காது - தவறாது, வீடு - மோட்சவீட்டை, பெறும் - அடை வான். எ-று.

இ-ம். ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற் காக்கும் வல்லமையுடையவன் மோட்சமடைவான் என்பதாம். ஆற்றலுடை யான் - எழுவாய், பெறும் - பயனிலை, வீடு - செயப்படுபொருள். இலக்கணத்திரட்டு வீடொன்றுமே விளம்பப் படாப்பொருள். 9

துன்பமே மீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளா
ரின்பமே காமுறுவ ரேழையா—ரின்ப
மிசைதொறு மற்றத னின்னாமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதா மேல்.

இ-ள். ஏழையார் - அறிவில்லார், துன்பமே - துன்பத்தையே, மீதூர - மேன்மேலும்வர, கண்டு - பார்த்தும், துறவு - துறவறத்தை, உள்ளார் - நினையார், இன்பமே - இன்பத்தையே, காமுறுவர் - இச் சிப்பார், மேல் - மேலாயினோர், இன்பம் - இன்பம், இசைதோறும்- இசைந்து வருந்தோறும், அதன் - அவ்வின்பத்தால்வரும், இன் னாமை - துன்பத்தை, நோக்கி - பார்த்து, பசைதல் - அவ்வின்பத்திற் பொருந்துதலை, பரியாது - இச்சியார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் இன்பத்தை யிச்சிப்பார் அறிவுள்ளார் இன் பத்தை யிச்சியார் என்பதாம். ஏழையார் - எழுவாய், காமுறுவர்- பயனிலை, இன்பம் - செயப்படுபொருள், மேல் - எழுவாய், பரியாது- பயனிலை, பசைதல் - செயப்படுபொருள், சங்கத்தார் அரிய விதிச்சூத் திரம் விகுதிகுன்றியும் விளங்கு முயர்திணை. இவ்விதியால் மேல் என்றது விகுதி குன்றியது. 10

துறவு முற்றிற்று.

7 - ஆம். அதிகாரம். சின்மின்மை

அஃதாவது-கோபமில்லாதிருக்குந் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க—மிதித்தேறி
ஈயுந் தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவார்
காயுங் கதமின்மை நன்று.

இ-ள். மதித்து - கனஞ்செய்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கட்டும், மதியா - மதியாமல், மிதித்து - கனவீனஞ் செய்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கட்டும், மிதித்தேறி - காலால் மிதித்தேறி, ஈயும் - ஈயானதும், தலைமேல் - சிரசின் மேல், இருத்தலால் - இருக்கையால், அஃது - அவ்வியினியல்பை, அறிவார் - அறிபவர்கள், காயும் - கோபிக்கும், கதமின்மை - கோப மில்லாதிருக்கை, நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். மதித்து நடப்பவரும் நடக்கட்டும், மதியாது நடப்பவரும் நடக்கட்டும், அடிமேலேறிய ஈ முடிமேலேறி யிருத்தலா லத்தன்மை யறிபவர் பிறர்மேற் கோபமில்லாதிருக்கை நன்று என்பதாம். கத மின்மை - எழுவாய், நன்று - பயனிலை. 1

தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ—மண்டி
அடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கு முள்ளத் தவர்.

இ-ள். மண்டி - நெருங்கி, அடி - பாதங்களை, பெயராது - பெயர்த்துவையாமல், ஆற்ற - மிகவும், இளி - இழிவு, வந்தபோழ்தில் - வந்தகாலத்தில், முடிகிற்கும் - எண்ணியவற்றை முடிக்கும், உள்ளத்தவர் - மனவலியுள்ளோர், தண்டா - கெடாத, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, தம் - தமது, இன்னுயிர் - இனியவுயிரை, தாங்காது-தாக்காமல், கண்டுழியெல்லாம் - கோபங்கண்டவிடமெல்லாம், துறப்பவோ - உயிரை விடுவார்களோ. எ-று.

இ-ம். மிகவு மிழிவுவந்தகாலத்தில் நினைத்தவற்றை முடிக்கு மன வலியுடையோர் கோபங்கொண்டவிடத்தி லுயிரை விடார்கள் என்பதாம். உள்ளத்தவர் - எழுவாய், துறப்பவோ - பயனிலை, தருக்க சங்கிரகம் உயிர்தானுடன்றாலும் வெவ்வேறாகும். 2

காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ
லோவாதே தன்னைச் சுடுதலா—லோவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையாரெஞ்ஞான்றுங்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

இ-ள். காவாது - (நாவைக்) காக்காமல், ஒருவன் - ஒருவன், தன் - தனது, வாய்திறந்து - வாயைத்திறந்து, சொல்லுஞ்சொல்- சொல்லுங் கடுஞ்சொற்கள், ஓவாது - ஒழியாமல், தன்னை - வைதவனையே, சுடுதலால் - சுடலால், ஓவாது - ஒழியாமல், ஆய்ந்து - பலநூலாராய்ந்து, அமைந்த - நிரம்பிய, கேள்வி - கல்வி, அறிவுடையார்- விவேகமுடையார், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், காய்ந்து - கோபித்து, அமைந்த - கொடுமைநிறைந்த சொற்களை, கறுத்து - சீறி, சொல்வார் - சொல்வார்கள். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் நாவைக்காவாது பிறனை வைதசொல்லானவை தன்னைச் சுடுதலால் கல்வி அறிவுடையார் எக்காலத்திலுங் கோபித்து கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம். அறிவுடையார் - எழுவாய், சொல்லார் - பயனிலை, அமைந்த - செயப்படுபொருள், ஏகாரமிரண்டும் அசைகள். 3

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோ—ரோர்த்ததனை
உள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்தூரா யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்.

இ-ள். விழுமியோர் - பெரியோரானவர், நிகரல்லார் - ஒப்பில்லார், நேர்த்து - எதிர்த்து, நீரல்ல - குணமில்லாச்சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், வேர்த்து - மனம்புழுங்கி, வெகுளார் - கோபியார், கீழ் - கீழ்மகன், ஓர்த்து - ஆராய்ந்து, அதனை - வைததனை, உள்ளத்தால் - மனதால், உள்ளி - நினைத்து, ஊராய் - சென்று, ஊர்- ஊரார், கேட்ப - கேட்க, உரைத்து - சொல்லி, துள்ளி - துடித்து தூண் - தூணில், முட்டும் - முட்டிக்கொள்வான். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் தமக்கொப்பில்லார் கொடுஞ்சொற்களைச் சொன்னால் கோபியார். கீழானவன் பிறன்வைததை நினைத்து ஊரார்க்குச்சொல்லித் தூணில் முட்டிக்கொள்வான் என்பதாம். விழுமியோர் - எழுவாய், வெகுளார் - பயனிலை, கீழ் - எழுவாய், முட்டும் - பயனிலை, நேர்த்து - ஒத்துவிகாரம், நன்னூல் வினையியல் 29-ம் சூத்திரம் பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே இவ்விதியால் முட்டும் என்றது முட்டுவானென்றாயிற்று. 4

இளையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
ளில்லான் கொடையே கொடைப்பய—னெல்லா
மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை.

இ-ள். இளையான் - இளமையுடையவன், அடக்கம் - ஐம்பொறிகளையடக்குதல், அடக்கம் - அடக்கமாவது, கிளை - வளரும், பொருள்-திரவியம், இல்லான் - இல்லாதவன், கொடையே - கொடுத்தலே, பயன் - பிரயோசனமுள்ள, கொடை - கொடையாவது, எல்லாம்-யாவும், ஒறுக்கும் - சங்கரிக்கும், மதுகை - வெற்றியும், உரன் - பலத்தையும், உடையாளன் - உடையசுத்தவீரன், பொறுக்கும் - பொறுக்கின்ற, பொறையே - பொறுமையே, பொறை - பொறுமையாவது.

இ-ம். இளையவன் ஐம்பொறி யடக்குதலே யடக்கமாகும், இல்லாதவன் கொடுக்கிறதே கொடையாகும், சுத்தவீரன் பொறுக்கிறதே பொறுமையாகும் என்பதாம். அடக்கம் - எழுவாய், அடக்கம்-பயனிலை, கொடை - எழுவாய், கொடை - பயனிலை, பொறை - எழுவாய், பொறை - பயனிலை. 5

கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொ
லெல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்ப—வொல்லை
இடுநீற்றாற் பையவிந்த நாகம்போற் றத்தங்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு.

இ-ள். இடு - மந்திரித்திடும், நீற்றால் - திருநீற்றால், ஒல்லை - சீக்கிரம், பை - படம், அவிந்த - அடங்கிய, நாகம்போல் - நாகத்தைப் போல், தத்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, குடிமையால் - குடிப்பிறப்

பால், வாதிக்கப்பட்டு - ஒறுக்கப்பட்டு, கல் - கல்லை, எறிந்தன்ன - எறிந்தாற்போலும், கயவர் - கீழானவர், வாய் - வாயில்வரும், இன்னாச்சொல் - கொடுஞ்சொற்களை, எல்லாரும்-யாவரும், காண - அறிய, பொறுத்துய்ப்பர் - சகித்துநடப்பர் (பெரியோர்) எ-று.

இ-ம். மந்திரித்த திருநீற்று லடங்கிய நாகம்போலப் பெரியோர் தங்கள் குலவொழுக்கத்திற் கஞ்சிக் கீழ்மக்கள் சொல்லிய கொடுஞ்சொற்களைப்பொறுத்து நடப்பார் என்பதாம். பெரியோர் - தோன்றா எழுவாய். உய்ப்பர் - பயனிலை, இன்னாச்சொல் - செயப்படுபொருள்.

மாற்றாய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
ஆற்றாமை யென்னா ரறிவுடையா—ராற்றாமை
நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்காற் றாமவரைப்
பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று.

இ-ள். மாற்றாராய் - பகைவராய், நின்று - நின்று, தம் - தம்மோடு, மாறேற்பார்க்கு - மாறுபடுமவர்க்கு, ஏலாமை - பொருந்தாமையை, ஆற்றாமை - வல்லமையில்லாமை, என்னார் - என்று சொல்லார், அறிவுடையார் - அறிவுளார், ஆற்றாமை - பொறுத்தற் கரியவை, நேர்த்து - எதிர்த்து, இன்னா - துன்பங்களை, அவர் - அப் பகைவர், செய்தக்கால் - செய்தால், தாம் - தாங்கள், அவரை - அப் பகைவரை, பேர்த்து - மீண்டு, இன்னா - தீங்குகளை, செய்யாமை- செய்யாதிருத்தல், நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். தம்முடன் எதிர்ப்பவர்மேலெதிராதிருத்தலை வல்லமையில்லாமையென் றறிவுடையோர் சொல்லார், பகைவர் துன்பஞ்செய்தால் அவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாதிருத்தலே நல்லது என்பதாம். அறிவுடையார் - எழுவாய், என்னார் - பயனிலை, மற்று அசை, அவிநயம் நெடின்மிகவருத னெடிற்செய்யுளென்ப. 7

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கு—மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.

இ-ள். நீசர் - கீழ்மக்களுடைய, வெகுளி - கோபமானது, நெடுங்காலம் - அநேககாலம், ஓடினும் - சென்றாலும், கெடுங்காலம்-

கெட்டுப்போங்காலம், இன்றி - இல்லாமல், பாக்கும் - வளர்ந்துநிற்கும், சீர் - சிறப்பை, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, சான்றோர் - பெரியோர், சினம் - கோபமானது, அடும் - காய்ச்சும், காலை - காலத்தில், நீர் - நீரானது, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, வெப்பம்போல் - உஷ்ணம்போல், தானே - தனக்குத்தானே, தணியும் - ஆறும். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் கோபம் நெடுநாட்சென்றாலும் பெருகிநிற்கும், பெரியோர்கோபம் நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றனக்குத்தானே தணியும் என்பதாம். நீசர்வெகுளி - எழுவாய், பாக்கும் - பயனிலை, சான்றோர் சினம் - எழுவாய், தணியும் - பயனிலை, ஏ - அசை. 8

உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாற்றச் செயினு—முபகாரந்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினாற் றீங்கூக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.

இ-ள். உபகாரம் - உதவி, செய்ததனை - செய்ததை, ஓராது - அறியாது, தங்கண் - தம்மிடத்து, அபகாரம் - ஒருவரபகாரத்தை, ஆற்ற - மிகவும், செயினும் - செய்தாலும், உபகாரம் - உதவியை, தாம் - தாங்கள், செய்வதல்லால் - செய்வதல்லது, தவற்றினால் - (அவர்செய்த) குற்றத்தால், தீங்கு - பொல்லாங்கை, ஊக்கல் - செய்தல், வான் - பெருமை, தோய் - நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். ஒருவர் உபகாரத்தைபறியாது அபகாரத்தைச்செய்தாலும் நற்குடியிற் பிறந்தா ருபகாரஞ் செய்வதேயல்லாது அபகாரஞ்செய்யார் என்பதாம். ஊக்கல் - எழுவாய், இல் - பயனிலை, தீங்கு - செயப்படுபொருள். வான்றோய்குடி - உயர்ந்தகுடி யெனினுமாம். 9

கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.

இ-ள். நாய் - நாயானது, கூர்த்து - கோபமிகுந்து, கௌவிக்கொள - கடித்துக்கொள்ள, கண்டும் - பார்த்தும், பேர்த்து - மீண்டு, தம் - தம்முடைய, வாயால் - வாயினால், நாய் - கடித்தநாயை, கௌவினார் - கடித்தவர், ஈங்கு - இவ்வுலகில், இல்லை - இல்லை, நீர்த்தன்றி - நீர்மையில்லாமல், கீழ்மக்கள் - கீழானவர்கள், கீழாய - இழிவான

சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், மேன்மக்கள் - மேலானவர்கள், தம்வாயால் - தங்கள்வாயால், மீட்டு - மறுத்து, சொல்பவோ - சொல்வார்களோ. எ-று.

இ-ம். நாய் கடிக்கக்கண்டும், தங்கள்வாயாற் கடித்தநாயைக் கடித்தவர்கள் இவ்வுலகிலில்லை, கீழானவர்கள் இழிவானசொற்களைச் சொன்னால், மேலானவர்கள் ஒன்றுஞ்சொல்லார்கள் என்பதாம். மேன்மக்கள் - எழுவாய், சொல்பவோ - பயனிலை, கீழானவற்றை - செயப்படுபொருள் (அவிகயம்) ஒற்றுப்பயிலலொற்றியற்செய்யுள். 10

சினமின்மை முற்றிற்று.

---

8 - ஆம். அதிகாரம். பொறையுடைமை

அஃதாவது-பொறுமையையுடைத்தாயிருக்குந் தன்மையாம்

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோ டியாது முரையற்க—பேதை
உரைப்பிற் சிதைத்துரைக்கு மொல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று.

இ-ள். கோதை - மாலைபோல்விழும், அருவி - அருவியாற்றைப் பொருந்திய், குளிர் - குளிர்ந்த, வரை - மலைகளையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, பேதையோடு - அறிவிலானுடன், யாதும் - ஒன்றையும், உறையற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக, பேதை - அவ்வறிவில்லான், உரைப்பில் - ஒன்றைச்சொன்னால், சிதைந்து-கெடும்படி, உரைக்கும் - சொல்வான் (ஆதலால்), ஒல்லும் - பொருந்தும், வகையால் - விதத்தால், வழுக்கி - தப்பி, கழிதல் - (அவனைவிட்டு) நீங்குதல், நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே அறிவீனனுடன் ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பாயாக, சொன்னால் சிதைவுபடச்சொல்வான் ஆகையால், அவனைவிட்டு நீங்குதல் நன்று என்பதாம். கழிதல் - எழுவாய், நன்று - பயனிலை, அறிவிலான் - செயப்படுபொருள். தொன்னூல் விளக்கம், எதிர்மறை யேவற்கேலேயல்லே, யன்மோவற்கவாகு மொருமை யாமினன்மினற் பீர்பன்மை, இவ்விதியால் அற்கவிகுதி ஏவலொருமைக்கண் வந்தது. 1

நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற்—றேரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.

இ-ள். நேரல்லார் - ஒப்பில்லாதவர், நீரல்ல - குணமில்லாச்சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், தாரித்திருத்தல் - பொருத்திருத்தல், தகுதி - பொறுமை, மற்று - அதைப்பொறுக்காவிட்டால், புகழ்மையா - புகழ்ச்சியாக, கொள்ளாது - கொள்ளாமல், பொங்கு - மிகுந்த, நீர் - நீர்சூழ்ந்த, ஞாலம் - பூமி, சமழ்மையா - தாழ்மையாக, கொண்டுவிடும் - கொள்ளும். எ-று.

இ-ம். தமக்கொப்பில்லார் தாழ்வானவைகளைச் சொன்னால் பொறுத்துக்கொள்ளல் பொறுமை, பொறாவிட்டாலுலகம் புகழ்ச்சியாக் கொள்ளாது இகழ்ச்சியாகக்கொள்ளும் என்பதாம். ஞாலம்- எழுவாய், கொண்டுவிடும் - பயனிலை, மற்று ஒரு - அசைகள். 2

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொ லுவந்துரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ—போதெலா
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
ஆவ தறிவார்ப் பெறின்.

இ-ள். போதெலாம் - மலர்களெல்லாம், மாதர் - அழகிய, வண்டு- வண்டுகள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், மலி - நிறைந்த, கடல் - கடலையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, ஆவது- ஆகவேண்டிய நன்மையை, அறிவார் - அறிந்தவரை, பெறின் - பெற்றால், காதலார் - தம்மில் விருப்புள்ளோர், சொல்லும் - சொல்கின்ற, கடுஞ்சொல் - கொடுஞ் சொல்லானது, ஏதிலார் - பகைவர், உவந்துரைக்கும் - மகிழ்ந்து சொல்லும், இன்சொலின் - இனியசொல்லைப் பார்க்கிலும், தீதாமோ - குற்றமாகுமோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சினேகர் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லானது பகைவர் சொல்லு மினிய சொல்லைப்பார்க்கிலுங் குற்ற மாகுமோ என்பதாம். கடுஞ்சொல் - எழுவாய், தீதாமோ - பயனிலை. 3

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
உறுவ துலகுவப்பச் செய்து—பெறுவதனா
லின்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது.

இ-ள். அறிவது - அறியத்தக்கதை, அறிந்து - தெரிந்து, அடங்கி - அடங்கி, அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதற்கு, அஞ்சி - பயந்து, உறுவது - செய்யத்தகுவதை, உலகு - உலகத்தார், உவப்ப - மகிழ, செய்து - செய்து, பெறுவதனல் - பெரும்பலனல், இன்புற்று - இன்பமடைந்து, வாழும் - வாழுகின்ற, இயல்புடையார் - குணமுடையார், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், துன்புற்று - துன்பமடைந்து, வாழ்தலரிது - வாழ்தலில்லை. எ-று.

இ-ம். அறியத்தகுவதை யறிந்து அஞ்சத் தகுவதற்கஞ்சிச் செய்யத்தகுவதைச் செய்து பெறும்பலனல் இன்பம்பொருந்தி வாழுங் குணமுடையோர் துன்பம்பொருந்தி வாழ்தலில்லை என்பதாம். வாழ்தல் - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை, (அபிநயம்) குறிலேமிகுதல் குறிலியற்செய்யுள், யாப்பருங்கலத்திலுங் காண்க. 4

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்காற்
றேற்ரு வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொருனயிற்
றூற்ருதே தூர விடல்.

இ-ள். வேற்றுமை - வேறுபடுங்குணம், இன்றி - இல்லாது, கலந்து - பொருந்தி, இருவர் - இரண்டுபேர், நட்டக்கால் - சிநேகித்தால், தேற்ரு - தெளியாத, ஒழுக்கம் - நடக்கை, ஒருவன்கண் - ஒருவனிடத்து, உண்டாயின் - உண்டானல், ஆற்றும் - (கோபம்) அடங்கும், துணையும் - அளவும், பொறுக்க - பொறுக்கக்கடவன், பொருனயில் - பொறுக்கானயில், தூற்ருது - (அவன்) குற்றத்தைத் தூற்ருமல், தூரவிடல் - அவனட்பைவிடுக. எ-று

இ-ம். வித்தியாசமில்லாமல் இருவர் கலந்து சிநேகஞ் செய்யில் ஒருவனிடத்து நன்னடக்கை இல்லாவிடில் மற்றவன் பொறுக்குமளவும் பொறுக்கக்கடவன், பொருவிட்டால் தூற்ருமல் சிநேகத்தை விடக்கடவன் என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், தூரவிடல் - பயனிலை, நட்பினை செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 5

இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானேவி னல்லது—துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.

இ-ள். கானகம் - காட்டையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இன்னா - துன்பங்களை, செயினும் - ஒருவர் செய்

தாலும், இனிய - இனியனவாகவெண்ணி, ஒழிகென்று - கோபம் நீங்கென்று, தன்னையேதான் - தன்னைத்தானே, நோவினல்லது- நோவுவதல்லால், துன்னி - நெருங்கி, கலந்தவரை - சினேகித்தவரை, கைவிடுதல் - விட்டுவிடுதல், விலங்கிற்கும் - மிருகத்திற்கும், விள்ளல்- வேறுபடல், அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் துன்பஞ்செயினும் இன்பமாக நினைத்துத் தன்னை நொந்துக்கொள்வதேயல்லது நேசித்தாரைவிட்டு விடுதலாகாது மிருகத்திற்கும் பிரிதலரிது என்பதாம். கைவிடுதல்- எழுவாய், அரிது - பயனிலை, கலந்தாரை - செயப்படுபொருள். 6

பெரியார் பெருநட்புக் கோடறாஞ் செய்த
அரிய பொறுப்பவென் றன்றோ—வரியரோ
ஒல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர்.

இ-ள். ஒல்லென் - ஒல்லென்னுஞ் சத்தமுள்ள, அருவி - யாற் றைப்பொருந்திய, உயர் - உயர்ந்த, வரை - மலையையும், நன்னாட - நல்லநாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, தாம் - தாங்கள், செய்த- செய்த, அரிய - அரியகுற்றங்களை, பொறுப்ப - பொறுப்பார்கள், என்றன்றோ - என்றல்லவோ, பெரியார் - பெரியோர்களுடைய, பெருநட்பு - பெரியசிநேகத்தை, கோடல் - கொள்ளுதல், நல்ல- நன்மைகளை, செய்வார்க்கு - செய்பவர்களுக்கு, தமர் - சுற்றத்தார், அரியரோ - கிடையார்களோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தாங்கள்செய்த குற்றங்களைப் பொறுப் பார்களென்றல்லவா பெரியோர்கள் சிநேகஞ்செய்தல் நன்மைகளைச் செய்பவர்களுக்குறவினர் கிடையார்களோ என்பதாம். தமர் - எழு வாய், அரியரோ - பயனிலை, (தண்டியலங்காரம்) இடமெனப்படு மலை மலைநாடியாறே. 7

வற்றிமற் றாற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க—வற்ற
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார்.

இ-ள். வற்றி - உடல்மெலிந்து, ஆற்ற - மிகவும், பசிப்பினும்- பசித்தாலும், பண்பிலார்க்கு - நட்புக்குண மில்லாதார்க்கு, அற்றம்- வறுமையை, அறிய - தெரிய, உரையற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக,

அற்றம் - வறுமையை, மறைக்கும் - நீக்கும், துணையார்க்கு - அள வினையுடையார்க்கு, தம்மை - தம்முயிரை, துறக்கும் - விட்டுவிடும், துணிவிலாதார் - துணிவுகொள்ளாதார், உரைப்ப - சொல்வார்கள்.

இ-ம். உடல்மெலிந்து மிகப்பசித்தாலும் நட்புக்குணமில்லாத வர்க்கு வறுமையைச் சொல்லாதே உயிர்விடத் துணியாதவர்கள் வறு மையை நீக்குவார்க்குச் சொல்வார்கள் என்பதாம். துணிவிலாதார்- எழுவாய், உரைப்ப - பயனிலை, எ - அசை. 8

இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினு
மின்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க—வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
பழியாகா வாறே தலை.

இ-ள். ஓங்கு - உயர்ந்த, அருவி - யாற்றைப் பொருந்திய, நாட- நாட்டையுடையபாண்டியனே, இன்பம் பயந்து - முன்னின்பத்தைக் கொடுத்து, ஆங்கு - பின்னவ்விடத்து, இழிவு - துன்பம், தலைவரி னும் - முதன்மையாகவந்தாலும், இன்பம் - இன்பத்தினது, பக்கம் - பக்ஷம், இருந்தைக்க - நீங்கினாற்போலும், இன்பம் - அவ்வின்ப மானது, ஒழியாமை - நீங்காது, கண்டாலும் - தம்மிடத்து வந்தா லும், பழியாகாத - தமக்குப்பழியாகாத, ஆறே - நெறியே, தலை- தலைமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே முன் னின்பம்வந்து பின் துன்பம் வருமே யானால் அவ்வின்பம் நீங்கினாற்போலும், இன்பமே நீங்காதிருந்தா லுங் குற்றமற்ற வழியிலே வந்தவின்பமே முதன்மை என்பதாம். ஆறு - எழுவாய், தலை - பயனிலை. 9

தான்கெடினுந் தக்கார்க்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பி
னூன்கெடினு முண்ணார்கைத் துண்ணற்க—வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினு முரையற்க
பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல்.

இ-ள். தான்கெடினும் - தான்கெட்டாலும், தக்கார் - தன்னைக் கெடுக்குந் தன்மையாருக்கு, கேடு - பொல்லாங்கை, எண்ணற்க- நினையாதிருப்பாயாக, தன்னுடம்பின் - தன்னுடலின், ஊன்கெடி னும் - மாமிசங்கெட்டாலும், உண்ணார் - உண்ணப்படாதார், கைத்து- கைப்பொருளை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருப்பாயாக, வான்கவிந்த-

ஆகாயமுடிய, வையகமெல்லாம் - உலகமெல்லாம், பெறினும் - பெற்றாலும், பொய்யோடு - பொய்யுடன், இடையிடைத்த - நெருங்கிய, சொல் - சொல்லை, உரையற்க - சொல்லா திருப்பாயாக. எ-று.

இ-ம். தான் கெட்டாலும் பிறர்க்குக் கேடு செய்யாதே, உண்ணத்தகார் - வீட்டிலுண்ணாதே, உலகமெல்லாம் பெற்றாலும் பொய் சொல்லாதே என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், எண்ணற்க- பயனிலை, கேட்டை - செயப்படுபொருள், ஒருவன் - எழுவாய், உண்ணற்க - பயனிலை, கைத்தை - செயப்படுபொருள், ஒருவன்- எழுவாய், உரையற்க - பயனிலை, சொல்லை - செயப்படுபொருள், (தருக்க சங்கிரகம்) கதிரோன் வரைப்பிற் கட்டன லுடம்பு. 10

பொறையுடைமை முற்றிற்று.

---

9 - ஆம். அதிகாரம். பிறர்மனை நயவாமை

அஃதாவது - பிறருடைய மனைவியை இச்சியாமையாம்.

அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவா
னிச்ச நினையுங்காற் கோக்கொலையா—னிச்சலுங்
கும்பிக்கே கூர்த்த வினையாற் பிறன்றார
நம்பற்க நாணுடை யார்.

இ-ள். நாணுடையார் - நாணமுள்ளோரே, அச்சம் - பயம், பெரிது - பெரியது, அதற்கு - அப்பயத்திற்கு, இன்பம் - இன்பமானது, சிற்றளவு - சிறியவளவினையுடையது, நிச்சம் - தினமும், நினையுங்கால் - எண்ணுமிடத்து, கோ - அரசனால்வரும், கொலையால்- ஆக்கினையால், நிச்சலும் - தினமும், கும்பிக்கே - நரகத்திற்கே, கூர்த்த - மிகுந்த, வினையால் - தீவினைவருமாதலால், பிறன் - அயலானுடைய, தாரம் - மனையாளை, நம்பற்க - நம்பாதிருப்பீர்களாக. எ-று.

இ-ம். நாணமுடையவர்களே பயம் பெரியது அப்பயத்தால் வரும் இன்பம் சிறியது இராசதண்டனை வரும் நரகத்துக் கேதுவாம், பாவம் வருமாகையால் பிறர் மனையாளை இச்சியாதிருங்கள் என்பதாம். ஆல் மூன்றும் - அசைகள், நாணுடையார் - எழுவாய், அண்மைவிளி, நம்பற்க - பயனிலை, பிறன்றாரம் - செயப்படு பொருள்,

தொல்காப்பியம் விளிமரபு 10-ம் சூத்திரம், அண்மைச் சொல்லே யியற்கையாகும். 1

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றா ரநச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றார
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.

இ-ள். பிறன் - அயலானுடைய, தாரம் - மனைவியை, நச்சுவார் - இச்சிப்பவர்களை, அறம் - தருமமும், புகழ் - கீர்த்தியும், கேண்மை - சிநேகமும், பெருமை - மேன்மையும், இந்நான்கும் - இந்த நாற்பொருளும், சேரா - அடையாவாம், பிறன் - பிறனுடைய, தாரம் - மனைவியை, நச்சுவார் - இச்சிப்பவர்களை, பகை - விரோதமும், பழி - இகழ்ச்சியும், பாவம் - அதருமம், என்று - என்று சொல்லிய, அச்சத்தோடு - பயத்தோடு, இந்நாற்பொருள் - இந்நாற்பொருள்களும், சேரும் - அடையும். எ-று.

இ-ம். பிறன் மனைவியை இச்சிப்பவரை, புண்ணியம், கீர்த்தி, சிநேகம், மேன்மை, இந்நான்குஞ் சேராவாம். பிறன் மனைவியை இச்சிப்பவரை பகை பழி பாவம் பயம் இந்நான்குஞ் சேரும் என்பதாம். நான்கும் - எழுவாய், சேரா - பயனிலை, நாற்பொருள் - எழுவாய், சேரும் - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் விரவத்தொடுப்பது சமநிலையாகும், இது மூவினங்கலந்த சமநிலையணி. 2

புக்க விடத்தச்சம் போதரும் போதச்சந்
துய்க்கு மிடத்தச்சந் தோன்றாமற்—காப்பச்ச
மெக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ
உட்கான் பிறனில் புகல்.

இ-ள். புக்கவிடத்து - பிறன் மனையாளிடத்திற் போகும்போது, அச்சம் - பயம், போதரும்போது - வரும்போது, அச்சம் - பயம், துய்க்குமிடத்து - அநுபவிக்கும் போது, அச்சம் - பயம், தோன்றாமல் - புணர்ச்சி தோன்றாமல், காப்பு - காத்தல், அச்சம் - பயம், எக்காலும் - எந்நாளும், அச்சம் - பயத்தை, தருமால் - கொடுக்கும் ஆகையால், உட்கான் - அஞ்சாதவனாய், பிறனில் - பிறன் மனையாளிடத்து, புகல் - பிரவேசித்தல், எவன்கொல் - என்னபலன் குறித்தோ.

இ-ம். பிறன்மனையாளிடத்துப் போகும்போது பயம், வரும் போது பயம் அநுபவிக்கும்போது பயம் புணர்ச்சி தோன்றாது

காத்தலும் பயம் எந்நாளும் பயமாகையால் அஞ்சாது பிறன் மனையா ளிடத்துப் பிரவேசித்த லென்னபயன் என்பதாம். புகல் - எழுவாய், எவன்கொல் - பயனிலை, பிறனில் செயப்படுபொருள். 3

காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட
இன்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

இ-ள். துச்சாரி - காமுகனே, காணில் - பிறன் மனையாளைக் கூடுகையிற் கண்டால், குடி - தன்குடிக்கு, பழியாம் - இகழ்ச்சியாம், கையுறில் - அகப்படில், கால் குறையும் - கால் வெட்டப்படும், மாண்-பெருமை, இன்மை - இல்லாமை, செய்யுங்கால் - செய்யுமிடத்து, அச்சமாம் - பயமாகும், நீள் - நீண்ட, நிரயத்து - நரகத்தில், துன்பம் - துயரத்தை, பயக்குமால் - கொடுக்குமாகையால், நீகண்ட - நீ யறிந்த, இன்பம் - இன்பமானது, எனைத்து - எத்தன்மையுடையது, எனக்கு - என்றனுக்கு, கூறு - சொல்லு. எ-று.

இ-ம். காமுகனே பிறன் மனைவியைக் கூடுகையிற் கண்டால் தன்குடிக்குப் பழிப்பாம், அகப்படில் கால்குறைந்துபோம், அநுபவிக்கும்போது பயமாகும் நரகத்தில் துயரத்தைக் கொடுக்கும் நீ கண்ட இன்பம் எத்தன்மையுடையது எனக்குச்சொல்லு என்பதாம் நீ - எழுவாய், கூறு - பயனிலை, இன்பம் - செயப்படுபொருள், ஆல் - அசை. 4

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியா ரினத்தாய்க்
கொம்மை வரிமுலையா டோண்மரீஇ—யும்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரே யிம்மை
அலியாகி யாடியுண் பார்.

இ-ள். செம்மை - செவ்வையானமனம், ஒன்றின்றி - ஒன்றில்லாது, சிறியார் - சிறியார்கள், இனத்தாய் - இனமுடையவராய், கொம்மை - திரட்சியும், வரி - தேமலும்பொருந்திய, முலையார் - முலைகளையுடைய பெண்களின், தோள் - தோள்களை, மரீஇ - பொருந்தி, உம்மை - முற்பிறப்பில், வலியால் - தமது வல்லமையால், பிறர் - அந்நியருடைய, மனைமேல் - மனையவ ளிடத்தில், சென்றார் - போனவர்கள், இம்மை - இப்பிறப்பில், அலியாகி - பேடிகளாகி, ஆடி - கூத்தாடி, உண்பார் - உண்பார்கள். எ-று.

இ-ம். நன்மனமில்லாத சிறியவர்கள் இயல்பினையுடையவர்களாய் முற்பிறப்பில் தமது வல்லமையால் பிறர்மனைவியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்பிறப்பில் பேடிகளாய்க் கூத்தாடி உண்பார்கள் என்பதாம். சென்றார் - எழுவாய், உண்பார் - பயனிலை, ஏ - அசை. 5

பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க—மெல்லியற்
காதன் மனையாளு மில்லாளா வென்னொருவ
னேதின் மனையாளை நோக்கு.

இ-ள். நாள் - சுபதினத்தை, கேட்டு - கேட்டு, பல்லார் - பலரும், அறிய - அறியும்படி, பறை யறைந்து - மணப்பறையடித்து, கல்யாணஞ்செய்து - விவாகம் பண்ணி, கடி - காவலில், புக்க - புகுந்த, மெல் - மெல்லிய, இயல் - இயல்பினையுடைய, காதல் - இச்சிக்கப்பட்ட, மனையாளும் - மனைவியும், இல்லாளா - மனைவிலைய, ஒருவன் - ஒருவன், ஏதில் - அயலாருடைய, மனையாளை - மனைவியை, நோக்கு - பார்க்கும் பார்வை, என் - யாது. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன்மனையாளைத் தன்மனையாளாகப் பார்க்கும் பார்வை என்ன என்பதாம். நோக்கு - எழுவாய், என் - பயனிலை, ஏதின் மனையாளை - செயப்படுபொருள். 6

அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைந்துற்று—நம்பு
நிலைமையி னெஞ்சத்தான் றுப்புரவு பாம்பின்
றலைநக்கி யன்ன துடைத்து.

இ-ள். அயல் - அயலார், அம்ப லெடுப்ப - புறங்கூற, அஞ்சி - பயந்து, தமர் - உறவினர், பரீஇ - வருந்த, வம்பலன் - அயலானுடைய, பெண் - மனையாளை, மரீஇ - தழுவி, மைந்து - மயக்கத்தை, உற்று - பொருந்தி, நம்பும் - நம்பியிருக்கிற, நிலைமையில் - நிலையில்லாத, நெஞ்சத்தான் - மனமுடையவன், துப்புரவு - அநுபவம், பாம்பின் - பாம்பினது, தலை - தலையை, நக்கியன்னது - நக்கியின்பமடைந்தாற்போலும், உடைத்து - உடையது. எ-று.

இ-ம். பிறன் மனைவியைத் தழுவி மயக்கமடைந்து நம்பு மனமுடையவன் அநுபவம் பாம்பின் தலையை நக்கினாற் போலும் உள்ளது என்பதாம். துப்புரவு - எழுவாய், உடைத்து - பயனிலை. 7

பாவா வெளிப்படாப் பல்லோர்கட் டங்கா
உறவோர்கட் காமநோ யோஒ—கொடிதே
விரவாரு ணாணுப் படலஞ்சி யாது
முரையாதுள் ளாறி விடும்.

இ-ள். உறவோர்கள் - விவேகிகள், காமம் - காமமானது, பாவா - பாவாது, வெளிப்படா - வெளியாகாது, பல்லோர்கண் - பலரிடத்தி லும், தங்கா - தங்காது, நோய் - அக்காமத்தால் வருநோயானது, ஓ ஒ கொடிது - மிகவுங் கொடிது, விரவாருள் - கலவாதவரிடத்து, நாணுப்படல் - வெட்கமடைந்து, அஞ்சி - பயந்து, யாதும் - யாதொன் றும், உரையாது - சொல்லாது, உள்ளாறிவிடும் - உள்ளுக்குள்ளே தணியும். எ-று.

இ-ம் அறிவுடையோர்கள் காமமானது பாவாமலும், வெளிப் படாமலும், பலரிடத்துத் தங்காமலும், கலவாரிடத்து அஞ்சிச்சொல் லாது உள்ளுக்குள்ளே தணியும் என்பதாம். நோய் - எழுவாய், ஆறிவிடும் - பயனிலை, ஏ - அசை, விரவாருள் என்றது பகைவரிடத் தென்பாருமுளர் காக்கை பாடினியர் சூத்திரம் "குறிநெடி லளபெடைக் குறிப்பாகும்மே" இவ்விதியால் ஓ ஒ கொடிதுநெடி லளபெடை. 8

அம்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்—வெம்பிக்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம
மவற்றினு மஞ்சப் படும்.

இ-ள். அம்பும் - அத்திரமும், அழலும் - அக்கினியும், அவிர் - பிரகாசிக்கும், கதிர் - கிரணங்களையுடைய, ஞாயிறும் - சூரியனும், வெம்பி - கனன்று, சுடினும் - சுட்டாலும், புறஞ்சுடும் - மேலே சுடும், வெம்பி - கனன்று, மனத்தை - இதயத்தை, கவற்றி - கவலைப் படுத்தி, சுடுதலால் - சுடுகின்றபடியால், காமம் - காமமானது, அவற் றினும் - அம்பு நெருப்பு சூரியனைப்பார்க்கிலும், அஞ்சப்படும் - கொடி தென்று அஞ்சப்படும். எ-று.

இ-ம். காமமானது அம்பிலும் அக்கினியிலும் சூரியனிலும் கொடிது என்பதாம். காமம் - எழுவாய், அஞ்சப்படும் - பயனிலை.

ஊரு ளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
ஒளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

இ-ள். ஊருள் - ஊரில், எழுந்த - எழும்பிய, ஒரு - வெப்பம், கொழு-பிரகாசமிருந்த, செந்தீக்கு - செந்நெருப்புக்கு, நீருள் - தண்ணீரில், குளித்தும் - மூழ்கியும், உயலாகும் - பிழைக்கலாம், காமம்-காமமானது, நீருள் - தண்ணீரில், குளிப்பினும் - குளித்தாலும், சுடும் - சுட்டுவிடும், காமம் - காமமானது, குன்றேறி - மலைமேலேறி, ஒளிப்பினும் - ஒளித்தாலும், சுடும் - சுட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். தூமத்தீக்குத் தப்பலாம் காமத்தீக்குத் தப்பலாகாது என்பதாம். தூமம் என்பது புகை, காமம் - எழுவாய், சுடும் - பயனிலை, ஏ - அசை. 10

பிறர்மனை நயவாமை முற்றிற்று.

10 - ஆம். அதிகாரம். ஈகை.

அஃதாவது - கொடுக்குந்திறங் கூறுதலாம்.

இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினா
லுள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து—மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.

இ-ள். இல்லா - தமக்கில்லாத, இடத்தும் - காலத்தும், இயைந்த - பொருந்திய, அளவினால் - அளவால், உள்ள விடம்போல் - இருக்கிற காலம்போல, பெரிது - மிகவும், உவந்து - மகிழ்ந்து, மெல்ல - நோக, கொடையொடு - கொடுத்தலுக்குடன், பட்ட - பொருந்திய, குணன் - நற்குணங்கள், உடை - உடைத்தாகிய, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, ஆண்டை - சுவர்க்கவாசலின், கதவு - கதவுகள், அடையாவாம் - அடைக்காவாம். எ-று.

இ-ம். கொடுத்தவர்கட்குச் சுவர்க்க வாசற் கதவுக ளடைக்காவாம் என்பதாம். கதவு - எழுவாய், அடையாவாம் - பயனிலை. 1

முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள—கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதுங்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

இ-ள். சாநாள் - சாகின்றநாள், முன்னர் - முன்னது, முனிதக்க - வெறுக்கத்தக்க, மூப்புள - விருத்தாப்பியமுண்டு, பின்னரும் - பின்னும், பீடு - பெருமையை, அழிக்கும் - கெடுக்கும், நோயுள - வியாதியுண்டு, கொன்னே - பயனில்லாமல், பரவன்மின் - பரவாதிருங்கள், கைத்துண்டாம் போழ்து - திரவியமுண்டான காலத்து, பற்றன்மின் - பற்றாதிருங்கள், பாத்து - பகுத்து, உண்மின் - உண்ணுங்கள், யாதும் - யாதொன்றையும், கரவன்மின் - ஒளியாது கொடுங்கள். எ-று.

இ-ம். பொருளுண்டாங்காலத்து ஒளியாது கொடுத்துண்ணுங்கள் என்பதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், பரவன்மின் முதலிய - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 2

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.

இ-ள். நடுக்கு - வறுமையால் நடுக்கம், உற்று - பொருந்தி, தன் - தன்னை, சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவரது, துன்பம் - துன்பங்களை, துடையார் - நீக்குகின்றிலார், கொடுதது - பிறருக்குக்கொடுத்து, தான் - தான், துய்ப்பினும் - உண்டாலும், ஈண்டுங்கால் - வளருங்காலமாயின், ஈண்டும் - வளரும், இடுக்கு - வலிமை, உற்று - பொருந்தி, பற்றினும் - பற்றினாராயினும், வினை - தான்முன்பு செய்த நல்வினை, உலந்தக்கால் - நீங்கினால், செல்வம் - செல்வமானது, நில்லாது - நிலையாமல், விடுக்கும் - விட்டுப்போம். எ-று.

இ-ம். கொடாதவர்கள் பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தாங்களுண்டாலும் பொருள் வளருங்காலத்தில் வளரும் நல்வினை நீங்கிற்செல்வங் கெடும் என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், விடுக்கும் - பயனிலை, (நன்னூல் பொதுவியல்) ஏற்புழியெடுத்துடன் கூட்டுமடியவும், யாப்பீறிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியுமாறா வடிவயமடிமறி, இவ்விதியால் இஃது அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள். 3

இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலு
நும்மி லியைவ கொடுத்துண்மி—னும்மைக்
கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்
தடாஅ வடுப்பி னவர்.

இ-ள். இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப் புல்லரிசி, துணையானும் - அளவாயினும், வைகலும் - நாடோறும், நும் - நும்முடைய, இல் - மனையிடத்து, இயைவ - பொருந்தியவைகளை, கொடுத்து - பிறருக்குக்கொடுத்து, உண்மின் - உண்ணுங்கள், குண்டு - ஆழ்ந்த, நீர் - கடல்சூழ்ந்த, வையத்து - பூமியில், அடாஅ - சமையாத, அடுப்பினவர் - அடுப்பினையுடையவராயிருந்து திரியுமவரை, உம்மை - முற்பிறப்பில், கொடாஅதவர் - வழங்காதவர், என்பவர் - என்று சொல்லுவர் அறிவுடையார். எ-று.

இ-ம். நாடோறும் அணுவளவாவது கொடுத்துண்ணுங்கள் யாசகரை முற்பிறப்பில் கொடாதவர்களென்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம். நீவிர் - எழுவாய், உண்மின் - பயனிலை. 4

மறுமையு மிம்மையு நோக்கி யொருவற்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல்—வறுமையா
லீத லிசையா தெனினு மிரவாமை
யீத லிரட்டி யுறும்.

இ-ள். மறுமையும் - மறுபிறப்பையும், இம்மையும் - இப்பிறப்பையும், நோக்கி - ஆராய்ந்து, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இயைவ - பொருந்தியவைகளை, கொடுத்தல் - வழங்கல், உறுமாறு - பொருந்தும்வழி, வறுமையால் - தரித்திரத்தினால், ஈதல் - கொடுத்தல், இசையாதெனினும் - கூடாதாயினும், இரவாமை - யாசியாதிருத்தல், ஈதல் - கொடுத்தலினும், இரட்டி - இருமடங்காக, உறும் - அடையும். எ-று.

இ-ம். கொடுத்தல் கூடாதிருந்தாலுந் தான்போயிரவாதிருத்தல் கொடுத்தலினு மிரண்டுபங்கதிகம் என்பதாம். இரவாமை - எழுவாய், இரட்டியுறும் - பயனிலை. 5

நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிகொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணா மாக்க
ளிடுகாட்டு ளேற்றைப் பனை.

இ-ள். நடுவூருள் - ஊர்நடுவில், வேதிகை - திண்ணை, சுற்றுக்கோட்புக்க - சூழ்ந்திருக்க, படு - பொருந்திய, பனையன்னர் - காய்த்த பனைமரத்துக் கொப்பானவர், பலர்நச்ச - பலபேர் விரும்ப, வாழ்வார் - வாழ்பவர்கள், குடி - தங்குடி, கொழுத்தக்கண்ணும் - வள

மிருந்தாலும், கொடுத்து - வழங்கி, உண்ணு - உண்ணாத, மாக்கள் - மனிதர்கள், இடுகாட்டுள் - சுடுகாட்டிலிருக்கும், ஏற்றுப்பனை - ஆண் பனையை யொப்பாவார். எ-று.

இ-ம். பலருமிச்சிக்க வாழ்பவர்கள் நடுவூரிற் காய்த்த பனைமரத் திற் கொப்பாவர் கொடுத்துண்ணாதவர்கள் சுடுகாட்டிலிருக்கும் ஆண் பனைக் கொப்பாவார்கள் என்பதாம். படுபனை யன்னர் - எழுவாய், வாழ்வார் - பயனிலை, மாக்கள் - எழுவாய், ஏற்றுப்பனை யன்னர் - பயனிலை. 6

பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்யா விடினுங்—கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
என்னை யுலகுய்யு மாறு.

இ-ள். கயல் - கயல்மீனையும், புலால் - புலால்நாற்றத்தையும், புன்னை - புன்னைப் பூவின் மணமானது, கடியும் - நீக்கும், பொரு- அலைமோதப்பட்ட, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, பெயல் - பெய்தல், பால் - பகுப் பாகிய, மழை - மழையானது, பெய்யாக்கண்ணும் - பெய்யாதவிடத் தும், உலகம் - உயர்ந்தோர், செயற்பால - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாவிடினும் - செய்யாதவிடத்தும், உலகு - உலகமானது, உய்யு மாறு - பிழைக்கும் வழி, என்னை - என்ன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே, மழைபெய்யாமலும் பெரியோர்கள் செய் யத்தக்கவைகளைச் செய்யாமலும் விட்டால் உலகம் பிழைக்கும் வழி யில்லை என்பதாம். உய்யுமாறு - எழுவாய், என்னை - பயனிலை. 7

ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம்வரையா
ராற்றாதார்க் கீவதா மாண்கட—னாற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறீவார்க் கீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.

இ-ள். ஆற்றின் - யாற்றினால், மலி - நிறைந்த, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, கடல் - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டி யனே, ஏற்ற - யாசிக்கின்ற, கை - கைக்கு, மாற்றாமை - இல்லையென் னாது, என்னானும் - யாதாகிலும், தாம் - தமக்குள்ள, வரையான் - அள வால், ஆற்றாதார்க்கு - தரித்திரருக்கு, ஈவதாம் - கொடுப்பதாம், ஆண்

கடன் - ஆண்டகைமையாவது, மாறீவார்க்கு - கைம்மாறுசெய்வார்க்கு, ஈதல் - கொடுத்தல், பொலி - பிரகாசம் பொருந்திய, கடனென்னும் பெயர்த்து - கடனென்று சொல்லும் பெயரினையுடையது.

இ-ம். பாண்டியனே வறியார்க்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும் செல்வர்க்குக்கொடுத்தலே கடனாகும் என்பதாம். ஆண்கடன் - எழுவாய், ஈவது - பயனிலை, கடன் - எழுவாய், பெயர்த்து - பயனிலை. 8

இறப்பச் சிறிதென்னா தில்லென்னா தென்று
மறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க—முறைப்புதவி
னையம் புகூஉத் தவசி கடிஞைபோற்
பைய நிறைத்து விடும்.

இ-ள். இறப்ப - மிகவும், சிறிதென்னாது - சிறியதென்று சொல்லாது, இல்லென்னாது - இல்லையென்றுசொல்லாது, என்றும் - எப்பொழுதும், அறப்பயன் - தருமப்பலனை, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், செய்க - செய்யக்கடவாய், முறை - முறையாக, புதவின்-வாயில்கடோறும், புகூஉம் - புகுந்து, ஐயம் - பிச்சையேற்கும், தவசி-தவசிகையிலிருக்கும், கடிஞைபோல் - பாத்திரம்போல, பைய - மெல்ல, நிறைத்துவிடும் - நிறைத்துவிடும். எ-று.

இ-ம். யாவரிடத்துந் தருமத்தைச் செய்யக்கடவீர் அத்தருமப் பலன் யாசித்தோர் பாத்திரம்போல நிறைவுபெறும் என்பதாம். நீவிர்-தோன்றா எழுவாய், செய்க - பயனிலை, அறப்பயனை - செயப்படு பொருள். 9

கடிப்பிடு கண்முரசங் காதத்தோர் கேட்ப
ரிடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர்—கேட்ப
ரடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

இ-ள். கடிப்பு - குறுந்தடியினால், இடு - அடிக்கப்பட்ட, கண் - இடமகன்றவாயினையுடைய, முரசம் - பேரிகைச்சத்தம், காதத்தோர்-காதவழியிலுள்ளோர், கேட்பர் - கேட்பார்கள், இடித்து - இடிபிடித்து, முழங்கியது - சத்திப்பது, ஓர் - ஒரு, யோசனையோர்-யோசனை வழியிலுள்ளோர், கேட்பர் - கேட்பார்கள், சான்றோர் - பெரியோர்களுக்கு, கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல் - கொடுத்தாரென்று

சொல்லப்படுஞ் சொல்லானது, அடுக்கிய - ஒன்றின் மேலொன்றாக அடுக்கிய, மூவுலகும் - சுவர்க்க மத்திய பாதலம் என்னு மூவுலகிற்கும், கேட்கும் - கேட்கும். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தாரென்று சொல்லப்படுஞ் சொல்லானது திரிலோகத்திற்குங் கேட்கும் என்பதாம். சொல்- எழுவாய், கேட்கும் - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 10

ஈகை முற்றிற்று.

11 - ஆம். அதிகாரம். பழவினை.

அஃதாவது - முற்பிறப்பிற் செய்த வினையாம்.

பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

இ-ள். பல்லாவுள் - பலபசுக்களுள், குழக்கன்று - இளங்கன்றை, உய்த்துவிடினும் - செலுத்திவிடினும், தாய் - தன்றாயை, நாடி - தேடி, கோடலை - கொள்ளுதலில், வல்லதாம் - வல்லமை யுடையதாம், தொல்லை - முன்செய்த, பழவினையும் - ஊழ்வினையும், தன் - தன்னை, செய்த - செய்துள்ள, கிழவனை - உரியவனை, நாடி - ஆராய்ந்து, கொளற்கு - பற்றிக்கொள்ளுதற்கு, அன்னதகைத்தே - அத்தன்மைய தாம். எ-று.

இ-ம். கன்று பசுவைத் தேடிக்கொள்ளுதல்போல வினையுஞ் செய்தவனைத் தேடிக்கொள்ளும் என்பதாம், பழவினை - எழுவாய், அன்னதகைத்தே - பயனிலை. 1

உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு—மொருவழி
ஒன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்க் தக்க துடைத்து.

இ-ள். உருவும் - அழகும், இளமையும் - இளமைப்பருவமும், ஒள் - ஒளிபொருந்திய, பொருளும் - திரவியமும், ஒருவழி - ஒரு பிறப்பினும், நில்லாமை - நில்லாது, உட்கும் - கெடுதலை, கண்டும்-

பார்த்தும், ஒல்றேயும் - ஒருநல்வினையும், இல்லாதான் - செய்யாதவன், வாழ்க்கை - வாழ்க்கை, உடம்பு - உடம்பினை, இட்டு - எடுத்து, நின்று-நிறைவளவினனாய், வீழ்க்கக்கது - வீழுக்தகுதியை, உடைத்து- உடையது. எ-று.

இ-ம். ஒரு பிறப்பிலுக் தருமஞ்செய்யான் வாழ்வுகெடும் என்பதாம். வாழ்க்கை - எழுவாய், உடையது - பயனிலை. 2

வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
அளந்தன போக மவரவ—ராற்றான்
விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்.

இ-ள். வளம் - செல்வம், பட - உண்டாக, வேண்டாதார்- விரும்பாதார், யார்யாரும் - யாவரும், இல்லை - இல்லை, அவரவர்- அவரவர்செய்த, ஆற்றால் - வினையால், போகம் - அவரவர்க்கநு போகம், அளந்தன - கற்பித்துகிடந்தன, விளங்காய் - விளங் கனியை, திரட்டினார் - திரட்டினவர், இல்லை - இல்லை, களங்கனியை - களவின்கனியை, காரென - கறுப்பாயாக, செய்தாரும் - செய்தவரும், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். செல்வம் வேண்டாதார் யாவருமில்லை அவரவர் வினையின் படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். போகம் - எழுவாய், அளந்தன - பயனிலை. 3

உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லனையவு மன்னவா—மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

இ-ள். உறற்பால - உறும் பகுதியான தீவினைகளை, நீக்கல்- நீக்குதல், உறுவர்க்கும் - தபோதனர்க்கும், ஆகா - இயலாவாம், பெறற்பால் - பெறும்பகுதியான நல்வினைகள், அனையவும் - எல்லாம், அன்னவாம் - அத்தன்மையாம், (அதுபோல) மாரி - மழை, வறப்பில் - மறுத்தகாலத்தில், தருவாரும் - அதனைப் பெய்விப்பாரும், இல்லை - இல்லை, சிறப்பில் - அம்மழைபெய்யுங்காலத்தில், அதனை- அதை, தணிப்பாரும் - பெய்யாமனிறுத்த வல்லாரும், இல் - இல்லை.

இ-ம். வந்த துன்பங்களை நீக்குதலும் இருக்கிற வின்பங்களைப் போக்குதலும் பெரியோர்க்கு மரிது என்பதாம். நீக்கல் - எழுவாய், ஆகா - பயனிலை. 4

தினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து— வாழ்வார்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டோ மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

இ-ள். தினை - தினையினுடைய, துணையாகி - அளவினையுடையவராய், தம் - தமது, தேசு - ஒளியை, உள் - உள்ளே, அடக்கி - அடங்கச்செய்து, பனை - பனையினுடைய, துணையார் - அளவினையுடையார், வைகலும் - நாடோறும், பாடு - பெருமை, அழிந்து - கெட்டு, வாழ்வர் - வாழாநிற்பர், நினைப்ப - விசாரிக்க, கிடந்தது - தக்கது, எவன்- என், உண்டாம் - உளதாம், மேலை - முன்செய்த, வினைப்பயன் - வினையின்பயன், அல்லால் - அல்லது, பிற - வேறொன்றுமில்லை. எ-று.

இ-ம். வினைவசத்தால் பனையளவு பெருமையை யுடையவரும் தினையளவு பெருமையினை யுடையவரா யடங்கிநிற்பர் என்பதாம். பனைத்துணையார் - எழுவாய், வாழ்வர் - பயனிலை. 5

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயவுங்
கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேற்—கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

இ-ள். பல் - பலநூல்களையும், ஆன்ற - கற்றமைந்த, கேள்வி- கல்வியால்வரும், பயன் - பயனை, உணர்வார் - அறிவார், வீயவும் - இறக்கவும், கல்லாதார் - கல்லாதவர், வாழ்வதும் - உயிர்வாழ்வதும், அறிதிரேல் - காரணமறிவீராகில், கல்லாதார் - கல்லாதவர், சேதனமென்னும் - அறிவென்னும், அச்சேறு - அச்சாரம், அகத்து - மனதில், இன்மையாமல் - இல்லாமையால், கூற்று - கூற்றானது, கோதென்று - அவரைச் சக்கையென்றெண்ணி, கொள்ளாதாம் - கொள்ள மாட்டாது. எ-று.

இ-ம். இயமனானவன் கற்றோரைச் சாரமாகவும், மற்றோரைச் சக்கையாகவும் கொள்வான் என்பதாம். கூற்று - எழுவாய், கொள்ளாதாம் - பயனிலை. 6

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றுழல்வ தெல்லா—மடம்பம்பூ
அன்னங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்.

இ-ள். அடம்பம் - அடம்பினுடைய, பூ - பூக்களை, அன்னம் - அன்னங்கள், கிழிக்கும் - கிழித்துவிளையாடும், அலை - அலைகள் பொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இடும்பை - துன்பம், கூர் - மிக்க, நெஞ்சத்தார் - நெஞ்சினையுடையார், எல்லாரும் - எல்லாரும், காண - அறிய, நெடும் - நெடிய, கடை - வாயில்கடோறும், நின்று - இரந்து நின்று, உழல்வது - திரிவது, எல்லாம் - யாவும், முன்னை - முன் செய்த, வினையாய்விடும் - தீவினைப்பயனாய்விடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே இப்பிறப்பில் யாசிக்குஞ் செய்கை முப்பிறப்பிற் செய்வினையாம் என்பதாம். எல்லாம் - எழுவாய், வினையாய்விடும் - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் பொதுவணியில் "தெளிவெனப்படுவது பொருள் புலப்பாடே" இது தெளிவணி. 7

அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல்—வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்.

இ-ள். வளியோடி - காற்றின்வழியேயோடி, நெய்தல் - நெய்தற்பூவினது, நறவு - வாசனை, உயிர்க்கும் - கமழாநின்ற, நீள் - நீண்ட, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, அறியாரும் - அறியாதாரும், அல்லர் - அல்லது, அறிவது - அறியத்தக்க நூல்களின்பலனை, அறிந்தும் - அறிந்திருந்தும், பழியோடு - பழியுடனே, பட்டவை - பொருந்தியவை, செய்தல் - சிலர்செய்தல், செய்த - முன்செய்த, வினையால் - தீவினைப் பயனால், வரும் - வரும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நூல்களை யறிந்தும் தீவினைகளைச்செய்தல் முன்செய் வினைவசமாம் என்பதாம். செய்தல் - எழுவாய், வரும் - பயனிலை. 8

ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை

வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

இ-ள். ஈண்டு நீர்வையத்துள் - விரிநீர் சூழ்ந்த உலகத்துள், எல்லாரும் - யாவரும், எத்துணையும் - தமக்கெவ்வளவும், தீய - கொடியவை, விழை - கலந்த, பயன் - துன்பங்களை, வேண்டார் - வேண்டியிரார், நல்லவை - நல்வினைப்பயன்களை, வேண்டினும் - விரும்பினராயினும், வேண்டாவிடினும் - விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால - வரும்வினைகள், தீண்டா - அவரைத்தீண்டாமல், விடுதல் - நீங்குதல், அரிது - அரிது. எ-று.

இ-ம். யாவரும் நல்வினை தீவினைகளை வேண்டினும் வேண்டா விடினும் வரும் வினைகள் வாராமலிராவாம் என்பதாம் விடுதல் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை, மன் - ஒழியிசை. 9

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றாகா வாமிடத்தே—யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனால்
இறுகாலத் தென்னை பரிவு.

இ-ள். சிறுகாலை - முற்காலத்து, பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - நல்வினைகளும், சிறுகா - சிறுகாவாம், பெருகா - பெருகாவாம், முறை - வரிசை, பிறழ்ந்து - மாறி, வாரா - வாராவாம், உறுகாலத்து - துன்புறுங்காலத்து, ஊற்றாகா - வந்து தங்காவாம், ஆமிடத்து - ஆங்காலத்து, ஆகும் - ஆகும், அதனால் - அத்துணையே ஆதலால், இறுகாலத்து - தீவினைப்பயத்தால் கேடுவருங்காலத்து, பரிவு - வருந்துவது, என்னை - யாது. எ-று.

இ-ம். நல்வினைகள் சிறுகலும் பெருகலும் முறை மாறி வருதலுமில்லை வரும்போது வரும், தீவினைகள் வந்தபோது வருந்துவதென்ன என்பதாம். பரிவு - எழுவாய், என்னை - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் பொருளணியியல் "சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைப்படலின்பம்" இஃது இன்பவணி. 10

பழவினை முற்றிற்று.

12 - ஆம். அதிகாரம். மெய்ம்மை

அஃதாவது - உண்மை கூறுதலாம்.

இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை—நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடீஇ செய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து.

இ-ள். நிரைதொடீஇ - வரிசையாகவணிந்த வளையல்களையுடைய வளே, இசையா - கிடையாத, ஒருபொருள் - ஒருபொருளை, இல்லென்றல் - இல்லையென்று சொல்லல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், வசையன்று - குற்றமல்ல, வையத்து - பூமியில், இயற்கை - இயல்பாகும், நசை - ஆசை, அழுங்க - கெட, நின்றோடி - நெடுங்காலம் நின்று, பொய்த்தல் - பொய்சொல்லல், செய்ந்நன்றி - பிறர்செய்த வுதவியை, கொன்றாரில் - கொன்றவரைப் பார்க்கிலும், குற்றம் - குற்றம், உடைத்து - உடையதாம். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே ஒருவரைப் பலகால் திரியவைத் தில்லையென்று சொல்லல் செய்ந்நன்றி அழித்ததினுங் குற்ற முடையது என்பதாம். பொய்த்தல் - எழுவாய், குற்றமுடைத்து - பயனிலை. 1

தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
எக்காலுங் குன்ற விலராவ—ரக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாந்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

இ-ள். தக்காரும் - பெரியோரும், தக்கவரல்லாரும் - சிறியோரும், தம் - தமது, நீர்மை - குணங்களில், எக்காலும் - எந்நாளும், குன்றல் - குறைதல், இலராவார் - இல்லாதார், அக்காரம் - வெல்லத்தை, யாவர் - எவர், தின்னினும் - தின்றாலும், கையாது - கசக்காது, வேம்பு - வேம்பை, தேவர் - தேவர்கள், தின்னினும் - தின்றாலும், கைக்கும் - கசக்கும். எ-று.

இ-ம். பெரியோரும் சிறியோரும் தங்கள் குணங்களில் குறைவுபடார்கள், குன்றல் - எழுவாய், இலராவர் - பயனிலை, ஆம் உம், ஏ, உம், அசைகள். 2

காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவ—ரேலா

இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட
தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்.

இ-ள். ஈர்ங்குன்ற - குளிர்ந்தமலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஒருவர் - ஒருவர், காலாடுபோழ்தில் (செல்வமுற்றுச்) சஞ்சரிக்குங் காலத்து, கழி - மிகுந்த, கிளைஞர் - உறவினர், வானத்து - ஆகாயத்து, மேலாடு - மேலேசஞ்சரிக்கும், மீனில் - நட்சத்திரங்களைப்பார்க்கிலும், பலராவார் - அநேகராவார், ஏலா - பொருந்தாத, இடர் - துன்பங்களை, உற்றக்கால் - அடைந்தார், சிலர் - சிலர் மாத்திரம், தொடர்பு - சம்பந்தம், உடையோம் - உடையோம், என்பார் - என்றுசொல்லுவார்கள். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் நடந்து திரியுங்காலத்துப் பலபேருறவினராவார்கள், துன்படைந்தார் சிலபேருறவினராவார்கள் என்பதாம். கிளைஞர் - எழுவாய், ஆவர் - பயனிலை, சிலர் - எழுவாய், என்பார் - பயனிலை.

3

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றி
னடுவண தெய்த விருதலையு மெய்து
நடுவண தெய்தாதா னெய்தும் உலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

இ-ள். வடுவிலா - குற்றமில்லாத, வையத்து - பூமியில், மன்னிய - நிலைபெற்ற, மூன்றில் - (அறம் பொருள் இன்ப மென்னு) மூன்றனுள், நடுவணது - நடுவாகிய பொருள், எய்த - பொருந்த, இருதலையும் - தருமமும் காமமும், எய்தும் - அடையும், நடுவணது - பொருளை, எய்தாதான் - அடையாதவன், உலை - உலையில், பெய்து - போட்டு, அடுவதுபோலும் - (ஆமையைக்) கொல்லுதல்போலும், துயர் - துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான். எ-று.

இ-ம். பொருளையடைந்தவன் புண்ணியத்தையும், இன்பத்தையும் அடைவான், பொருளையடையாதவன் துன்பத்தையடைவான் என்பதாம். இருதலை - எழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, பொருளை - செயப்படுபொருள், எய்தாதான் - எழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, துயரத்தை - செயப்படுபொருள்.

4

நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறூஉங்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச்—சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

இ-ள். நல் - நல்ல, ஆவின் - பசுவின், கன்றாயின் - கன்றானால், நாகும் - இளங்கன்றும், விலைபெறூஉம் - விலைபெறும், கல்லாரேயாயி னும் - கல்லாதவரானாலும், செல்வர்வாய் - ஐசுவரியவான்கள் வாக் கிற்பிறக்கும், சொற்செல்லும் - சொற்கள் செல்லும், நல்கூர்ந்தார் சொல் - வறியவர் வாக்கிற் பிறக்குஞ் சொற்கள், புல்லீரம் - அற்ப வீரம்பொருந்தியகாலத்தில், (உழும்) உழவேபோல் - உழுபடைச்சால் போல, மீதாடி - மேலாடி, செல்லாவாம் - செல்லமாட்டாவாம். எ-று.

இ-ள். செல்வவான்கள் சொற்கள் செல்லும். தரித்திரர்சொற்கள் செல்லாவாம் என்பதாம். சொல் - எழுவாய், செல்லாவாம் - பய னிலை, ஏ - அசை. 5

இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்று
மடங்காதா ரென்று மடங்கார்—தடங்கண்ணா
யுப்பொடு நெய்பா றயிர்காயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறாஅ பேய்ச்சுரையின் காய்.

இ-ம். தடங்கண்ணாய் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய வளே, உப்பொடு - உப்புடன், நெய் - நெய்யும், பால் - பாலும், தயிர் - தயிரும், காயம் - பல காயங்களும், பெய்து - இட்டு, பேய்ச்சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரைக்காயை, அடினும் - சமைத்தாலும், கைப்பறா - கசப்புநீங்காது, (அதுபோல) மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மை ஞானநூற் களை, என்றும் - எந்நாளும், இடம்பட - விரிவாக, கற்பினும் - கற்றா லும், அடங்காதார் - அடங்காதவர்கள், என்றும் - எந்நாளும், அடங் கார் - அடங்கார். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே அடங்காதவர்கள் எக்காலமு மடங்கார் என்ப தாம் அடங்காதார் - எழுவாய், அடங்கார் - பயனிலை, அவிநயர் சூத் திரம், "குறட்பாவிரண்டவை நால்வகைத் தொடையாய், முதற்பா தனிச்சொலி னடிமூஉயிருவகை விகற்பினடப்பது நேரிசைவெண்பா" இஃதிவ்வியால் நேரிசைவெண்பா. 6

தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
என்னை யவரொடு பட்டது—புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
உறற்பால யார்க்கு முறும்.

இ-ள். புன்னை - புன்னையினது, விறல் - மிக்க, பூ - பூக்களின் மணம், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, கானல் - சோலையையும், வீங்கு -

நிறைந்த, நீர் - நீரினையும், சேர்ப்ப - கடற்கரையுமுடைய பாண்டியனே, உறற்பால - வருபவை, யார்க்கும் - யாவருக்கும், உறும் - வருமாதலால், தம்மை - தங்களை, இகழ்வாரை - இகழ்பவர்களை, தாம் - தாங்கள், அவரின் முன்னிகழ்க - அவர்களின்முன்பா யிகழக்கடவர்கள், அவரோடுபட்டது - அவர்கள் பின்னுயிகழப்பட்டதன்மை, என்னை - என்ன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தங்களை யிகழ்ந்தவர்கள் முன்பாகத் தாங்களிகழக்கடவர்கள். அவர்கள் பின்னிகழ்வதென்ன என்பதாம். தாம் - எழுவாய், இகழ்க-பயனிலை. 7

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம்—பால்போ
லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீங்கு.

இ-ள். ஆ - பசுக்கள், வேறு-வேறுபட்ட, உருவினவாயினும் - உருவங்களையுடையனவாயினும், அ - அப்பசுக்கள், பயந்த - கொடுத்த, பால் - பாலெல்லாம், வேறு - வேறுபட்ட, உருவின - உருவங்களையுடையன, அல்லவாம் - அல்லனவாம், பால்போல் - அப்பால் போல, அறம் - அறத்தினது, நெறி - வழி, ஒருதன்மைத்து - ஒருதன்மையையுடையது, ஆகும் - ஆம், ஆபோல் - அப்பசுக்கள்போல, ஈங்கு - ஈங்குண்டாகிய சமயங்களும், பல - பல, உருவு - வேடங்களை, கொளல் - கொண்டிருக்கும். எ-று.

இ-ம். பசுக்களெல்லாம் வேறுருவானாலும் பாலெல்லா மோருருவே அதுபோல யார்செய்யினுந் தருமமெல்லா மொருவழியாகும் இப்படியே சமயங்கள் என்பதாம். அறநெறி - எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, சமயங்கள் - எழுவாய், கொளல் - பயனிலை, வேடங்களை - செயப்படுபொருள், அகத்தியச்சூத்திரம் 'முதலுமூன்று நாற்சீராகியு, மிரண்டுமீறு முச்சீராகியுந், தனிச்சொற் சீர்கொளு நேரிசை வெண்பா.' 8

யாஅ ருலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்
யாஅ ருபாயத்தின் வாழாதார்—யாஅ
ரிடையாக வின்னாத தெய்தாதார் யாஅர்
கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.

இ-ள். தேருங்கால் - ஆராயுமிடத்து, உலகத்து - உலகில், சொல் - புகழ், இல்லார் - இல்லாதவர், யாஅர் - யாவர்தாம், உபாயத்தின் -

முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்த வுபாயத்தால், வாழாதார் - இப்பிறப்பில் வாழாதார், யாஅர் - யாவர்தாம், இடையாக - இறக்குமுன், இன்னாதது - துன்பத்தை, எய்தாதார் - அடையாதவர், யாஅர் - யாவர்தாம், கடைபோக - முடிவளவும், செல்வம் - செல்வத்தை, உய்த்தார் - செலுத்தினவர், யாஅர் - யார்தாமொருவருமில்லை. எ-று.

இ-ம். புகழிலார் யார் வாழாதார் யார் யார் துன்பமடையாதார் யார்முற்றுஞ் செல்வம் பெற்றார் என்பதாம். யார் - எழுவாய், யார் - பயனிலை. 9

தாஞ்செய் வினையல்லாற் றம்மொடு செல்வதுமற்
றியாங்கணுந் தேரிற் பிறிதில்லை—யாங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயமின்றே
கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

இ-ள். ஆங்கு - அவ்விடத்து, தாம் - தாங்கள், போற்றி - காத்து, புனைந்த - அழகுசெய்த, உடம்பும் - உடம்பாலும், கூற்றம் - கூற்றுவன், கொண்டு - தமதுயிரைக்கொண்டு, ஓடும்பொழுது - போங்காலத்தில், பயன் - பிரயோசனமும், இன்று - இல்லை, தாம் - தாங்கள், செய் - செய்த, வினை - இருவினையும், அல்லால் - அல்லாது, தம்மொடு - தம்முடனே, செல்வது - கூடப்போவது, யாங்கணும் - எக்காலத்தாயினும், தேரில் - ஆராய்ந்தால், பிறிதில்லை - வேறொன்றுமில்லை. எ-று.

இ-ம். தாங்கள் செய்த நல்வினை தீவினையே தங்களோடு கூட வரும் என்பதாம். வினை - எழுவாய், பிறிதில்லை - பயனிலை. 10

மெய்ம்மை முற்றிற்று.

---

13 - ஆம். அதிகாரம். தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - தீவினைக்கு அஞ்சுதலாம்.

துக்கத்துட் டூங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு—தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலங்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

இ-ள். துக்கத்துள் - துன்பத்தினிடத்து, தூங்கி - மயங்கி, துறவின்கண் - துறவறத்திலே, சேர்கலா - அடையாத, மக்கள் -

மக்களின், பிணத்த - பிணங்களையுடையன, சுடுகாடு - சுடுகாடுகள், தொக்க - நெருங்கிய, விலங்கிற்கும் - மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும் - பறவைகளுக்கும், காடு - காடுகளாவன, புலன்கெட்ட - அறிவுகெட்ட, புல்லறிவாளர் - அறிவினருடைய, வயிறு - வயிறுகள். எ-று.

இ-ம். மிருகங்கள் பறவைகளுக்கு அறிவினர்களுடைய வயிறுகளே சுடுகாடுகளாம். வயிறு - எழுவாய், காடு - பயனிலை. 1

இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர்—சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழுங்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

இ-ள். சுரும்பு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், காட்டுளாய் - காட்டிடமாய், வாழும் - வாழுகின்ற, சிவலும் - கவுதாரியையும், குறும்பூழும் - காடையையும், கூட்டுளாய் - கூட்டிடமாய், கொண்டுவைப்பார் - கொண்டடைப்பவர்கள், இரும்பு - இரும்பு விலங்கு, ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், காலராய் - கால்களை யுடையவராய், ஏதிலார்க்கு - பகைவருக்கு, ஆளாய் - அடிமையாய், கரும்பார் - இருட் பூமியாகிய, கழனியுள் - வயலிடத்தில், சேர்வர் - அடைவார்கள். எ-று.

இ-ம். இப்பிறப்பில் காடை கவுதாரி முதலானவற்றைக் கூட்டிலடைப்பவர் மறுபிறப்பில் விலங்குபூண்டு நரகத்தி லடைவார்கள் என்பதாம். வைப்பார் - எழுவாய், சேர்வர் - பயனிலை. 2

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா
லலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

இ-ள். அக்கால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, காதலித்து - இச்சித்து, கான்முரித்து - கால்களைமுரித்து, தின்ற - உண்ட, பழவினை - பழையவினை, வந்தடைந்தக்கால் - வந்தால், அங்கேபோல் - சங்குமணிபோல், அங்கை - அகங்கை, ஒழிய - தவிர, விரல் - விரல்கள், அழுகி - அழுகி, தொழுநோய் - குஷ்டநோயில், துக்கம் - துன்பமடைந்து, எழுப - திரிவார்கள். எ-று.

இ-ம். முற்பிறப்பில் நண்டுகளைத் தின்றவர்கள் இப்பிறப்பில் குஷ்ட வியாதிகொண்டு திரிவார்கள் என்பதாம். தொழுநோய் - எழு

வாய், எழுப - பயனிலை. ஏ - அசை, நன்னூல் "அகமுனர்ச்செவி கை வரினிடையன கெடும்" இவ்விதியால் அங்கை அகங்கையா யிற்று. 3

நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல் வதூஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும்—பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

இ-ள். நெருப்பு - நெருப்பினது, அழல் - வெம்மையை, சேர்ந்தக்கால் - சேர்ந்தால், நெய்போல்வதூஉம்-நெய்போலக் குளிர்ச்சியை யுடையதும், எரிப்ப - எரிக்கும்படி, சுட்டு - கொளுத்தி, எவ்வம் - -துன்பமாகிய, நோய் - நோயை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும், (அதுபோல) கோடாரும் - நன்னடை பிறழாதவர்களும், கடுவினையாகியார் - கொடியவர்களை, சார்ந்து - சேர்ந்து, கோடி - நன்னடை பிறழ்ந்து, பரப்ப - மிகவும், கொடு - கொடிய, வினையராகுவர் - வினையுடையவ ராவார்கள். எ-று.

இ-ம். துன்மார்க்கரைச்சேர்ந்த நன்மார்க்கரும் துன்மார்க்கராவார்கள் என்பதாம். கோடார் - எழுவாய், ஆகுவர் - பயனிலை. 4

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும்—வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

இ-ள். பெரியவர் - பெரியோர்கள், கேண்மை - சிநேகம், பிறைபோல் - இளம்பிறைபோல், நாளும் - எந்நாளும், வரிசை வரிசையாய் - கிரமங்கிரமமாக, நந்தும் - வளரும், சிறியார் - சிறியோர்கள், தொடர்பு - சிநேகம், வான் - ஆகாயத்திலே, ஊர் - செல்லும், மதியம்போல் - பூரணச்சந்திரன்போல், வைகலும் - தினந்தோறும், வரிசையாய் - கிரமமாய், தானே - தனக்குத்தானே, தேயும் - குறைந்து போகும். எ-று

இ-ம். பெரியோர்கள் சிநேகம் பிறைபோல்வளரும், சிறியோர்கள் சிநேகம் நிறை சந்திரன் குறைதல்போற் குறையும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், நந்தும் - பயனிலை, தொடர்பு - எழுவாய், தேயும் - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 5

சான்றோ ரெனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயிற்—சார்ந்தோய்கேள்

சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

இ-ள். சான்றோரென - பெரியோரென, மதித்து - எண்ணி, சார்ந்தாய் - சேர்ந்தவனே, சார்ந்தாய்க்கு - சேர்ந்தவுனக்கு, சான்ருண்மை - பெருந்தன்மை, சார்ந்தார்கண் - நீ சேரப்பட்டவரிடத்து, இல்லாயின் - இல்லாவிடில், சார்ந்தோய் - சேர்ந்தவனே, கேள் - கேட்பாயாக, சாந்து - கலவைச்சாந்து, அகத்து - உள்ளிடத்து, உண்டென்று - இருக்கிறதென்று, செப்பு - செப்பை, திறந்து - திறந்து, ஒருவன் - ஒருவன், அகத்து - உள்ளே, பாம்பு - பாம்பை, கண்டதுடைத்து - கண்டதுபோலும். எ-று.

இ-ம். நன்மார்க்க முண்டென்று நீ சேரப்பட்டவரிடத்துத் துன்மார்க்கமுண்டாயிருத்தல் எதுபோலெனில் ஒருவன் செப்பினுள்ளே சாந்துண்டென்று திறந்து பாம்பைக் கண்டாற்போலும் என்பதாம் ஒருவன் - எழுவாய், உடைத்து - பயனிலை, தன்மையை - செயப்படுபொருள், மன் - அசை. 6

யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர்—சாரற்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

இ-ள். சாரல் - மலைச்சாரலிலே, கனம் - பொன்னும், மணி - ஆரதநங்களும், நின்று - இருந்து, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கும், நாட - நாட்டையுடைய பாண்டியனே, கேள் - கேட்பாயாக, மக்கள் - மனிதர்கள், மனம் - மனத்திலெண்ணுவதும், வேறு - வேறு, செய்கையும் - நடக்கையும், வேறு - வேறு, (ஆதலால்) ஒருவர் - ஒருவர், ஒருவர் தம் - மற்றொருவர் தம்முடைய, உள்ளத்தை - மனதை, தேரும் - அறியும், துணைமையுடையவர் - அளவினையுடையவர், யாஅர் - யாவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் மனதை மற்றொருவ ரறியார் என்பதாம். உடையவர் - எழுவாய், யாஅர் - பயனிலை. 7

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலாய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

இ-ள். தெள்ளி - மணிகளைக்கொழித்து, புனல் - அருவிநீரா னது, செறும்புநின்று - சேறுபொருந்தி, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், பூ- அழகிய, குன்றம் - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண் டியனே, உள்ளத்தால் - மனதால், நள்ளாது - சிநேகியாது, உறுதித் தொழிலராய் - பலம்பொருந்தி செய்கையையுடையாராய், கள்ளத்தால் - வஞ்சத்தால், நட்டார் - சிநேகித்தவரது, கழி - மிகுந்த, கேண்மை - சிநேகம், மனத்துக்கண் - மனதினிடத்தில், மாசாய்விடும் - குற்ற மாய்விடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மனங்கலந்து உறவுசெய்யாது வஞ்சக மாக உறவு செய்தல் மனதிடத்திற்குற்றமாம். என்பதாம், கேண்மை- எழுவாய், மாசாய்விடும் - பயனிலை. 8

ஒக்கிய வொள்வாடன் னொன்னார்கைப் பட்டக்கா
லூக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகு—மாக்க
மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டீர்வு.

இ-ள். ஒக்கிய - ஓங்கிய, ஒள் - ஒளிபொருந்திய, வாள் - தன் வாளாயுதம், தன்னொன்னார் - தன்சத்துருக்கள், கை - கையில், பட்டக்கால் - அகப்படாமல், ஊக்கம் - மனத்தைரியத்தை, அழிப் பதூஉம் - கெடுப்பதும், மெய்யாகும் - உண்மையாகும், ஆக்கம் - தீவினைப்பலன், இருமையும் - இம்மையுமறுமையும், சென்று - தன்னுடன்சென்று, சுடுதலால் - வருத்துதலால், கல்லார்கண் - தீவினையாளரிடத்து, தீர்வு - சிநேகநீங்குதல், நல்ல கருமமே - நல்ல காரியமே. எ-று.

இ-ம். தீவினையாளரிடத்துச் சிநேக நீங்குதல் நல்லது என்ப தாம் தீர்வு - எழுவாய், கருமம் - பயனிலை, ஏ - அசை நன்னூல் "வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல் விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி" இவ்விதியால் ஒக்கிய எனவலித்தல் விகாரமாயிற்று. 9

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
யெனைத்துழி வாழ்தியோ நெஞ்சே—யெனைத்துஞ்
சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

இ-ள். நெஞ்சே - மனத்தே, மனை - இல்வாழ்க்கையின், பாசம் - ஆசையை, கைவிடாய் - விட்டுவிடாய், மக்கட்கென்று -

மக்களுக்கென்று, ஏங்கி - இரங்கி, எனைத்தூழி - எவ்வளவுகாலம், வாழ்தியோ - வாழ்வாயோ, சிறுவரை - சிறுபொழுது, ஆயினும் - ஆனாலும், செய்த - தான்செய்த, நன்று - தருமப்பலன், அல்லால் - அல்லது, எனைத்தும் - எவ்வளவும், உயிர்க்கு - நம்முயிர்க்கு, உறு பயன் - பொருந்தியபலன், இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். மனமே நம்முயிர்க்குத் தருமத்தையன்றிப் பலனில்லை என்பதாம். உறுபயன் - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை, ஏ - ஓ அசைகள். 10

தீவினையச்சம் முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் 13 - க்கு செய்யுள். 130.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

---

2. பொருட்பால்

அஃதாவது பொருளினுடைய பகுப்பாம்

14 - ஆம். அதிகாரம். கல்வி

அஃதாவது கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லியது.

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு.

இ-ள். குஞ்சி - மயிரினுடைய, அழகும் - அழகும், கொடும் - கொடிய, தானை - ஆடையினுடைய, கோடு - கரைக்கோட்டினது, அழகும் - அழகும், மஞ்சள் - மஞ்சளினுடைய, அழகும் - அழகும், அழகல்ல - அழகல்லவாம், நெஞ்சத்து - மனதில், நடுவு நிலைமையால் - நடுநிலையால், நல்லம் - நன்மையுடையோம், யாமென்னும் - யாமென்று சொல்லும், கல்வி - வித்தையினுடைய, அழகே - அழகே, அழகு - ஒருவர்க் கழகாகும். எ-று.

இ-ம். ஒருவர்க்குக் கல்வி யழகேயழகாகும், மற்றையழகுகள் அழகல்லவாம் என்பதாம். அழகு - எழுவாய், கல்வி அழகு - பயனிலை, ஒருவரென்ப துயரிருபாற்கும் பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற்றென்ப. இவ்விதியால் ஒருவரென்றது ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்குங் கொள்க மஞ்சள் பெண்பாற்கும் மஞ்சள் கலந்த சந்தனம் ஆண்பாற்குமாம், கல்விபெண்பாற்கும் வேண்டுவதென்பதாயிற்று. 1

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற்
றம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக்—கேடின்றா
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

இ-ள். இம்மை - இப்பிறப்பில், பயக்கும் - பயன்கொடுக்கும், ஈய - பிறர்க்குக்கொடுக்க, குறைவின்று - குறைதலில்லை, தம்மை - கற்றவர் தங்களை, விளக்கும் - விளங்கச்செய்யும், தாமுளரா - தாமறியாத, கேடின்று - கேடில்லை, எம்மை யுலகத்தும் - எவ்வுலகத்தும், யாம் - நாம், கல்விபோல் - வித்தையைப்போல, மம்மர் - மயக்கத்தை,

அறுக்கும் - தீர்க்கும், மருந்து - மருந்தை, காணேம் - கண்டறியோம். எ-று.

இ-ம். கல்விக்கு மேலானதொன்றில்லை என்பதாம். யாம் - எழுவாய் காணேம் - பயனிலை, மருந்து - செயப்படுபொருள். 2

களர்நிலத் துப்பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்—கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

இ-ள். களர்நிலத்து - உவர்நிலத்தில், பிறந்த - உண்டான, உப்பினை - உப்பை, சான்றோர் - பெரியோர், விளை - விளைகின்ற, நிலத்து - வயல் நிலத்துப்பிறந்த, நெல்லின் - நெல்லைப் பார்க்கிலும், விழுமிதா - சிறப்பாக, கொள்வர் - கொள்வார்கள், (அதுபோல) கடை - கடையான, நிலத்தோராயினும் - சாதியிற்பிறந்தாராயினும், கற்றறிந்தோரை - கற்றுணர்ந்தவரை, தலைநிலத்து - முதன்மையான விடத்து, வைக்கப்படும் - வைக்கத்தகும். எ-று.

இ-ம். தாழ்ந்த நிலத்திற் பிறந்த வுப்பை உயர்ந்த நிலத்திற் பிறந்த நெல்லினுஞ் சிறப்பாகக்கொள்வர் அதுபோலக் கீழ்குலத்தோராயினுங் கற்றோரை மேலிடத்து வைக்கத்தகும் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், கொள்வர் - பயனிலை. 3

வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை
மிக்க சிறப்பி னரசர்—செறின்வவ்வா
ரெச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

இ-ள். வைப்புழி வைத்தவிடத்தில், கோட்படா - பிறரால் கொள்ளப்படாது, வாய்த்து - பொருந்தி, ஈயில் - கொடுத்தால், கேடில்லை - குறைவில்லை, மிக்க - மிகுந்த, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, அரசர் - அரசர்கள், செறின் - கோபித்தால், வவ்வார் - கவரார், (ஆகையால்) ஒருவன் - ஒருவன், மக்கட்கு - தன்புதல்வர்க்கு, எச்சமென - (தேடியிடும்) பிள்ளையென, செய்வன - செய்பத்தகுவன, விச்சை - கல்விகளே, பிற - பிறவெல்லாம், அல்ல - தேடிவைக்குஞ் செல்வங்களல்ல. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் தன்பிள்ளைக்குத் தேடியிடும் பிள்ளையாகக் கல்வியொன்றே கற்பிக்கவேண்டும் என்பதாம். விச்சை - எழுவாய், செய்வன - பயனிலை, மற்று - அசை. 4

கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதி
னாராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

இ-ள். கல்வி - கல்விகள், கரையில - அளவில, கற்பவர் - கற்பவர்களுக்கு, நாள் - வாழ்நாள்கள், சில - சிலவுள, மெல்ல - மெதுவாக, நினைக்கில் - ஆராய்ந்தால், பிணி - நோய்கள், பல - பலவுள, தெள்ளிதின் - தெளிவுள்ள வறிவால், ஆராய்ந்து - விசாரித்து, அமைவுடைய - நிறைவுடைய நூல்களை, நீரொழிய - சலநீங்க, பால் - பாலை, உண் - உண்ணும், குருகில் - அன்னம்போல, தெரிந்து - அறிந்து, கற்ப - (அறிவுடையோர்கள்) கற்பார்கள். எ-று.

இ-ம். 'அன்னம் நீரைநீக்கிப் பாலைக் கொள்ளுதல்போல அறிவுடையோர்கள் பொய்ந்நூலைத்தள்ளி மெய்ந்நூலைக் கற்பார்கள் என்பதாம். அறிவுடையோர் - தோன்றாவெழுவாய், கற்ப - பயனிலை, அமைவுடைய - செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 5

தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார்—காணா
யவன்றுணையா வாறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

இ-ள். தொல்லை - பழைய, வருணத்து - சாதிகளுள், காணில் - ஆராயில், தோணி - தோணியை, இயக்குவான் - ஓட்டுவான், கடை - கீழ்ச்சாதியில், பட்டானென்று - பிறந்தவனென்று, இகழார் - இகழார்கள், அவன் - அவனையே, துணையா - துணையாக, ஆறு - ஆற்றை, போயற்றே - கடந்துபோவது போலும், காணாய் - பாராய், நூல் - நூல்களை, கற்றமகன் - கற்றவனிழிவானவ னாகினும், துணையா - அவனே துணையாக, நல்ல - நல்ல நூற்பொருள்களை, கொளல் - (ஒருவன்) கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் இழிந்தோனிடத்துங் கல்வியைக் கற்கவேண்டும் என்பதாம் ஒருவன் - தோன்றாவெழுவாய், கொளல் - பயனிலை, நல்ல - செயப்படுபொருள். 6

தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட்—குழீஇ

நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

இ-ள். தவலரும் - கேடில்லாத, தொல் - பழைய, கேள்வி - கல்விகளால்வரும், தன்மை - குணங்களை, உடையார் - உடையவர்கள், இகலிலர் - பகையில்லாதவர்கள், எஃகுடையார் - கூரியபுத்தியுடையார், தம்முள் - தங்களிடத்தில், குழீஇ - கூடவிருந்து, நகலின் - மகிழ்தலைப் பார்க்கினும், அகல் - அகன்ற, வானத்து - வானத்தில், உம்பர் - தேவர்கள், உறை - வாசம்பண்ணும், வார்பதி - நெடும்கதி, இனிதாகில் - இனிதாயிருந்தால், காண்பாம் - காணக்கடவோம். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோரிடத்துக் கூடி மகிழ்தலைப்பார்க்கினும், தேவருலகமினிதா யிருக்குமானாற் காண்போம் என்பதாம். யாம் - எழுவாய், காண்பாம் - பயனிலை, பதி - செயப்படுபொருள். 7

கனைகடற் றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புதின் றற்றே—நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
வீரமி லாளர் தொடர்பு.

இ-ள். கனை - சத்திக்கும், தண் - குளிர்ந்த, கடல் - கடலினது, சேர்ப்ப - கரையையுடைய பாண்டியனே, கற்றறிந்தார் - கற்றுணர்ந்தோர், கேண்மை - சிநேகமானது, கரும்பு - கரும்பை, நுனியில் - நுனியிலிருந்து, தின்றற்று - தின்றாற்போலும், பண்பிலா - நற்குணங்களில்லாத, ஈரமிலாளர் - அன்பில்லாதவர்கள், தொடர்பு - சிநேகமானது, நுனி - கரும்பினுனியை, நீக்கி - விட்டு, தூரில் - அடியிலிருந்து, தின்றனன் - தின்றாற்போலும், தகைத்து - தன்மையுடையது. எ-று.

இ-ம். கற்றோர் சிநேகம் கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றாற்போலும், மற்றோர் சிநேகம் கரும்பை அடியிலிருந்து தின்றாற்போலும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், தின்றற்று - பயனிலை, தொடர்பு - எழுவாய், தகைத்து - பயனிலை, ஏ - அரோ - அசைகள். 8

கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்—தொல்சிறப்பி
னொண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

இ-ள். ஒள் - ஒள்ளிய, நிறம் - நிறமுடைய, பாதிரிப்பூ - பாதிரிப்பூவின், புத்தோடு - புதியவிதழ்களானவை, சேர்தலால் - அடை

தலால், தண்ணீர்க்கு - சலத்திற்கு, தான் - வாசனைதான், பயந்தாங்கு - பயன்பட்டாற்போலும், கல்லாரயினும் - கற்றிலரானாலும், கற்றாரை - கற்றவரை, சேர்ந்து - சார்ந்து, ஒழுகின் - நடப்பாராயின், தொல் - பழைய, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, நல் - நல்ல, அறிவு - அறிவில், நாளும் - நாடோறும், தலைப்படுவர் - முதன்மை யடைவர். எ-று.

இ-ம். பாதிரிபூக்களி னிதழ்களானவை தண்ணீர்க்கு வாசம் தந்தாற்போலும், கல்லாதவருங் கற்றோரைச் சார்ந்தா லறிவின் முதன்மையாவர் என்பதாம். ஒருவர் - எழுவாய், தலைப்படுவர் — பயனிலை, ஏ - அசை. 9

அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாங்—கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

இ-ள். அலகு - அளவு, சால் - மிக, கற்பின் - நூல்களைக்கற்றால், அறிவுநூல் - ஞானநூல்களை, கல்லாது - கற்காமல், உலகநூல் - உலகத்திற்குரிய நூல்களை, ஓதுவதெல்லாம்-கற்பதெல்லாம், கலகல - கலகலவென்னு மோசையாய், கூஉந்துணை - கூவுமளவு, அல்லால் - அல்லது, தடுமாற்றம் - பிறவித்துன்பத்தைவிட்டு, கொண்டு - நல்வழியைக்கொண்டு, போஒந்துணை - போகுமளவை, அறிவார் - அறிய வல்லர், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். ஞானத்திற்குரிய நூல்களைக் கற்காமல் உலகத்திற்குரிய நூல்களைக் கற்குதல் வீண் என்பதாம். அறிவார் - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 10

கல்வி - முற்றிற்று.

---

15 - ஆம். அதிகாரம். குடிப்பிறப்பு

அஃதாவது - நற்குடியிற் பிறத்தலாம்

உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற்—குன்றா
ரிடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

இ-ள். குடிப்பிறப்பாளர் - நற்குலத்திற்பிறந்தோர், உடுக்கை - ஆடை, உலறி - கெட்டு, உடம்பு - உடலானது, அழிந்தக்கண்ணும் -

அழிந்தாலும், தம் - தங்களுடைய, கொள்கையில் - நன்னடக்கையில், குன்றார் - குறைவுபடார், அரிமா - சிங்கமானது, இடுக்கண் - பசித்துன்பம், தலைவந்தக்கண்ணும் - முதன்மையாக வந்தாலும், கொடிப்புல் - கொடிகளை யுடைய புல்லை, கறிக்குமோ - தின்னுமோ. எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தார் துன்பம்வந்தாலும் நன்னடக்கையிற் குறையார், சிங்கம் பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது என்பதாம். குடிப்பிறப்பாளர் - எழுவாய், குன்றார் - பயனிலை. 1

சான்றாண்மை சாய லொழுக்கமிவை மூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது—வான்றோயு
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வ
மெய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

இ-ள். வான் - ஆகாயத்தை, தோயும் - அளாவும், மை - மேகம், தவழ் - தவழும், வெற்ப - மலையையுடைய பாண்டியனே, சான்றாண்மை - பெருந் தன்மை, சாயல் - மேன்மை, ஒழுக்கம் - நன்னடக்கை, இவைமூன்றும் - இம்மூக்குணங்களும், வான் - பெருமை, தோய் - நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, அல்லது - அல்லாமல், பிறர்க்கு - நற்குடியிற் பிறவாதார்க்கு, பெருஞ் செல்வம் - பெரியசெல்வம், எய்தியக் கண்ணும் - வந்தாலும், படாஅ - அம்மூக் குணங்களுண்டாகாவாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெருந்தன்மை மேன்மை நன்னடக்கை இவை நற்குடியிற் பிறந்தார்க்கல்லது அக்குடியிற் பிறவாதாருக்கில்லை என்பதாம். இவை - எழுவாய், படாஅ - பயனிலை. 2

இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்று வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்று வுணரற்பாற் றன்று.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், இருக்கையெழலும் - பெரியோரைக்கண்டு இருக்குமிடம் விட்டெழுதலும், எதிர்செலவும் - எதிராகப்போதலும், ஏனை இவை - நீங்க, விடுப்ப - வழிவிடுதலும், ஒழிதல் - நீங்கலும், ஓடு - இவற்றுடன், இன்ன - இவைபோல்வன உபசாரங்களை, குன்று - குறையாத, ஒழுக்கமா - நன்னடக்கையாக, கொண்டார் - கொண்டார்கள், கயவரோடு - கீழ்

மக்களோடு, ஒன்று - அக்குணங்கள் பொருந்தாவாம், உணரற்பாற்று - அறியுந் தன்மை, அன்று - கீழோர்க்கல்ல. எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தோர் ஆசார வுபசாரங்களை விடார், அக்குடியிற் பிறவாதார்க்கு ஆசாரவுபசாரங்களில்லை என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், கொண்டார் - பயனிலை. 3

நல்லவை செய்பி னியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகு—மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னூதிய மென்னோ
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

இ-ள். நல்லவை - நன்மைகளை, செயின் - செய்தால், இயல் பாகும் இயற்கையாகும், தீயவை - துன்பங்களைச்செய்தால், பல் லவர் - பலரும், தூற்றும் - தூற்றத்தக்க, பழியாகும் - பழிப்பாகும், எல்லாம் - நற்குணமெல்லாம், உணரும் - அறியும், குடிப்பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பு, ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, இன் - இனிதாக, புணரு மெனின் - கூடுமானால், ஊதியமென் - இதிலுமிலாபமியாது. எ-று.

இ-ம். ஒருவருக்கு நற்குடிப்பிறப்புப் பொருந்துமானால் இதைவிட லாபமென்ன என்பதாம். ஊதியம் - எழுவாய். என் - பயனிலை, ஓ அசை. 4

கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணுக் குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். கல்லாமை - கற்காதிருக்கை, அச்சம் - அச்சம், கயவர் - கீழ்மக்கள், தொழில் - தொழில்செய்தல், அச்சம் - அச்சம், சொல் லாமையுள்ளும் - பொய்சொல்லாமையிடத்தும், ஓர் - ஒரு, சோர்வு - சொற்சோர்வுபடல், அச்சம் - அச்சம், எல்லாம் - யாவும், இரப் பார்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, ஒன்று - ஒருபொருள், ஈயாமை - கொடாமை, அச்சம் - அச்சம், ஆதலால் அம்மாணுக்குடி - பெருமை யில்லாத அக்குடியிற் பிறந்தார், மரத்தார் - மரத்தோடொத்தவர். எ-று.

இ-ம். கல்லாமையும் இழிதொழிலும் சொற்சோர்வும் ஈயா மையும் உடையவர்கள் மரத்திற்கு ஒப்பானவர் என்பதாம். குடிப் பிறந்தார் - எழுவாய், மரத்தார் பயனிலை. 5

இனநன்மை யின்சொலொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாங்—கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

இ-ள். கனம் - பொன்னையும், மணி - அரதநங்களையும், முத்தோடு - முத்துக்களுடன், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கச் செய்யும், முழங்கு - சத்திக்கின்ற, தண் - குளிர்ந்த, உவரி - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இனநன்மை - இனநன்மையையும், இன்சொல் - இனியசொற்களும், ஒன்று - ஒருபொருளை, ஈதல் - கொடுத்தலும், ஏனை - ஒழிந்த, மனநன்மை - மனத்தினன்மையும், என்றிவையெல்லாம் - என்னு மிவையெல்லாம், இற்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், கண்ணே - இடத்தே, உள - இருக்கின்றன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நல்லினம் நற்சொல் ஈகை நன்மனம் இவையெல்லாம் குடிப்பிறந்தார்க்கேவுளவாம் என்பதாம். எல்லாம் - எழுவாய், உள - பயனிலை, மற்று - அசை. 6

செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றாயினும்
பெய்யா வொருசிறை பேரி—லுடைத்தாகு
மெவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

இ-ள். செய்கை - செய்கைகள், அழிந்து - கெட்டு, சிதல் - கறையான், மண்டிற்றாயினும் - பற்றியதாயினும், பெய்யா - ஒழுகாத, ஒருசிறை - ஓரிடமுள்ள, பேரில் - பெரியவீடு, உடைத்தாகும் - உண்டாயிருக்கும், அதுபோல எவ்வம் - துன்பம், உழந்தக்கடைத்தும் - வருத்தினாலும், குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தோர், செயற்பாலவை - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்வர் - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தோர் துன்பத்தால் வருந்தினுஞ் செய்யத்தக்க தருமங்களைச் செய்வர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, செயற்பாலவை - செயப்படுபொருள். 7

ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூஉந்—திங்கள்போற்

செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினு மொப்புரவிற்
கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். ஒருபுடை - ஒருபக்கம், பாம்பு - பாம்பு, கொளினும் - பற்றிக்கொள்ளினும், ஒருபுடை - ஒருபக்கம், அம் - அழகிய, கண் - இடமகன்ற, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குறூஉம் - விளக்கும், திங்கள்போல் - சந்திரன்போல, குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், செல்லாமை - வறுமை, செவ்வனேர் - செவ்வையாக, நிற்பினும் - நின்றாலும், ஒப்புரவிற்கு - தருமஞ்செய்தற்கு, ஒல்கார் - தளரார். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற்பிறந்தார் வறுமையடைந்தாலும் தருமஞ் செய்தற்குத் தளரார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், ஒல்கார் - பயனிலை. 8

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர்—புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோற்
பொருமுரா ணாற்றுத லின்று.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், செல்லாவிடத்தும் - வறுமையிடத்தும், செய்வன - செய்தருமங்களை, சிறியவர் - கீழ்மக்கள், செல்லிடத்தும் - செல்வமுள்ள விடத்தும், செய்யார் - செய்யார்கள், புல்வாய் - கலைமான், பருமம் - கல்லணையை, பொறுப்பினும் - சுமந்தாலும், பாய் - பாயும், பரிமாபோல - குதிரையைப் போல, பொரும் - தாக்கும், முரண் - சண்டையை, ஆற்றுதல் - செய்தல், இன்று - இல்லை. எ-று.

இ-ம். மேன்மக்கள் வறுமையிடத்துஞ் செய்தருமங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்லத்திடத்துஞ் செய்யார்கள் என்பதாம். சிறியவர் - எழுவாய், செய்யார் பயனிலை. 9

எற்றொன் றுமில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத்—தூற்றுவ
ரற்றக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்காற்
றெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

இ-ள். அகல் - அகன்ற, யாறு - ஆறானது, அற்றக்கடைத்தும் - நீர்வற்றினாலும், அகழ்ந்தக்கால் - தோண்டினால், தெற்றென - உடனே, தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர், படும் - தரும், அதுபோல

குடிபிற்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், எற்றென்றும் - யாதொன்றும், இல்லாவிடத்தும் - இல்லாதிருந்தும், அற்று - பொருளிழந்து, தற்சோர்ந்தார்க்கு - தம்மையடுத்தார்க்கு, அசைவிடத்து - தளர்ந்தவிடத்து, ஊற்றுவர் - உதவியாவார். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தார் வறுமையிலும் தம்மை யடுத்தவர்க்குதவிசெய்வார்கள் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், ஊற்றுவர் - பயனிலை. 10

குடிப்பிறப்பு முற்றிற்று.

16 - ஆம். அதிகாரம். மேன்மக்கள்

அஃதாவது - மேன்மக்கள் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.

இ-ள். அம் - அழகிய, கண் - இடமகன்ற, விசும்பின் - ஆகாயத்தில், அகல் - பிரிவான, நிலா - கிரணங்களை, பாரிக்கும் - பரப்பும், திங்களும் - சந்திரனும், சான்றோரும் - பெரியோர்களும், ஒப்பர் - தம்மிலொப்பாவர், திங்கள் - சந்திரன், மறு - களங்கத்தை, ஆற்றும் - பொறுத்துக்கொள்வான், சான்றோர் - பெரியோர்கள், அஃது - அக்களங்கத்தை, ஆற்றார் - பொறுத்துக்கொள்ளார், ஒரு - தமக்கொரு, மாசு - குற்றம், உறின் - வந்தால், தெருமந்து - மயக்கமடைந்து, தேய்வர் - மாய்வர். எ-று.

இ-ம். சந்திரன் களங்கத்தைச் சகிக்கினும் பெரியோர்கள் அக்களங்கத்தைச் சகியார் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், தேய்வர் - பயனிலை, மன் - அசை, நன்னூல் 'திணை பால் பொருள் பலவிரவின சிறப்பினு - மிகவினு மிழிபினு மொருமுடிபினவே' இவ்விதியால் சந்திரனாகிய அஃறிணை உயர்திணை முடிபெற்றது. 1

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்
வசைதீர வெண்ணுவர் சான்றோர்—விசையி
னரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற் றீதோ
வரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்.

இ-ள். இசையுமெனினும் - கூடுமாகினும், இசையாதெனினும் - கூடாதாகிலும், வசை - குற்றம், தீர - நீங்க, எண்ணுவர் - நினைப்பார்கள், சான்றோர் - பெரியோர்கள், விசையின் - விசையால், நரிமா - நரியை, உளம் - நெஞ்சம், கிழித்த - பிளந்த, அப்பினில் - கணையைப் பார்க்கிலும், அரிமா - சிங்கத்தை, பிழைப்பு - பிழைக்க, எய்த - தொடுத்த, கோல் - கணையானது, நீதோ - பொல்லாதோ. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் பிறாற்பொருள் கிடைத்தாலுங் கிடையாவிட்டாலுங் குற்றநினையார்கள் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், எண்ணுவர் - பயனிலை, நரிமேலெய்த அம்பிலும் அரிமேலெய்த அம்பு வுயர்வு. 2

கரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறா—ருரங்கவரா
உள்ளமெனு நாரினற் கட்டி யுளவரையாற்
செய்வர் செயற்பா லவை.

இ-ள். சான்றோர் - பெரியோர்கள், நரம்பு - நரம்புகள், எழுந்து - தோன்றி, நல்கூர்ந்தாராயினும் - வறுமைப்பட்டாராயினும், குரம்பு - வரம்பு, எழுந்து - கடந்து, குற்றங்கொண்டு - குற்றத்தைக்கொண்டு, ஏறார் (யாசிக்கச்) செல்லார், உரம் - அறிவே, கவறாக - கவறாகக் கொண்டு, உள்ளமெனும் - முயற்சியென்கிற, நாரினால் - நாரால், கட்டி - மனதைக் கட்டி, உளவரையால் - தமக்குள்ள்பொருளளவால், செயற்பாலவை - செய்யத்தக்க தருமங்களை, செய்வர் - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் வறுமையடைந்தாராலும் யாசிக்கார்கள் உள்ளமட்டுந் தருமஞ்செய்வார்கள் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, செயற்பாலவை - செயப்படுபொருள் கவறு என்றது இருபிளவாகிய பனையின் அடிமட்டை இம்மட்டைமாத்தைக் கவியப்பற்றியதுபோல மனதை அறிவு கவியப்பற்றுதலாம். 3

செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப்—புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாட சிலநா ளடிப்படிற்
கல்வரையு முண்டா நெறி.

இ-ள். நல் - நல்ல, வரை - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, செல் - போகின்ற, வழிக்கண் - வழியிடத்து,

ஒருநாள் (ஒருவரை) ஒருநாள், காணினும் - கண்டாலும், சான்றவர் - பெரியோர்கள், தொல் - பழைய, வழி - வழியில்வந்த, கேண்மையில் - உறவைப்போல், கோன்ற - விளங்க, புரிந்து - விரும்பி, இயாவர் - சிநேகஞ்செய்வர், கல்வரையும் - கன்மலையும், சிலநாள் - சிலகாலம், அடிப்படில் - காலடிப்பட்டால், நெறி - வழி, உண்டாகும் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் புதியவரைக் கண்டாலும் பழையவரைப்போலவே சிநேகஞ் செய்வர் என்பதாம். சான்றவர் எழுவாய், யாப்பர் - பயனிலை. 4

புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங்—கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணாணல் பரிந்து.

இ-ள். புல்லா - இலக்கணம் பொருந்தாத, எழுத்தில் - எழுத்தினையுடைய, பொருளில் - பொருளறிவில்லாத, வறும் - வீணாகிய, கோட்டி - சபையில், கல்லாவொருவன் - கற்காதவொருவன், உரைப்பவும் - ஒன்றைச் சொல்லவும், நல்லார் - மேன்மக்கள், கண்ணோடி - தாட்சணியங்கொண்டு, வருந்தியும் - வருத்தமடைந்தும், அவன் - அவ்வறிவில்லான், பல்லாருள் - பலர்முன், நாணல் - நாணுதற்கு, பரிந்து - இரங்கி, கேட்பர் - கேட்பார்கள். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் கல்லார் சபையில் விவேக சூனியனொன்றைச் சொல்லினும் அவனுணுதலுக்கு இரங்கிக்கேட்பார் என்பதாம். நல்லார் - எழுவாய், கேட்பர் - பயனிலை, ஏ - மற்று - அசைகள். 5

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே—யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து.

இ-ள். கரும்பினை - கரும்பை, கடித்து - தரித்து, கண் - கணுக்கள், தகர - உடைய, நூறி - நெறித்து, இடித்து - (ஆலையில்) ஆடி, நீர் - இரசத்தை, கொள்ளினும் - கொண்டாலும், (அக்கரும்பு) இன் - இனிய, சுவைத்தே - மதுரமுடையதே, ஆகும் - ஆம், (அதுபோல) வடுப்பட - குற்றமுண்டாக, வைது - ஒருவர்வைது, இறந்தக்கண்ணும் - போனாலும், குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், தம் -

தம்முடைய, வாயில் - வாயினாலே, சிதைந்து - சிதைய, கூறார் - சொல்லார். எ-று.

இ-ம். கரும்பை வழுத்தினும் இனியசாற்றைக் கொடுக்கும் அது போல ஒருவர் வைதாலும் நற்குடியிற் பிறந்தார் கடவையமாட்டார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், கூறார் - பயனிலை. 6

கள்ளார்கள் ளுண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
எள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார்—தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர்.

இ-ள். வடு - குற்றம், அறு - அற்ற, காட்சியார் - அறிவுடையார், கள்ளார் - திருடார், கள்ளுண்ணார் - கள்ளைக்குடியார், கடிவ - நீக்கத்தக்கவைகளை, கடிந்து - நீங்கி, ஒரீஇ - தீமையினீங்கி, பிறரை - அயலாரை, எள்ளி - அவமதித்து, இகழ்ந்து - நிந்தித்து, உரையார் - சொல்லார், தள்ளியும் - தவறியும், வாயில் - வாயால், பொய்கூறார் - பொய்சொல்லார், சாயில் - துன்பம்வந்தால், பரிவதிலர் - விசனப் படார். எ-று.

இ-ம். மேன்மக்கள் திருடார் கள்ளுண்ணார் பிறரையிகழார் பொய்சொல்லார் வறுமைவந்தால் விசனப்படார் என்பதாம். காட்சியார் - எழுவாய், பரிவதிலர் - பயனிலை. 7

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த்—தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாது
மறங்கூற வேண்டா வவற்கு.

இ-ள். பிறர் - அயலாருடைய, மறையின்கண் - இரகசியச்சொல் லிடத்து, செவிடாய் - செவிடனாகவும், திறனறிந்து - நல்லொழுக்கத் திறமறிந்து, ஏதிலார் - அயலாருடைய, இல் - மனையாள், கண் - இடத்து, குருடனாய் - குருடனாகவும், தீய - கொடிய, புறங்கூற்றின் - பொருமைச் சொல்லிடத்து, மூகையாய் - ஊமையாகவும், நிற்பானேல் - இருப்பானானால், அவற்கு - அவனுக்கு, யாதும் - யாதொரு, அறம் - தருமமும், கூறவேண்டா - சொல்லவேண்டாம். எ-று.

இ-ம். பிறரகசியத்திற் செவிடனாகவும் பிறர்மனையாளிடத்துக் குருடனாகவும் பொருமைசொல்வோனிடத் தூமைபாகவும் ஒருவ

விருந்தானனல் அவனுக்கிதுவே பெரியதருமம்' என்பதாம். ஒரு வன் - எழுவாய், கூறவேண்டாம் - பயனிலே. 8

பன்னளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
யென்னனும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப—வென்னனும்
வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.

இ-ள். பண்பிலார் - நற்குணமில்லார், தம்முழை - தம்மிடத்து - பன்னளும் - பலநாளும், சென்றக்கால் - சென்ருல், என்னனும் - யாதாகிலும், வேண்டுப - வேண்டுவார்கள், என்று - என்றுசொல்லி, இகழ்ப - இகழ்வார்கள்,' விழுமியோர் - மேன்மக்கள், என்னலும் - யாதாகிலும், வேண்டினும் - வேண்டினுலும், நன்று - நல்லது, என்று - என்றுசொல்லி, காண்டொறும் - காணுந்தோறும், சிறப்பு - சிறப்பை, செய்வர் - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் தங்களிடத்து ஒருவர் வந்தா லியாவதொன் றைக் கேட்பர்களென் றிகழ்வார்கள். மேன்மக்கள் தங்களிடத்து வந்தவருக்குக் காணுந்தோறுஞ் சிறப்புச்செய்வார்கள் என்பதாம். பண்பிலார் - எழுவாய், இகழ்ப - பயனிலே, விழுமியோர் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலே, சிறப்பினே செயப்படுபொருள், மற்று - அசை. 9

உடையா ரிவரென் ருெருதலேயாப் பற்றிக்
கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வ—ருடைய
பிலந்தலேப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலேப் பட்ட விடத்து.

இ-ள். உடையார் - செல்வ முள்ளார், இவரென்று - இவர்க ளென்று, ஒரு தலேயா - ஒரு துணிவாக, பற்றி - பிடித்து, கடையாயார் - கீழ்மக்கள், பின்சென்று - பின்போய், வாழ்வர் - சிலர் வாழ்வார்கள், நல்ல - நல்ல, குலம் - குலத்திற் பிறந்தாரை, தலேப் பட்ட - முதன்மையாகச் சேரப்பட்ட, இடத்து - இடத்திலே, உடைய - எல்லாப்பொருளுமுடைய, பிலம் - குகையை, தலேப்பட்டதுபோலாதே - தலேப்பட்டது போலுமல்லவோ. எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் பின்சென்று சிலர் வாழ்ந்திருப்பர், மேன் மக்களேச் சேர்தல் எப்பொருளுமுள்ள குகை அகப்பட்டதுபோலும் என்பதாம். சிலர் - தோன்ருவெழுவாய், வாழ்வர் பயனிலே. 10

மேன்மக்கள் முற்றிற்று.

17 - ஆம். அதிகாரம். பெரியோரைப்பிழையாமை

அஃதாவது-பெரியோர்களைப் பிழைசொல்லாமையாம்

பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபி
ளூர்க்கு மருவி யணிமலை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள். ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், அருவி - வையையாற்றையும், அணி - அழகிய, மலை - பொதிய மலையையும், நல் — நல்ல, நாட - பாண்டி நாட்டையு முடைய பாண்டியனே, பொறுப்பரென்று - குற்றம்பொறுப்பாரென்று, எண்ணி - நினைத்து, புரைதீர்ந்தார் - குற்ற மற்றவர், மாட்டும் - இடத்தும், வெறுப்பன - வெறுக்கத்தக்கவை களை, செய்யாமை வேண்டும் - செய்யாதிருக்கவேண்டும், வெறுத்த பின் - வெறுத்தபின்பு, பேர்க்குதல் - (அவர்கோபத்தை) நீக்கல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே குற்றமற்றவரிடத்தும் குற்றஞ்செய்யா திருப்பாயாக அவர்கள் கோபித்தபின் கோபத்தைநீக்குதல் யார்க்கு மரிது என்பதாம். பேர்க்குதல் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை. 1

பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற் கரியாரைக்
கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்து—மன்னோ
பயனில் பொழுதாக் கழிப்பரே நல்ல
நயமி லறிவி னவர்.

இ-ள். பொன் - பொன்னை, கொடுத்தும் - ஈந்தும், புணர்தற்கு - சேர்தற்கு, அரியாரை - அரிய பெரியோரை, கொன் - பயனில்லாமல், தலைக்கூட - வந்துபுரிந்த, பெற்றிருந்தும் - பெற்றும், அன்னோ - ஐயோ, நல்ல - நல்ல, நயமில் - நயமில்லாத, அறிவினவர் - அறிவுடை யார், பயனில் - பிரயோசனமில்லாத, பொழுதா - காலமாக, கழிப்பர் - போக்குவர். எ-று.

இ-ம். அறிவிலார் அறிவுடையாரைப் பெற்றிருந்தும் வீண்காலங் கழிப்பார் என்பதாம். நயமிலறிவினவர் எழுவாய், கழிப்பர் - பயனிலை, ஏ - மூன்றும் - அசைகள். 2

அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டு
மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால—நயமுணராக்